

HALKIN KURTULUŞU

22 Ağustos 1977
250 KURUŞ
70

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Hayat pahalılığına ve yoksulluğa karşı sessiz kalmayalım

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER !

Yıllardır çektiğimiz açlığın, sömürünün, zulmün üstüne şimdi de yenileri ekleniyor. Faşist diktatörlük içine düştüğü ekonomik ve siyasi buhran çukurundan kurtulabilmek için bir yandan zamlarla, paranın değerini düşürerek, vergilerle, diğer yandan topla, tüfekle, grev yasakları, dernek kapatmalar ile bizim üstümüze yüklenmektedir. Onun niyeti krizin faturalarını biz emekçilere ödetmektir. Onun niyeti soframızdaki bir tabak bulguru, bir baş soğanı da kesmektir.

Faşist MC kurulduğundan beri ne yaptı? İktidara gelir gelmez ilk işi Lira'nın değerini Mark'a göre düşürmek oldu. Halkın gözünü birdenbire korkutmamak için de oranı düşük tutuldu. Hemen ardından yokluklar, zamlar bastırdı. Pek çok temel ihtiyaç maddelerinin sıkıntısı çekilmeye başladı. Ve zam furyası başladı. Tekel ve Sümerbank mamullerine, bazı yörelerde ekmeğe vs. yüksek oranda zam yapıldı. Daha pek çok temel maddeye yapılacak zamlar da sıraya girmiş durumda. Devalüasyon da bekleniyor.

Ekonomi işte böylesi bir iflasın içindedir. Artık sokaklarda oluşturduğumuz kuyrukların sonunda, evlerimize boş filelerle dönmekteyiz.

Bütün bu sefaletin, azgın sömürünün sebebi olarak revizyonistler ve reformistler, sadece faşist MC'yi gösteriyorlar. Bütün kötülükleri bir hükümete bağlayarak, meselenin ana kaynağını yani faşist düzeni görmemizi, onu yıkmaya yönelmemizi engellemek istiyorlar. Faşist MC değil de bir başka hükümet örneğin bir CHP hükümeti iktidarda olsaydı, hayat pahalılığı, zamlar vs. daha mı az olurdu? Asla, bu düzen içinde hangi hükümet gelirse gelsin özde değişen bir şey olmayacaktır. Hakim sınıflar yaşayabilmek için, bir türlü kurtulamadıkları krizin yüklerini halkın sırtına yıkmak zorundadır. Hangi hükümet olursa olsun son tahlilde yapacağı budur. Zamların, hayat pahalılığının çekilmez hale gelen hayatın sebebi sadece faşist MC değildir. Bunları doğuran ana sebep faşist diktatörlüğün kendi

Dev.Sa.7.Sü.2'de

GAZETEMİZİN BU KONUDAKİ AYRINTILI YORUMU 4. SAYFAMIZDADIR

Ceylanpınarda terör:

Kürt halkı üzerinde jandarma dipçiğine son!

Ceylanpınar'da milli zulüm. Yerde yatan kahveci Bekir Başkent'tir. Arkada ellerinde G-3'lerle işgal ordusu gibi tetikte bekleyenler ise jandarmalardır...

- Ceylanpınar'a geldiği günden beri bölge halkına zulmeden faşist jandarma karakol komutanı işkencelerine devam etmektedir. Bu azılı faşist, taksi çalıştıran Mehmet Özkılavuz isimli bir kişiye karakolda dayak atmış, bu dayağın sonucunda Mehmet Özkılavuz 18 günlük rapor almak zorunda kalmıştır. Daha sonraki bir gün gece saat 23 sıralarında kahvehanede oturmakta olan halkı dağıtmaya kalkışan faşist komutan, halktan tepki görünce önce kendi silahıyla, daha sonra da askerin elinden aldığı G-3 makinalı ile halkın üzerine yüzden fazla mermi sıkmıştır.

Sıcağın fazla olduğu bir gün, kahvehane çalıştıran Bekir Başkent'e bahçede tavla, iskambil oynattığı gerekçesiyle jandarmalar tarafından "meydan dayağı" atılmıştır. Jandarmalar onu döve döve karakola götürmek is

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Faşist demagojiyi açığa çıkaralım

Yaşar Erdoğan yoldaşı katleden faşistler, ona sahip çıkmaya kalkıştılar

YAŞAR'IN MEZARINDA BABASI
FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORACAĞIZ!

Yıldıztepe mahallesi Ankara'nın gecekondu semtlerinden biridir. Proleter devrimciler uzun bir süredir bu semtte militan bir mücadele vermektedirler. Bu mücadele sonunda faşist ve sosyal faşist tekkeler mahalleden sökülüp atılmıştır.

3 ağustos günü devrimciler Yıldıztepe'de bir gösteri yürüyüşü düzenlemişler, gece duvarlara devrimci sloganlar yazmışlar ve kahve toplantıları yapmaya karar vermişlerdir.

Faşistler, Yıldıztepe'deki devrimci gelişmeden ürkmüş ve mücadeleyi bastırmak için mahalleye baskınlar düzenlemişlerdir. 4 ağustosta faşistler mahalleye gelerek devrimcilerin mahalle halkı ile toplantı düzenledikleri kahveyi kurşunlamışlar ve bu sırada YAŞAR ERDOĞAN yoldaşı katletmişlerdir.

Yaşar yoldaş, bir köylü çocuğuydu. O da yüzlerce emekçi gibi köyünden ayrılmış, Ankara'ya çalışmaya gelmişti. Site'ler'de çalışmaya başlayan Yaşar ilk önceleri faşist demagojisinin etkisi altında kalıp kısa bir süre Ülkü Ocaklarına gitmiş daha sonra faşistlerin halka düşman olduklа

De.sa.7.sü.4'de

HALKIN KURTULUŞU

Derinleşen buhran ve günün en acil siyasi görevi

Bugün emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde ve onun bir parçası olarak da yarı-sömürge ülkelerde kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranı derinleşmekte, ve bu buhran bizimki gibi ekonomisi zayıf olan ülkelerde daha tahrip edici bir özellik kazanmaktadır.

Bugün ülkemizdeki buhranın ekonomik ve siyasi alanda giderek derinleşmesi, kapitalizmin dünya çapında görülen genel buhranının bir yansımasıdır ve ülkemizin yarı-sömürge şartları, bu buhranın daha da "vahim" bir hal almasına yol açmaktadır.

Ekonomik açıdan ele alacak olursak, buhranın derinleşmesi, ekonomide durgunluğa, üretim hacminin düşmesine, paranın değer kaybetmesine, enflasyon oranının yükselmesine, gerçek ücretlerin düşmesine, bütçe açığının büyümesine, emperyalizme bağımlılığın artmasına v.b. tekabül etmektedir.

Böyle dönemlerde işbirlikçi egemen sınıflar, buhranın bütün yükünü emekçi halk kitlelerinin omuzlarına yükleme yolunu işlerler. Böylece ekonominin "nefes" almasını, işbirlikçi kapitalizmin "istikrar"a kavuşmasını sağlamayı amaçlarlar.

Buhranın ekonomik sonuçlarının milyonlarca emekçinin omuzlarına yüklenmesi, kitlelerin alım gücünün düşmesini, işsizliğin artmasını, açlığı, yokluğu ve sefaleti beraberinde getirir.

İkinci MC hükümetinin işbaşına gelmesiyle gerçekleştirilmeye başlanan bazı "ekonomik tedbirlerle" işbirlikçi egemen sınıflar bulunan ekonomik sonuçlarından "kurtulmaya" çalışmaktadırlar. Tarım ürünlerinin taban fiyatlarının son derece düşük tutulması, gerçek ücretlerdeki düşüş, paranın kısmen değer kaybetmesi, zorunlu ihtiyaç maddelerine zam yapılması ve yeni zamların kapıda bekliyor olması, bütün bunlar, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının buhranı ezilen halk kitlelerinin sırtına yükleme çabalarının birer unsurudur.

Fakat hiçbir "tedbir"in işbirlikçi egemen sınıfları içine düştükleri ekonomik buhrandan kurtaramayacağı açıktır. Çünkü buhran, kapitalist ekonominin doğal sonucudur, kapitalizmin ve emperyalizmin sınırları içerisinde kalınacak buhrandan kurtulmak mümkün değildir. Buhranlar mevcut düzenin ayrılmaz yol arkadaşlarıdır.

Siyasi açıdan ele alacak olursak, kapitalizmin genel buhranının derinleşmesi, sınıflar arasındaki kutuplaşmayı artırır. Sınıf çelişkilerini keskinleştirir ve sınıflar arasındaki çatışmayı yoğunlaştırır. Sınıflar arasındaki çelişkinin ve çatışmanın yeni boyutlar kazanması, birinci olarak işbirlikçi egemen sınıflar arasında, ikinci olarak da halkla egemen sınıflar arasında ortaya çıkar ve bu iki cephedeki çatışma buhranın derinleştiği ölçüde şiddetlenir.

Buhranın derinleştiği dönemler, buhranın ekonomik sonuçlarının işbirlikçi egemen sınıflar tarafından emekçi halk kitlelerinin omuzlarına yüklenmeye çalışılmasının da bir sonucu olarak, başta proletarya olmak üzere bütün halk sınıf ve tabakalarının düzene karşı muhalefetinin arttığı devrimci dalganın ivmesinin yükseldiği, kitlelerin giderek devrimcileştiği ve işbirlikçi egemen sınıfla-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİNİN UTANÇ ÖRNEĞİ:

Kızılay'ın Urla kampı...

Sömürü ve zulüm düzeninin bütün iğrençlikleri bütün yara ve kokuşmuşluğu artık her taraftan patlak vermektedir. Bakılan her köşeden kaldırılan her taşın altından bu türden bir yolsuzluk, bir vurgun, bir halk düşmanlığı ortaya çıkmaktadır. Yolsuzluk, vurgun, iğrençlik, o düzeye ulaşmıştır ki, hakim sınıflar bütün çabalarına rağmen bunları gizleyemez hale gelmiştir.

Son günlerde Urla'da ortaya çıkan Kızılay'ın deprem felaketzedelerine ait yardım malzemelerinin kullanılmasına (!) ilişkin olay; hakim sınıfların halk düşmanlığının sadece bir tanesidir.

Bilindiği gibi geçen yılın 24 kasımında Van bölgesinde özellikle de Kürt ulusundan halkımızı kış ortasında açlığa, yoksulluğa, evsiz-barksızlığa iten büyük bir deprem olmuştu. Türkiye halkı, diğer birçok yabancı yardım kuruluşları ve halklar bu depremin yarasını sarmak, felaketzedelerin yoksulluğunu ve acısını kısmen de olsa giderebilmek için çadır, battaniye yiyecek, giyecek gibi yardımlarda bulunmuşlardı. Ancak bu yardımların büyük bir çoğunluğu deprem felaketzedelerine ulaşmamıştı. Bununda bir sonucu olarak felaketzedeler kışı çok kötü koşullarda, yüzlerce ölümle atlatabilmişlerdi.

O zaman deprem felaketzedelerine verilmeyen çadırlar, yiyecekler bugün deniz kıyısındaki kamplarda hakim sınıflara ve onların uşaklarına büyük bürokratların hizmetine (!) ve tüketimine arz edilmiştir.

Kızılay'ın Ağa İskender "bey"den 10 yıllığına kiraladığı Urla'nın 16 km. ilerisinde deniz kenarındaki arsa, felaketzedelere verilmeyen 100 Alman mavi çadırı ve

Dev.Sa.7.Sü.6'da

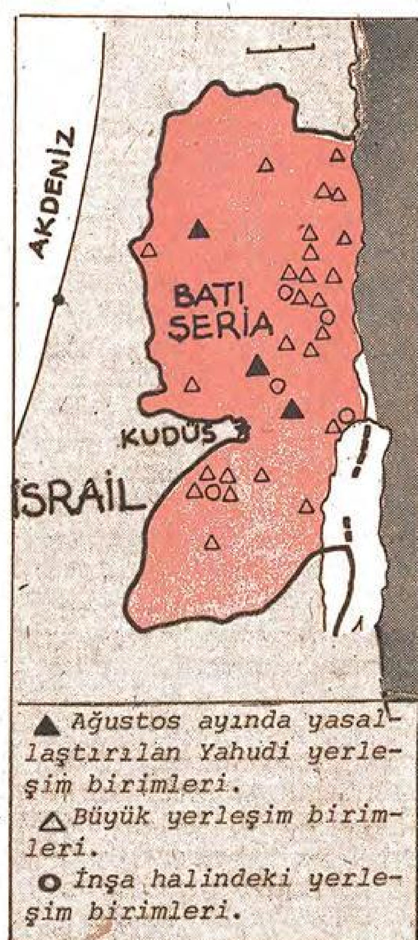
Vance'in Orta Doğu gezisinin hemen ardından bölgedeki buhran daha da derinleşmiş bulunmaktadır.

Bunun temel sebebi bölgede iki süper devlet arasındaki hegemonya çatışmasının gittikçe şiddetlenmesidir.

Siyonistler, Amerikan emperyalistlerinin bölgedeki çıkarlarının jandarmasıdırlar. Onların Vance'in gezisinin sona ermesinden birkaç gün sonra saldırgan karşı devrimci faaliyetlerini arttırmaları, burjuva basınının öne sürdüğü gibi tek başına siyonistlerin bir marifeti değildir. Bu saldırılar doğrudan doğruya Amerikan emperyalizminin bölgedeki çıkarlarını korumayı gözetmektedir.

Tam anlamıyla bir korsan devlet olan İsrail devleti, 1948'den beri gittikçe artan bir saldırgan faaliyetin içindedir. 1967 savaşında işgal ettiği Arap topraklarıyla yetinmeyeceğini çeşitli vesilelerle açıklamış bulunan siyonistler, bütün güçleriyle yeni işgallere hazırlanmaktadırlar.

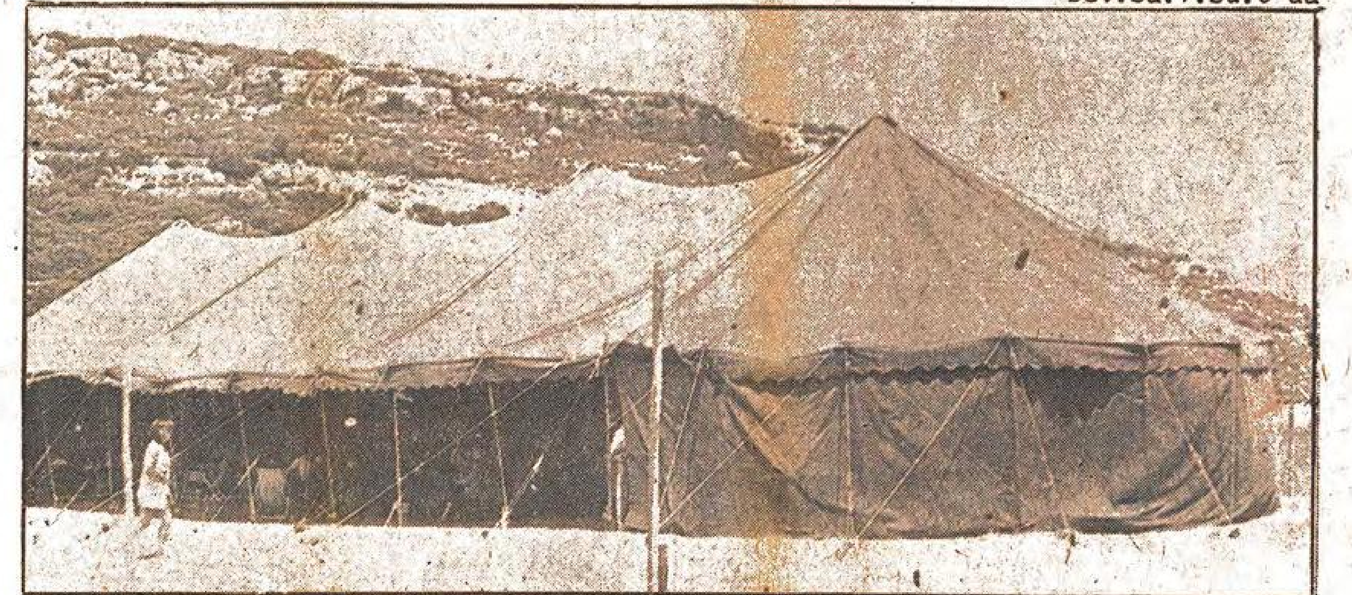
İsrail siyonistleri işgal altındaki Batı Şeria topraklarını ilhak etmeye hazırlanıyor

▲ Ağustos ayında yasallaştırılan Yahudi yerleşim birimleri.
△ Büyük yerleşim birimleri.
○ İnşa halindeki yerleşim birimleri.

İsrail siyonistleri özellikle son iki yıldır yoğun bir biçimde Şeria'nın Batı yakasında Yahudi yerleşim berimleri kurmaktadırlar. Menahem Begin'in başbakan olmasından bu yana, bu girişimler iyice artmıştır. Artık siyonist çeteler kendi devletlerinden bile (resmî) izin almadan, Arap topraklarına silah zoruyla yerleşmektedirler. Sadece son bir kaç hafta içinde 6 yeni yerleşim birimi daha kesinleşmiş bulunmaktadır. Posta, sağlık servisleri vb kamu hizmetlerini de Şeria'nın Batı yakasına genişleten İsrail siyonistlerinin amacı kısa bir zamanda bu bölgeyi ilhak etmektir.

- Şeria'nın Batı yakasında ağustos ayı başında yasallaştırılmış bulunan üç Yahudi yerleşim biriminden sonra 17 ağustosta üç yeni Yahudi yeni yerleşim biriminin daha kurulacağı siyonist hükümet tarafından açıklanmıştır.
- Guş Emunim adlı siyonist bir örgüt bu yaz mevsimi sona ermeden Şeria'nın Batı yakasında 11 yeni yerleşim birimi daha kurmayı planladığını bildirmektedir.
- Filistin Kurtuluş Örgütü'nün haber ajansı VAFA, siyonist hükümetin yeni kararlarının Şeria'nın Batı yakasındaki Arap belediye başkanları ve bölgedeki kitle örgütleri tarafından yürütülecek bir genel grev ve kitle gösterileri ile protesto edileceğini bildirmektedir.

Aç ve açıkta kalan deprem felaketzedelerine verilmeyen malzemeler şimdi hakim sınıfları eğlendiriyor.

Bilindiği gibi, İsrailli siyonistler, 1967 yılında Batı Şeria topraklarını (Ürdün toprakları) işgal ettiler. Batı Şeria 10 yıldır siyonist işgal altındadır. Şimdiki İsrail Başbakanı katil Menahem Begin, işbaşı eder etmez Batı Şeria'nın Arap toprağı olmadığını; tersine, bu bölgenin 60 yıldır Arap işgali altında bulunan Yahudi toprağı olduğunu (!) ilân etti. Hemen arkasından siyonist işgalciler, bölgedeki Arap toprakları üzerinde zorla Yahudi yerleşim birimleri kurma faaliyetine hız verdiler.

Bunların Batı Şeria'yı tam olarak ilhak etme çabasının adımları olduğu belliydi.

Nitekim geçtiğimiz hafta İsrail siyonistleri planlarını bir adım daha ilerlettiler.

Hafta içinde İsrail siyonist hükümeti, İsrail devletinin kamu hizmetlerini Batı Şeria'yı içine alacak biçimde genişlettiğini açıkladı. Bu kararın sözde gerekçesi, İsrail devletinin bölgede yaşayan Arap halkına karşı daha "dostça davranmak"tı.

Bu sözde gerekçe İsrail radyoları ve basını tarafından siyonist devletin "barışçılığının",

De.sa.7.sü.6'da

EMPERYALİZM İÇİN KURTULUŞ YOK!

Nötron bombası da kağıttan kaplandır

Emperyalist demagojinin alacalı bulacalı perdesi yırtıldıkça, ellerinde kasap bıçaklarıyla dünyayı yeni bir paylaşım savaşına sürüklemekte olan süper devletlerin azgınca ve çılgınca silahlandıkları kesinlikle ortaya çıkmaktadır.

Nötron bombası, yıllardır devam eden bu silahlanmanın sadece en son meyvasıdır. Ama hiç şüphe edilmesin ki, onu daha da korkunç imha silahları izleyecektir. Marksizm, kapitalizmin çökünceye kadar militarizme dört elle sarılacağını ve onun bu yanının her gün daha da fazla gelişeceğini tesbit etmiştir. Lenin, Stalin ve Mao Zedung, emperyalizm çağında bu evrensel gerçeği daha da açık bir şekilde tesbit etmişler ve buna dikkati çekmişlerdir. Emperyalistler geberip gidinceye kadar silahı elden bırakmayacaktır. Onların silahları her gün daha da gelişkin, daha da korkunç hale gelecektir.

Ancak bu, devrimcileri ve devrim yolunda yürüyen halkları engelleyecek bir etken midir? Hayır. Bu,devrimcileri ve halkları asla devrim yolundan çeviremez. Hayatın kendisi bunu açıkça göstermiyor mu?

Paris Komünü'nde göğe hücuma kalkan Paris halkının ellerinde demir çubuklar ve çakmaklı tüfeklerden başka bir şey yoktu. Çin'de üç beş tüfek ve mızraklarla başlayan halk savaşı,Japon emperyalistlerinin tanklarını, gaz bombalarını, uzun menzilli bombardıman uçaklarını yok etmedi mi? Rusya'da Denikin'in, Kolçak'ın ve tüm emperyalistlerin tankları, zırhlı trenleri yerle bir edilmedi mi? Vietnam da Fransız, Japon ve Amerikan emperyalistlerine mezar olmadı mı?

Belirleyici olan silah değildir. Belirleyici olan tarihin ve sosyal gelişmenin demir yasalarına uygun olarak insan gücü, halkın gücüdür. Devrim zafere ulaşacaktır, Karşı devrim yenilgiye uğrayacaktır. Ne silahlar, ne de yalanlar bu gerçeği değiştirmeye yetmez.

Biz Marksistler, emperyalizmi ve onun silahlarını her zaman küçümsedik. Çünkü onlar içleri boşalmış birer kağıttan kaplandırlar. Nötron bombası da bir yeni kof canavardır. O da emperyalistleri mezara girmekten kurtaramayacaktır.

Ancak, böylesine korkunç bir silah karşısında aptalca bir rehavet içinde bulunmak da bizim tutumumuz olamaz. Bütün devrimciler bu silaha karşı, daha doğrusu bu silahı tutan ellere karşı mücadeleyi an geçirmeden ve her türlü yanılgıyı aşarak yükseltmelidirler.

Halkın Sesi oportünistleri de bu mücadele içinde hakettiği şamarı yine yemelidir. Onun Amerikan reklamcılığı, "dişleri dökük, zararsız emperyalist" palavraları mahkum edilmelidir.Emperyalizme karşı uyanıklığımızı bir an bile köreltmeyelim. Özellikle Amerikan emperyalizmi hakkında en ufak bir şüpheye düşmeyelim. Bu vahşi kasabın ihtiyarlıktan doğan bir masumiyete kavuştuğunu sanmak ilk anda gaflet, sonra ihanet ve düpedüz karşı devrimcilik olacaktır.

Emperyalizmin yeni bir paylaşım savaşı çıkarmasına karşı tutumumuz açıktır. Onlara 1. ve 2. Dünya savaşlarında aldıkları dersler yetmedi ise Mao Zedung yoldaşın belirttiği gibi "Birincisi savaşa karşıyız. İkincisi, savaştan korkmuyoruz. Birinci Dünya Savaşını 200 milyon Sovyetler Birliği'nin doğuşu izledi. İkinci Dünya Savaşı'nı 900 milyonluk bir sosyalist kampın doğuşu izledi. Emperyalistler üçüncü bir dünya savaşı çıkarmakta ısrar ederlerse, kesinlikle söylenebilir ki, bunun sonucunda daha yüzmilyonlarca insan sosyalizm tarafına geçecek, emperyalizme dünyada barınacak çok az yer kalacak ve muhtemelen emperyalist sistem bütünüyle çökecektir."

Nötron bombası bir kağıttan kaplandır ve o emperyalizmin, halkların devrimci darbeleri altında çöküp gitmesine engel olamayacaktır.

Çekoslovakya'nın işgalinin 9. yılında

SOVYET EMPERYALİSTLERİNİN SALDIRGAN EMELLERİNİ LANETLİYORUZ!

Bundan 9 yıl önce Sovyet sosyal-emperyalistleri tanklarla, tüfeklerle, Çekoslavakya'yı işgal ettiler. O zamanki Çekoslavak revizyonist yönetici kliğinin halkı işgale karşı direnmemeye çağırması yüzünden işgali kolayca gerçekleştirdiler.Sovyet sosyal-emperyalistleri, "Proleter Enternasyonalizmi"maskesi altında bu silahlı saldırıyı düzenlemişler ve Marksizmi-Leninizmi ilhakçı emellerine alet etmeye çalışmışlardır.

Çekoslavakya'nın işgali Sovyetler Birliği'ndeki kapitalizme geri dönüşten sonraki emperyalist ilhakçı siyasetin ilk somut örneği ve dünya halklarına Sovyet sosyal- emperyalistlerinin gerçek yüzünü gösteren bir olgu olması bakımından önem taşımaktadır.

Çekoslavakya'nın işgali Sovyet sosyal- emperyalistlerinin ABD emperyalizmi ile rekabet içinde yeni pazarlar, sömürü alanları ele geçirme, buraları yağmalama yolundaki saldırgan, yayılmacı siyasetlerinin doğal bir sonucudur ve "barış içinde bir arada yaşama", "Proleter Enternasyonalizmi" gibi Marksizmin en temel ilkelerini ayaklar altına almaktadır.

Modern revizyonistler, işgalin hemen ertesinde olduğu gibi bugün de bu iğrenç saldırıyı, askerî işgali Marksizm-Leninizm kalıbına sığdırmağa uğraşmaktadırlar. Onlar bunun "bir işgal değil," sosyalizmin meyvalarını korumak için girişilmiş enternasyonalist bir eylem olduğunu söylüyorlar. Ardından da hemen ekliyorlar "sosyalizme geriye dönüşü engelledik" Onlar kendi ağızlarıyla kazdıkları kuyuya düşerek Marksizmin en temel ilkelerini ihlal ederek kapitalizme geri dönülmeyeceğini söyleyen modern revizyonistler, bu korkunç işgali haklı göstermek için geriye dönüşü engellemek için bir başka ülkeyi işgal, marksist bir doğruymuş gibi bunu bile kabullenmek zorunda kalıyorlar. Çekoslavakya'nın işgali hiç bir gerekçeyle dünya halklarına ve Çekoslavakya halkına "Proletarya Enternasyonalizmi" olarak gösterilemez. Çekoslovak halkı, kendi ülkesindeki ve Sovyetler'deki revizyonistlere, Sovyet işgalcilerine boyun eğmeyecek devrim yolunda yürüyecektir.

Marksistler atom silahının yasaklanmasından yanadır

Sovyetler Birliği, atom silahının yasaklanmasından ve üretiminin durdurulmasından yanadır. Sovyetler Birliği, atom silahının yasaklanmasının, bu silahın üretiminin durdurulmasının ve şimdiye kadar imal edilmiş bulunan atom bombalarının sadece sivil amaçlarda kullanılışının, en titiz ve özenli şekilde gözetilmesi için atom silahının yasaklanması kararının uluslararası bir kontrola tabi olmasına taraftardır. Sovyetler Birliği özellikle böyle bir uluslararası bir kontrolden yanadır.

Amerikalı şahsiyetler de "kontrol"dan söz etmektedirler. Ancak onların "kontrol"ları atom silahının üretiminin durdurulması anlamına değil de şu veya bu ülkenin sahip bulunduğu hammadde miktarına uygun düşecek miktarda bir üretimin sürdürülmesini öngörmektedir. Sonuç olarak, Amerikan "kontrol"u, atom silahının yasaklanışını, değil de, onun kanunileşmesini ve meşrulaşmasını kapsamaktadır.Böyle yapılmakla savaş kışkırtıcılarının atom silahı vasıtasıyla onbinlerce ve yüzbinlerce masum insanı yoketmesi hakkı kanunileşmiş olmaktadır. Bunun bir kontrol değil de kontrolün kaytarılaşması olduğunu kavramak güç değildir; bu halkların barışçı dileklerini oyuna getirmektir. Bu "kontrol" barıştan yana olan, atom silahının yasaklanmasını, ve üretiminin durdurulmasını isteyen halkların isteklerini karşılar nitelikte değildir."

STALİN
6 Ekim 1951

Nötron bombasının özel önemini kavrayalım

"...Karışıklık çıkarmak, başarısızlığa uğramak, yeniden karışıklık çıkarmak, yeniden başarısızlığa uğramak... Ta ki yok olup gidinceye kadar. Emperyalistlerin ve bütün dünyadaki gericilerin halkın davası karşısındaki tutumlarının mantığı budur ve onlar asla bu mantığa aykırı hareket edemezler. Bu marksist bir yasadır. Biz "emperyalizm kudurgandır" derken, onun niteliğinin hiç bir zaman değişmeyeceğini ve emperyalistlerin yok olup gidinceye kadar kasap bıçaklarını asla ellerinden bırakmayacaklarını ve birer Buda haline gelmeyeceklerini söylemek istiyoruz"

Boş Hayalleri Bir Yana Bırakalım
Mücadeleye Hazırlanalım
14 Ağustos 1949 Mao Zedung

Amerikan emperyalizmi, dünya çapında hegemonyasını korumaya çalışmakta, dünya hegemonyasına talip çıkan diğer süper devlet Sovyetler Birliği ile azgınca bir rekabeti durmaksızın sürdürmektedir.

Emperyalizmin genel bunalımının derinleşmesi devrim etkenlerinin yanında yeni bir emperyalist paylaşım savaşına yol açacak etkenlerin de artmasına yol açmaktadır.

İki süper devlet arasındaki rekabet (hegemonya çatışması) özellikle bu yılın başından beri hızlı bir tırmanış içine girmiş bulunmaktadır. Amerikan emperyalizminin demagojik, diplomatik saldırıları ve bunların altında gizlenmiş somut emperyalist çıkışları bu tırmanışı başlatan son derece önemli etkenler olmuştur.

Dünya "bir kere daha yeni bir paylaşım sistemini kurma uğruna milyonlarca emekçi ve sömürülen halkı mezbahaya gönderen kasaplar arasındaki bir savaş" tehlikesiyle ciddi bir şekilde karşı karşıya bulunmaktadır.

Emperyalist ekonomilerin askerileştirilmesinde ki son sıçrama ve bunun üzerini örtmek için girişilen demojik faaliyetteki kabarış bunu açıkça kanıtlamaktadır.

Amerika'nın, Ocak ayı sıralarında başlattığı yoğun diplomatik demagojik saldırının, şimdiki militarist atılımların ve ekonomik girişimlerini örtmek amacını taşıdığı açık açık ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Bilindiği gibi, Carter'in işbaşına gelmesi ile birlikte Amerika çeşitli konularda ve alanlarda hemen bir bir diplomatik-demagojik faaliyete girmişti. Bu faaliyetin amacı diğer süper devletin çıkışlarını ve manevralarını baltalamak, Amerika'nın dünya hegemonyasını korumaktı. "İnsan hakları" demagojisi, ardından SALT (Stratejik Silahların Sınırlandırılması) görüşmelerinde süpemperyalistlerinin iki ayağını bir pabuca sokan sahte "silahsızlanma" önerisi ; daha sonra Londra'da toplanan Zengin Ülkeler Zirve Konferansı ve en nihayet Belgrad Konferansı, iki süper devlet arasındaki çatışmanın gittikçe şiddetlendiğini yansıttı ve kanıtladı.

NATO'nun güçlendirilmesi kararını, Amerika'nın dev silahlanma bütçesinin onaylanması izledi.

Halkın Kurtuluşu, Amerikan emperyalistlerinin, bu yeni demagojik girişimlerini en başından beri teşhir ederken, bu süper devletin saldırgan, halk düşmanı, militarist, sözün kısası emperyalist niteliğini sürekli olarak vurguladı. Onun asla "dişleri dökük", "ihtiyar"bir kurt haline gelmediğini, asla halk dostu ve barışçı vb. bir takım özellikler kazanmadığını, sürekli olarak vurguladı. Halkın Kurtuluşu, Amerikan emperyalizminin her adımında karşısına çıktı. Bu süper devletin aldatmacalarını ve bunların ardındaki militarist,şoven, ilhakçı girişimleri sergiledi.

Halkın Kurtuluşu, Amerikan emperyalistlerinin, saldırganlıklarına, toparlanma çabalarına ve özellikle Orta Doğu'da kazandığı mevzilere dikkat çekti. Bölgede yeni bir bunalım derinleşmesine işaret etti. NATO'nun güçlendirilmesi çabalarına ve diğer tüm girişimlere karşı kararlılıkla mücadele etti.

Olayların akışı,Halkın Kurtuluşu'nun izlediği yolun doğruluğunu açık bir şekilde kanıtlamıştır.

Amerikan emperyalizmini "dişleri dökülmüş yaşlı kurt" gibi göstermeye kalkan Halkın Sesi oportünistleri, Amerika'nın bir biri ardına "yeniden diş çıkarması" karşısında tornistan edip, Amerika'ya övgüler düzme işini daha da gizli kapaklı, daha da süslü püslü, aldatmacalar altında sürdürmek zorunda kalmıştır.

Halkın Sesi, somut ve herkesin gözleri önünde gelişen olaylar önünde ezilip büzülerek,ıkına sıkına sınıf işbirlikçisi, Amerikan reklamcısı siyasetini sürdürürken son olarak NÖTRON BOMBASI konusunda sahtekârlıklara girişti.

Sosyal emperyalistler, ve işbirlikçileri de NÖTRON BOMBASI konusunda dünya çapında bir kampanya açmış bulunuyorlar.Bu kampanya Sovyet sosyal emperyalizminin yayılma emellerine uygun zehirli bir barış aldatmacasıdır.

Nötron bombası karşısındaki bu iki tutum da halkların değil, emperyalistlerin, devrimin değil, karşı-devrimin çıkarlarını savunmaktadır.

"Biz savaşın ortadan kaldırılmasından yanayız, savaş istemiyoruz; ama savaş ancak savaşla ortadan kaldırılabilir ve silahtan kurtulmak için silaha sarılmak gerekir."
(Savaş ve Strateji Meseleleri" (6 Kasım 1938) Seçme Eserler,c. II.)

Devrimciler elbette bu iki tutumdan tamamen farklı olan ve Marksizm-Leninizmi kendine temel alan bir tutumla Nötron Bombası karşısında kesin ve açık bir tavır almak zorundadırlar.

Nötron bombası bugüne kadar üretilmiş bütün diğer nükleer silahlanmada yeni bir dönem açan bu silahı bütün yönleriyle tanıyarak ona karşı mücadele etmek zorundadırlar.

Bu mücadele bir yandan "dişleri dökük, zararsız emperyalizm" safsatasını çürütecek, diğer taraftan Amerikan emperyalizminin kendini barış havarisi ilân ederek halkları uyuşturmasının önüne geçilmiş olacaktır.

Nötron bombası, devrim yolunda yürüyen halklara iyi bir öğretmen olmaktadır. Bu olumsuz öğretmen kendini üreten emperyalist devlet hakkındaki bütün yanlış düşünceleri ortadan kaldırabilecek kadar açık bir şekilde, onun saldırgan, ilhakçı ve halk düşmanı suratını ortaya sermektedir.

O, kendisini üretenlerin en belirgin özellikle rinin veciz bir biçimde ifadesini bulduğu korkunç bir emperyalist silahıdır.

Nötron bombasının teknik ve askeri bakımlardan incelenmesi sonunda söylediklerimiz daha da açıklık kazanacaktır:

Nötron bombasının teknik ve askeri özellikleri

Nötron bombasının en belirgin özelliği nedir? Onun en belirgin özelliği sadece insanları etkilemesi ve fiziksel çevreyi tahrip gücünün son derece düşük olması mıdır? Şimdiye kadar basında sadece bu yanının ortaya konduğunu izlediğimiz Nötron bombasının en önemli özelliği bu değildir. Hayır, onun en önemli özelliği, konvansiyonel savaşla nükleer savaş arasında aşılmaz gibi görülen duvarı yıkmış olmasıdır. Nükleer silahların emperyalist savaş kundakçılarına "cazip" gelmemelerinin nedeni, onların kullanıldıkları alanı yıllarca her çeşit toplumsal faaliyete kapatmaları ve kullanılamaz hale getirmeleri,o alandaki insan gücünü, doğal kaynakları ve endüstriyel altyapıyı tamamen, ya da büyük ölçüde tahrip etmeleridir. Emperyalistler, bilindiği gibi, kâr azamileştirme dürtüsünün, esiri oldukları için dünyayı talan ederler ve dünya pazarlarını kendi denetimleri altında tutmak isterler. Bu anlamda belirli bir pazarın yıllarca belki de sonsuza kadar kullanılmaz hale girmesine yol açacak olan nükleer silahlar onların amaçlarına tam anlamı ile uygun düşmemektedir. Şimdiye kadar geliştirilmiş bulunan bütün nükleer silahlar bu "olumsuz" özelliği taşımaktaydılar. Savaş stratejisi açısından da aynı özelliğin, klasik nükleer silahları son derece elverişsiz silahlar haline getirdiği bilinmektedir. Çünkü bu silahların kullanıldığı her hangi bir savaşta, patladıkları bölgeye asker göndermek kesinlikle mümkün olamayacaktır. Ya da böyle bir girişim son derece pahalıya malolacaktır. Çünkü klasik nükleer tahrip silahlarının en küçüğü bile uzun süre radyasyona yol açmakta ve böylece o bölgedeki tüm canlıları yoketmekte ve yıllarca o bölgede canlıların yaşamasını engellemektedir. Radyasyon süresi aylar ve yıllarla ölçülecek kadar uzundur.Klasik nükleer silahları elverişsiz kılan bir başka özellikleri de,patlatıldıkları zaman gökyüzüne doğru oluşturdukları radyoaktif mantarın taşıdığı öldürücü radyoaktif tozun rüzgara bağlı olarak kontrolsüz bir şekilde hareket etmesidir. Bu bulut düşman saflarına gidebileceği gibi bombayı kullananın saflarına veya cephe gerisine doğru da yol alabilir ve bu şekilde bombayı atan taraf,kendi bombasının öldürücü etkisine maruz kalabilir.Modern savaşın son derece hızlı taktik ve stratejik manevralarla yürütüldüğü, bunu son derece süratli savaş araçlarının ve etkin savunma ve gözleme sistemlerinin gerekli kıldığı şartlarda böylesi uzun süreli etkisi olan ve kontrollü nedeniye mümkün olmayan bir tahrip silahının elverişsizlikleri açıktır.

Nötron bombası, işte bütün bu olumsuz özelliklerden arındırılmış bir taktik nükleer silahtır.

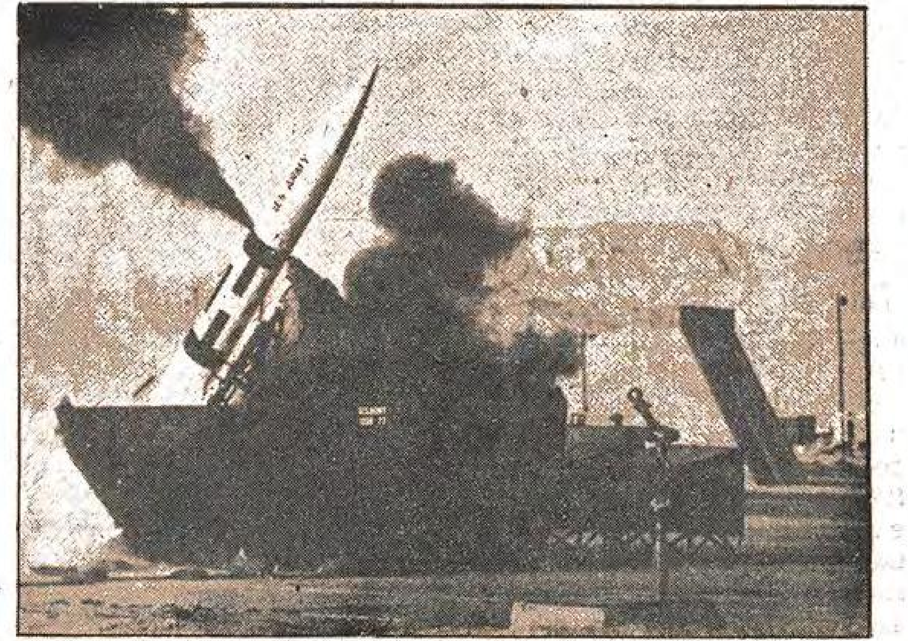
Nötron bombasının özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

1) Bu bomba patladıktan sonra radyoaktif çevre oluşturmamaktadır. Enerjisinin yüzde seksenini nötron denilen ve ısı yada radyoaktif kalıntı bırakmadan tahrip edebilme yeteneğine sahip bir

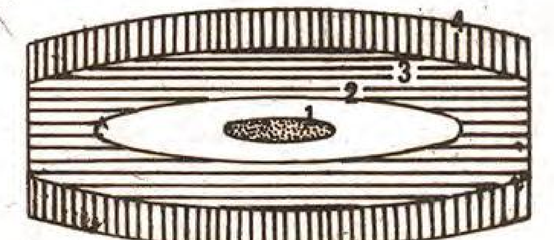
Dev.Sa.7.Sü.5'de

"Savaş, insanları birbirine kırdıran bu canavar, insan toplumunun gelişmesiyle eninde sonunda yok edilecektir, hem de çok uzak olmayan bir gelecekte. Ama onu yok etmenin bir tek yolu vardır, o da savaşa savaşla, karşı - devrimci savaşa devrimci savaşla, millî karşı-devrimci savaşa millî devrimci savaşla ve karşı-devrimci sınıf savaşına devrimci sınıf savaşıyla karşı koymak... İnsan toplumu sınıfların ve devletlerin ortadan kalktığı noktaya ulaştığı zaman, karşı - devrimci ya da devrimci, haksız ya da haklı hiç bir savaş kalmayacaktır. Bu, insanlık için sürekli barış çağı olacaktır. Biz,devrimci savaşın kanunlarını incelerken bütün savaşları ortadan kaldırma isteğinden hareket ediyoruz. Biz Komünistler'le bütün sömürücü sınıflar arasındaki fark, işte burada yatar."
"Çin'de Devrimci Savaşın Strateji Meseleleri" (Aralık 1936) Seçme Eserler, c. I.

"Güçlü oldukları sanılan bütün gericilerin kâğıttan kaplanlar olduğunu söyledim. Bunun sebebi onların halktan kopuk olmalarıdır. Bakın; Hitler kâğıttan bir kaplan değil miydi? Hitler yıkılmadı mı? Rus çarının, Çin imparatorunun ve Japon emperyalizminin de kâğıttan kaplanlar olduğunu söyledim. Bildiğiniz gibi hepsi yıkılıp gitti.ABD emperyalizmi ise henüz yıkılmamıştır, ve üstelik atom bombasına sahiptir. Ama onun da yıkılacağına inanıyorum. O da kâğıttan bir kaplandır."
"Komünist ve İşçi Partilerinin Moskova Toplantısında konuşma (18 Kasım 1957)."

Bir kilotonluk Nötron savaş başlığının etkileri

ÖLDÜRÜCÜ ALAN
1. Bütün binalar ve taşıtlar tahrip olur; ani ölüm. 2. Radyasyon ani güçsüzleşmeye ve daha sonra ölüme sebep olur; hiç bir fiziki hasar görülmez. 3. Yüksek düzeylerde radyasyon gecikmiş ölüme ve radyasyon hastalıklarına sebep olur. 4. Hafif radyasyon

Yeni Hiroşimaların yolunu halkların devrimci mücadelesi kapatacaktır

7 Ağustos 1945 de Japonya'nın Nagazaki şehri tamamen dünya haritalarından siliniyordu. O zamana kadar insanların tanımadığı korkunç bir silah betonları eritmiş, insanları kavurmuş ve öldürmüştü. Atom bombasıyla halkların tanışması Nagazaki'de gerçekleşti.

Aradan 32 yıl geçmiş bulunmaktadır. Emperyalizmin irili ufaklı bütün korsanları şimdi nükleer silahlara sahip bulunmaktadırlar. Nükleer silahlar şimdi her zamankinden daha çok dünya barışını ve dünya halklarını tehdit etmektedir. Nötron bombasının piyasaya çıkmasıyla birlikte bu tehlike daha da artmış bulunuyor.

Başta iki süper devlet olmak üzere emperyalistler dünyayı yeni bir paylaşım savaşı felaketine uğratmak için uğraşmaktadırlar.

Böyle bir paylaşım savaşının yeni Nagazakilere ve Hiroşimalara yolaçacağı kesindir. Çünkü emperyalist kasaplar için halka saldırmak zorunlu bir gerekliliktir ve dünya halklarının mücadelelerinin devrimci dalgasını durdurmak için onlar hiç bir vahşetten kaçınmayacaklardır.

Bugünkü dünyada devrim etkeni emperyalist savaş etkeninden önde gitmektedir. Fakat, emperyalist savaş etkeni hızla yükselmekte, her geçen gün bu haneye yeni bir şeyler eklemektedir.

Bu şartlarda devrimcilerin görevi bir emperyalist paylaşım savaşı tehlikesine karşı mücadeleyi yükseltmek, özellikle iki süper devletin militarist ve şovenist girişimlerini onların pasifist demagojilerini hiç sektirmeden açığa çıkartmaktır.

Yeni Hiroşimaları sadece ve sadece halkların devrim mücadelesi kesinlikle engelleyebilir. Emperyalizm varoldukça Hiroşima katliamları da varolacaktır. O halde Hiroşima katliamları engellemenin biricik yolu emperyalizmi bir daha çıkmamak üzere mezarına gömmektir.

Ucuz barış hayalleri her zaman halklar için tehlikeli ve çoğu zaman öldürücü olmuştur.

Bizim tutumumuz bu olamaz.

"Savaşmak, yenilgiye uğramak, yine savaşmak...ta ki zafere kadar.

Halkın mantığı budur ve halk bu mantığı asla terketmeyecektir."

İşte bizim tutumumuz budur. Emperyalizmi toptan ve bir daha çıkmamacasına mezarına gömünceye kadar savaşmaya azmetmeliyiz. Yeni Hiroşimaları önlemenin tek yolu budur.

HALKIN SESİ, İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK BURJUVAZİNİN VE TOPRAK AĞALARININ SİYASETİNİ İZLİYOR

HALKIN SESİ, dünyada ve ülkemizdeki son siyasi gelişmeler karşısındaki tavrını, 117. sayıda "CHP'nin Önündeki İki Yol" adlı yazı ile, 118. sayıda yer alan "AP-CHP Koalisyonu ve Sahte TKP" yazısında ve 119. sayıdaki "MC Türkiye'yi Nereye Getirdi?" başlığını taşıyan inceleme yazısında ve "Bayram Yapacağınıza Biraz Düşünün" başlığı altındaki başyazıda açık ve anlaşılır bir biçimde ortaya koydu.

Özellikle HALKIN SESİ'nin 118. ve 119.sayılarında yer alan siyasi taktiği, gazetemizin 67. sayısında teşhir etmiş ve bu taktiğin karşı-devrimci bir siyasetin ürünü olduğunu söylemiştik.

Gazetemizin bu sayısında da, HALKIN SESİ'nin yukarıda bahsettiğimiz yazılarında ortaya konan siyasi taktiğin eleştirisi temelinde, bugün ülkemizdeki siyasi gelişmeler karşısındaki doğru devrimci tutumun ne olması gerektiğini açıklamaya çalışacağız.

Emperyalist tahakküm ve sömürünün yaşatılması,büyük burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının siyasi ve ekonomik egemenliklerinin sağlamlaştırılması için çaba harcayan revizyonist ve oportünist siyasetler içerisinde en yozlaşmış olanı Halkın Sesi tarafından temsil edilen siyasettir. Bunlar, öylesine karşı-devrimci ihanetin bataklığına gömülmüşlerdir ki,her şeyleriyle Marksizmin dışına düşmüşler, sosyal olayları sofist düşünceli karşı-devrimci aydınlar gibi ve sınıflarüstü ve metafizik bir açıdan tahlil etmeyi kendilerine meslek edinmişlerdir.

HALKIN SESİ bugün, faşistler gibi toplumun sınıflara bölünmediği anlayışı ile meselelere yaklaşmakta ve onların diliyle konuşmaktadır. "Vatan-milletin bölünmezliği" faşist şiarı, bunların yolunu aydınlatan biricik "ışık" durumundadır. Bu şiar emperyalistlerin ve gericilerin menfaatini gözettiği ve halk kitlelerinin devrimci atılımını durdurmak için karşı devrimcilerin buna dört elle sarıldığı gözönüne getirilirse, HALKIN SESİ'nin kimin hizmetinde olduğu kolayca anlaşılır.

Emperyalistlerin ve gericilerin sömürü ve baskısını devam ettirecek, bunların zayıflamasını önleyecek her türlü tedbirin alınmasının gönüllü ortağı Halkın Sesi oportünizmi, bu karşı-devrimci politikasını "anti-Sovyet emperyalizmi" demagojisi ile ört-bas etmeye çalışmaktadır. Hem de Sovyet emperyalizminin çıkarlarını savunduğu halde... Ama ne var ki, öylesine kaba ve ilkel şoven ve aşırı milliyetçi bir siyasi çalışma yürütüyorlar ki, bu demagojileri kavramak için Marksizmle az çok haşır neşir olmaya dahi gerek yoktur. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve iç gericiliğe düşman olan her yurtsever bu demagojinin farkına varmaktadır.

HALKIN SESİ'ni çıkaran bir grup burjuva aydını, her şeyleriyle ve tüm varlıklarıyla bu soygun düzenine angaje olmuşlardır. Kaderlerini bugünkü düzenle birleştirmişlerdir. Bunun için sabahtan akşama kadar emperyalizme, sosyal emperyalizme ve faşist diktatörlüğe yaltaklanıp durmaktadırlar. Bunların sadık uşaklığını yaptıklarını gösterebilmek için, durmadan devrimci hareketi bölecek, halkın güçlerini zayıflatacak her türlü yoz burjuva görüşleri yaymaya devam etmektedirler.

HALKIN SESİ, bugün öyle bir noktaya gelmiştir ki, sınıf mücadelesinin varlığını dahi inkâr etmektedir. Bir yandan da gelişen devrim karşısında faşist diktatörlüğün nasıl kurtulabileceğini araştırıp durmaktalar. Bunun için de halkı aldatacak sözümona faşist diktatörlüğü kurtaracak (!) hükümet değişiklikleri üzerinde önemle durmaktadır. Halkın mücadelesi ile yıkılan hükümetlerin yerine yenilerinin yani, yıpranmamış, halkı aldatabilme şansına sahip olan "kuvvetli" hükümetlerin işbaşına gelmesi için en azılı gerici siyasi çevrelerle birlikte çaba harcamaktadır. Ve böylece sözümona yıpranan hükümetle birlikte, faşist devletin ve bu soygun düzeninin yıpranmasını önlemeye çalışacaklar! İşte HALKIN SESİ, türlü demagojilere başvurarak hükümet değişikliği isterken bu amacı güdüyor. Bu karşı-devrimci, faşizm yanlısı politikayı gizleyebilmek için, "anti-sosyal emperyalizm" yaygarasıyla herkesin gözünü boyayabileceklerini zannediyorlar.

Sanki HALKIN KURTULUŞU, faşist devletin yürütme organının başı hükümetler arasında bir ayırım yapıyormuşcasına, "şu hükümeti istiyor, şu hükümeti istemiyor" diye suçlamaya yelteniyor! HALKIN KURTULUŞU'nun bu konudaki proleter devrimci siyaseti açıktır. Bunu hiçbir revizyonist ve oportünist yozlaştıramayacaktır. HALKIN KURTULUŞU, faşist devletin yürütücüsü hükümetler arasında esas olarak fark görmediğini,hükümet değişikliklerinin faşist devlet yıkılmadıkça hiç bir anlam taşımayacağını ilân etti. Emperyalizmin sömürü ve tahakkümünden, iç gericiliğinin diktatörlüğünden halk kitlelerinin kurtulmasının tek şartının, faşist devletin parçalanıp yıkılması ve militarizm ve bürokratizmin tasfiye edilmesi olduğu üzerinde ısrarla durarak, halkın demokratik diktatoryasının kurulmasının zorunluğuna işaret etti ve ediyor. Şimdi, böyle bir bakış açısına "Sen CHP-AP hükümetine karşı MC hükümetini tercih ediyorsun" demek neyi değiştirir, oportünizmin gerçekleri çarpıtma çabasından başka neyi ifade eder?

HALKIN KURTULUŞU, faşist terörün esas kaynağının emperyalizm, büyük burjuvazi ve toprak ağaları ve onların faşist diktatörlüğü olduğunu en açık bir şekilde belirtti ve belirtmeye devam ediyor. Faşist terörün esas kaynağının, sınıflarüstü faşizm anlayışı ile, MC hükümeti veya faşist partiler olduğu görüşü ile hareket eden revizyonistlerin, oportünistlerin görüşünü teşhir etti. Sadece MC hükümetinin halk üzerinde faşist terör uygulayacağı, fakat faşist diktatörlüğün diğer hükümetlerinin uygulamayacağı yolundaki görüşlerin revizyonist-oportünist yalanlar olduğunu söyledi ve söylüyor. Emekçi halk üzerindeki faşist baskı ve terörün emperyalizmin,işbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının devlet ve ekonomik iktidarları devam ettiği sürece yok olmayacağını söylüyor ve söylemekte devam edecek.

HALKIN SESİ oportünizmine göre ise faşizmin kaynağı sınıflar değildir! Sosyal sınıflar tarafından belirlenmeyen, "sınıflar üstü" siyasi hareketlerdir! Ve MC hükümetidir! MC yıkılırsa, faşist terör sona erecektir! HALKIN SESİ'nin asıl amacı, egemen sınıflar devletini halkın gözünden gizlemektir. Ve tüm çabası, emperyalizmin, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının gerici sınıfsal yapısının özelliklerini ve faşizmin esas kaynağı olma durumlarını gizlemeye yönelmiştir. HALKIN KURTULUŞU, büyük burjuvazi ve feodal toprak ağalarının ekonomik ve devlet iktidarları varlığını koruduğu müddetçe bu diktatörlüğün yürütücüsü hükümetlerin değişmesiyle, halkın sömürülmesinin de sona ermeyeceğini, faşist baskıların da ortadan kalkmayacağını söylüyor. Aynı sınıfların çıkarları doğrultusunda bir siyaset izleyen hükümetler,esas olarak aynı görevleri yerine getirmekle yükümlüdürler. Bugün, MC gidip onun yerine CHP-AP veya CHP hükümeti kurulsa dahi izlenecek sınıf politikasında hiç bir değişiklik olmayacaktır. Çünkü, bu hükümetler, devlet iktidarını elinde tutan sınıfların çıkarları doğrultusunda hareket edecektir ve etmeye mecburdur. Bu gerçeği, sınıf mücadelesinin pratiği, her gün herkesin gözüne soktuğu halde, hâlâ oportünizm halk kitlelerini aldatmaya çalışmaya devam ediyor. HALKIN SESİ oportünizmi, sosyal-faşistler ve diğer oportünist gruplar gibi, durmadan halkın devrimci mücadelesinin yönünün faşist devlete yönelmemesi için var gücüyle çaba harcıyor. Devrimci hareketin düzenin sınırları dahilinde (yani ekonomik taleplerle sınırlı) kalması için çalışıyorlar. Hükümet değişikliği önerileri bu amaca yöneliktir. HALKIN SESİ, ne olursa olsun faşist devlet ayakta kalsın, sadece onun yıpranmasına sebep olan hükümetler değişsin diyor.

Halkın Sesi, kapitalizmin çelişkilerinin keskinleşmesini istemiyor:

Emperyalizm aşamasına giren kapitalizmin çelişkilerinin daha da keskinleştiği ve derinleştiği, dolayısıyla proleter dünya devriminin gündeme geldiği bir çağda yaşadığımızı dikkate alırsak, kapitalizmin ekonomik ve siyasi krizinin gerek uluslararası planda, gerekse ulusal planda derinleştiğini ,proletarya devriminin ve onun bir parçası olan ulusal demokratik halk devrimlerinin maddi şartlarının olgunlaştığını söyleyebiliriz. Günümüzün şartlarında emperyalizmin ve kapitalizmin krizinin şiddetlenmesi,bu olguyu daha belirgin bir hale getirmiştir. Bugün emperyalist-kapitalist ekonominin krizi, sadece sanayi krizi ile sınırlı kalmamaktadır. Tarım krizini de beraberinde getirmektedir. Böylece, metropol ülkelerde başlayan kapitalizmin krizi, dalga dalga emperyalist sistem içinde yer alan tarım ülkeleri durumundaki sömürge ve yarı-sömürge ülkeleri de kapsamaktadır. Emperyalist sistemin içine düştüğü bu kriz, uluslararası planda olduğu gibi, ülkemizde de halk kitlelerinin emperyalizme ve iç gericiliğe karşı mücadelelerinin gelişmesine ortam hazırlamaktadır. Ve her gün, dünya proletaryası ve dünya halkları, emperyalizme karşı mücadelelerini yükseltmektedir. Bu durum ülkemizde de bir sürü kargaşalıklara, sınıf mücadelesinin gelişmesine, sömürülen ve ezilen sınıflarla, sömüren ve ezen sınıflar arasındaki bölünmenin giderek olgunlaşmasına, sınıfların kendi sınıf çıkarlarına uygun siyasetler etrafında toplanmalarına sebep olmaktadır.

Kapitalizmin krizi, emperyalistlerarası rekabeti, bilhassa iki süper emperyalist devlet arasındaki dünya hegemonyası kurma mücadelesini keskinleştirmekte ve yeni bir emperyalist savaş tehlikesiyle dünyayı karşı karşıya bırakmaktadır. Bu emperyalistlerarası çatışma, emperyalizmin krizini daha da derinleştirmekte ve dünya proleter devriminin maddi şartlarını daha da olgunlaştırmaktadır. Dünyada olduğu gibi ülkemizde de bu durum halkın devrimci mücadelesi için çok elverişli şartlar yaratmaktadır. Yani dünyamızın bugünkü ortamı, halkların lehine ve emperyalistlerle iç gericilerin aleyhinedir. Bu dönemden şikayetçi olan sınıflar, ölümleri yaklaşan dünya gericileri ve emperyalist burjuvazidir. Bunun için emperyalistler ve gericiler, gelişen devrimi, gerek ulusal gerekse uluslararası planda ezebilmek için her türlü yönteme, bilhassa faşist ve reformist metodlara başvurmaktan geri kalmıyorlar ve halk kitlelerine karşı saldırıya geçiyorlar.

HALKIN SESİ oportünizmi, aynen emperyalistler ve dünya gericileri gibi bu durumdan şikayetçidir. Proleter devriminin zaferini sağlayacak maddi şartların olgunlaşmasından rahatsızdır. Emperyalist-kapitalist sistemin çelişkilerinin keskinleşmesi ve krizin şiddetlenmesinden şikayetçi olan HALKIN SESİ,aynen karşı devrimci sınıflar gibi krizin yumuşatılabilmesinin, "istikrarın sağlanabilmesinin" yollarını arıyorlar. Hemen söyleyelim ki, bu oportünistlerin çare aramaları boşunadır. Sadece kendilerini yoracaklardır!

"Faşizmin yarattığı iç kargaşalık, parçalanma milletlerarası durmadan körüklenen düşmanlık, mezhep çatışmaları, çözülmeden kalacak Kıbrıs sorunu, Yunanistan'a karşı düşmanlık ve kışkırtma" (HALKIN SESİ, s. 118 sf. 4). Diğer sayılarında ise ekonomik krizin derinleşmesinden yakınıyorlar ve ekonomik krizi ülkeyi zayıf düşürdüğünü söyleyerek bu krizi giderecek egemen sınıfların "kuvvetli" hükümetlerinin işbaşına gelmesini istiyorlar.

Şimdi bu oportünistlerin güttükleri bu siyasetle hangi sınıfın çıkarlarına hizmet ettiklerini daha da somutlaştırmaya çalışalım.

Bunlar, bugünkü toplumun sınıflara bölündüğünü,sınıf mücadelesinin toplumun gelişmesinin dinamizmi olduğunu, sınıflar varoldukça sınıf mücadelesinin devam edeceğini "inkâr ediyorlar". Bu tavır, onların idealist,şarlatan, karşı-devrimci siyasetlerinin zorunlu bir uzantısıdır. HALKIN SESİ'nin iddiasına göre, iç kargaşalıklar ve parçalanmalar, yani sınıf mücadelesinin keskinleşmesi ve sınıfların giderek saflaşması, ülkeyi dış yabancı kapitalistlere karşı zayıf düşürüyor! Bunu aynen Türkeşçi faşistler, Turhan Feyzioğlu ve en aşırı militarist şefler söylemiyor mu? HALKIN SESİ bu duruma geldikten sonra artık iflah olması imkânsızdır. Böylesine aşırı milliyetçi bir bakış açısıyla bu zayıflığı MC hükümetinin doğurduğunu ve onun gideremeyeceğini iddia etmektedir. İnsan bu noktadan sonra HALKIN SESİ'ne ne diyeceğini bilemiyor. Ülkeyi emperyalizme açık pazar haline getirenin büyük burjuva ve toprak ağaları olduğu gözönüne alınırsa ve Türkiye'yi ekonomik krizler içine sürükleyenin kapitalizm olduğu gözetlenirse, dış kapitalist devletlere karşı ülkenin zayıf düştüğünden şikayet edilmesinin nasıl da sahtekârlık olduğu daha kolaylıkla kavranabilir.

Faşistler ve gericiler, iç kargaşalığı, toplumsal parçalanmayı, milletlerarası düşmanlığı, mezhep çatışmalarını, ekonomik krizi, "komünistlerin yarattığını" söylemekteler. Bu herkesin bildiği bir gerçektir. HALKIN SESİ oportünistleri, aynı düşünceden kalkınarak "komünistlerin yarattığı" masalı yerine "faşistlerin yarattığı" masalını söylemekteler. Bu iki düşünce, kapitalizmin bozukluğunu ve toplumun sınıflara bölünmüşlüğünü insanların yarattığı noktasında birleşmektedir. Sosyal olayların bu türlü bakış açısıyla incelenmesinin materyalist dünya görüşü ile ilgisi olmadığı ortada olduğuna göre, HALKIN SESİ oportünistlerinin papazlardan ne farkı var? İşte bu oportünistler, dört elle sarıldıkları idealist felsefenin bakış açısıyla olayları inceliyor ve bu gerici düşüncelerin propagandasını yapıyorlar.

HALKIN SESİ oportünizminin meseleye böyle yaklaşmasının nedeni, onun, kapitalizmin çürümüşlüğünün ve özel mülkiyet biçiminin, her türlü sömürü ve baskının kaynağı olduğunu örtbas etmek istemesidir. Bugünkü iç kargaşalıkları yaratan ve bugünkü toplumun sınıflara bölünmesini yaratan, kapitalist özel mülkiyet biçimidir. Dünya üzerinden kapitalizm yok olmadıkça ne toplumsal iç kargaşalıklar sona erecektir, ne de toplumun sınıflara bölünmesi... Faşistler,isteseler dahi ne toplumsal sınıflar yaratabilirler ne de sınıflararası mücadeleyi. Bu insan iradesinin dışında bir olgudur. HALKIN SESİ papaz şarlatanlarının meseleye bu şekilde bakmalarının esas nedeni, kötülüklerin kaynağı olarak bu soygun ve sömürü düzenini değil, onu idare edenler olduğu görüşüne sahip olmalarındandır. Bunlara göre idare edenler değişirse,iç kargaşalıklar, toplumun parçalanmışlığı ortadan kalkacaktır! Aynı düşünceyi faşistler de ileri sürmüyorlar mı? Onlar da komünistleri öldürerek sınıf mücadelesini yok edebileceklerini söylemiyorlar mı?

Karşı devrimin ağzıyla konuşan HALKIN SESİ oportünizminin söylediklerinin aksine toplumsal kargaşalıkları ve parçalanmaları, yani ezen ve sömüren sınıflarla ezilen ve sömürülen sınıflar arasındaki mücadeleyi ne faşistler, ne de komünistler yaratmıştır. Çünkü bu olgular insan iradesinin dışında vardır ve yukarıda da söylediğimiz gibi bunu yaratan özel mülkiyet biçimidir.

Sınıf mücadelesi ve insan toplumunun sınıflara bölünmüşlüğü, dünya üzerinde özel mülkiyet yokedilmediği sürece sürecektir. Dünya proleter devriminin zaferiyle sınıflar ve sınıf mücadelesi yok olmaya doğru gelişme gösterecektir. Bu söylediklerimiz Marksizmin abc'sidir. HALKIN SESİ şefleri, bunları bilemeyecek kadar cahil değillerdir. Ama onlar, bu soygun düzeniyle varlıklarını öylesine birleştirmişlerdir ki, kapitalist toplumun pisliklerini örtebilmek için özel çaba harcamak zorunda kalmaktadırlar.

HALKIN SESİ'ne göre milletlerarası çatışma ve mezhep ayrılıkları ülkeyi zayıflatıyor! Peki, milletlerarası çatışmayı ve mezhep ayrılıklarını kim yaratmıştır? Bunu yaratan toplumsal düzen yokedilmedikçe, milletlerarası çatışmalar ve mezhep ayrılıkları ülkeyi zayıf düşürür fetvasını vermek, gerçekleri gizlemek çabasından başka neyi ifade eder?

Emperyalizmin sömürüsü altındaki iki milliyetten halkı birbirine düşürmeye çalışanlar, emperyalistler büyük burjuvazi ve toprak ağalarıdır. Bilhassa, Türk büyük burjuvazisi ve toprak ağaları, Kürt milletini ezmekte, baskı altında tutmakta ve onun kendi kaderini tayin hakkını çiğnemektedir. Bu gerici burjuvazi ve emperyalizm tasfiye edilmeden, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı tanınmadan, iki ulus arasındaki çatışma ülkeyi zayıflatıyor demagojisi, Kürt ulusunun ezilen ulus olduğu gerçeğini ört-bas etmeye çalışmaktan başka neyi ifade eder? Bu tam da faşistlerin ağzıyla konuşmaktır. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını elde etmek için emperyalistlere ve gericilere karşı yürüttüğü mücadele ülkeyi değil,tam tersine emperyalistleri ve gericileri zayıflatıyor . HALKIN SESİ'nin şikayetçi olduğu budur. O, ülkenin çıkarlarıyla azınlık sınıfın, yani büyük burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarını aynılaştırmaya çalışıyor. Ulusun çoğunluğunu teşkil eden işçi ve emekçi sınıflara karşı, karşı-devrimci bir safta yer tutuyor.

HALKIN SESİ oportünizmi, boşu boşuna uluslararası çelişkiden ve ayrımlarından sınıflarüstü bir anlayışla bahsedip duruyor. Tüm amacı, burada da uluslararası ayırımı ve ezen-ezilen uluslar arasındaki çatışmanın gerçek kaynağını örtbas etmektir. Bunun için Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını çiğneyen, Türk ve Kürt halkı arasına düşmanlık tohumlarını eken emperyalizm ve büyük burjuvazi ve toprak ağalarını gözlerden saklamaya çalışmaktadır. Bu sınıfların şoven politikaları ve faşist diktatörlükleri, Kürt ulusu üzerinde her türlü ulusal baskıyı uyguladıkları gözönüne getirilirse, uluslararası düşmanlığı kimin körüklediği, kimin nifak tohumları ektiği ortaya çıkar. HALKIN SESİ oportünizmi, Kürt ulusunun üzerinde faşist baskıyı uygulayanın emperyalizm, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağaları değil de, sadece bu sınıfların siyasetini uygulayan faşistler olduğunu söylemektedir. Faşistlerle emperyalizm, büyük burjuvazi ve toprak ağaları arasındaki bağı koparmaya çalışmaktadır. Halbuki, faşizmin varlığı,emperyalist burjuvazinin ve gerici sınıfların varlığına bağlıdır ve faşizmi yaratan bu sınıflardır.Bu sınıfların iktidarına yönelmeyen bir mücadelenin uluslararası düşmanlığı ortadan kaldırması düşünülemez .

HALKIN SESİ oportünizmi, Kürt ulusunu ezen bir siyasetin uygulayıcısı olarak sadece MC hükümetini göstermektedir. Böylece büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının devletinin elli seneyi aşkın bir süredir izlediği siyaseti inkâr etmektedir. Bugün büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğü ve ekonomik iktidarı ayakta kaldıkça, hangi hükümet gelirse gelsin, Kürt ulusunun üzerinde ulusal baskıyı uygulayacaktır ve iki ulus arasındaki düşmanlığı körükleyecektir. Egemen sınıfların diktatörlüğüne karşı mücadele etmeden, "iki ulus arasındaki düşmanlık körükleniyor" yaygarası, büyük burjuvazinin şovenizmini ört-bas etmekten başka nedir? Hem ülkemizde ezen-ezilen ulus ayrımını yok etmeyeceksin (ki bunun yok edilmesi burjuva devletin yıkılmasına bağlıdır), hem de uluslararası düşmanlıktan yakınacaksın! Bu tam da ikiyüzlülük ve sahtekârlıktır. Aslında HALKIN SESİ'nin yakınması,uluslararası düşmanlığın varlığından rahatsız olmasından ötürü değildir. Bunlar, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkını elde etme mücadelesinden yakınmaktadırlar. Bu mücadeleyi ve bu mücadeleyi destekleyecek proleter devrimcilerin siyasetini, bölücülük, yani "vatanın ve milletin bölünmezliğinin" ihlâli olarak görmektedirler. İşte, yakınmalarının nedeni budur. Sömürülen halk sınıflarının mücadelesi gibi Kürt ulusunun haklı mücadelesini "dış düşmana karşı" ülkenin "millî" bütünlüğünü yok eden davranışlar olarak görmektedirler. HALKIN SESİ'ni rahatsız eden devrimdir. O, devrimi kendine biricik düşman ilân etmiştir. Bunun için egemen gerici sınıfların zayıflamasını istemiyor ve faşist diktatörlüğü zayıflatacak her harekete karşı çıkıyor.

Halkın Sesi, "anti-sosyal emperyalizm " demagojisi ile sosyal emperyalizmin çıkarlarını savunduğunu gizlemeye çalışıyor:

HALKIN SESİ'nin yürüttüğü "anti-sosyal emperyalizm" mücadelesi, sahte ve ikiyüzlüdür.Çünkü,bunlar, sosyal emperyalizme karşı mücadele yürütmeleri bir yana, genel olarak emperyalizmin özel olarak sosyal-emperyalizmin çıkarlarını gözeten bir politika yürütüyorlar. Çünkü, emperyalizmin sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki sömürüsünün sosyal temelini gerici büyük burjuvazi ve toprak ağaları oluşturur.Bunlar yabancı burjuvazi ile halka ve ulusa karşı gerici bir blok oluşturmuşlardır. Emperyalistlerin çıkarı ile bu gerici sınıfların çıkarı sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. Büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları,çeşitli emperyalist kliklerin işbirlikçisi olmalarına rağmen, ülke pazarlarını tüm emperyalistlerin yağmasına terk etmişlerdir. Ulusal kaynaklar ve yaratılan değerler, emperyalistler tarafından en elverişli şartlarda yağmalanmaktadır. Bunu emperyalistlere sağlayan gericilerdir. Bunun için bu gerici sınıflara ve onların ekonomik ve devlet iktidarlarına yönelmeyen bir hareketin anti-emperyalist olabilmesi düşünülemez.

Emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı mücadeleyle birleştirilmedikçe, emperyalist sömürü ve tahakküme son verilmesi imkânsızdır.

Emperyalizm ve sosyal-emperyalizmle işbirliği eden, onlarla halka karşı kader birliği kurmuş olan işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağaları, lafa geldikleri zaman, emperyalizme karşı oldukları yolunda yalan ve demagojiye başvururlar. Nitekim, emperyalistlerin en sadık uşağı Türkeşçi faşistlerin dilinden "anti-emperyalist" laflar düşmüyor.

HALKIN SESİ oportünizmi de, emekçi halk karşısında yer alarak, gerici sınıfların çıkarları doğrultusunda her türlü siyasi çalışmayı yaparak devrimci mücadelenin faşist diktatörlüğe yönelmemesi için her türlü hileye başvurarak sosyal-emperyalizme karşı çıkamaz. Çünkü, sosyal emperyalizmin sömürüsünün gerçekleştirilmesi,gerici egemen sınıflar düzeninin ayakta kalmasına bağlıdır. Yani, yarı-sömürge ekonomik yapı devam ettikçe ve gerici sınıflar egemenliklerini sürdürdükçe, emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin sömürüsünün tasfiyesi imkânsızdır. Çünkü, sosyal emperyalizm sömürüsünü diğer emperyalistler gibi, büyük burjuvazi ve toprak ağalarıyla kurduğu işbirliği sayesinde gerçekleştirmektedir. Bunun için faşist diktatörlük, sosyal emperyalizm tarafından da destekleniyor. Sosyal emperyalizm faşist diktatörlüğe dayanarak emekçi halkın yarattığı artık değerlere el koyuyor, ülkenin kaynaklarını en ucuz şekilde sömürebiliyor. Sosyal pratik, genel olarak emperyalistlerin ve egemen sınıfların faşistlerin,sosyal-faşistlerın ve her türden gericilerin emekçi kitlelere ve devrime karşı,birliğin içinde HALKIN SESİ yerini almadan edemiyor.Örneğin 1 Mayıs,CHP'nin desteklenmesi, faşist diktatörlük içinde hükümet değişikliği isteme tavırları,seçim siyaseti,kitlelerin faşist diktatörlüğe yönelen mücadelelerini pasifize etme çabaları faşistlerle ve gericilerle "bir arada barış içinde"yaşayabilme görüşlerini yaygınlaştırmaları, vb. bu söylediklerimize örnek teşkil etmektedir. HALKIN SESİ, her zaman halka ve devrime karşı ve faşist diktatörlüğün savunulması platformunda sosyal-faşistlerle kol kola yürümektedir. Sosyal pratiğin ortaya koyduğu bu durumlarına bakmadan, sözüm ona bir de sosyal emperyalizme "karşı" imiş gibi demagojik propaganda yapmaktadırlar. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler,bugünkü sömürü ve soygun düzenini ve gerici sınıfların egemenliğini savundukları için halka karşı birlikte hareket etmektedir. Nitekim, sosyal faşistler, devlete karşı olmadıklarını gösterebilmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Halkın mücadelesi, faşist diktatörlüğü ve bugünkü soygun düzenini tehdit ettiği anda, devrimci mücadelenin bastırılması için faşistlerle birlikte hareket etmekten geri durmuyorlar.Sosyal faşistler ve PDA oportünistleri, faşist diktatörlüğün yıkılmaması ve emperyalizmin tasfiye edilmemesi şartıyla "anti-emperyalisttirler". Bunun için sosyal faşistler, kitleleri sahte reformist vaadlerle uyutarak "barışçı geçiş" hayalleri yayarak kitlelerin mücadelesini düzenin sınırları içerisinde tutmaya çalışıyorlar.

Sosyal faşistlerle HALKIN SESİ oportünizmi, devrime karşı ve faşist diktatörlüğün savunulması uğruna mücadelede birlikte hareket etmelerine rağmen başka bir deyişle, emperyalist sistemi birlikte savunmalarına rağmen, emperyalistler arasındaki rekabetten dolayı aralarında ayrılık çıkmaktadır.

HALKIN SESİ oportünizmi, ABD emperyalizmi ve ona bağlı iç gericilik yanlısı bir siyaset izlediği için sosyal-emperyalizmin uşağı sosyal faşistlere saldırmaktadır.

Sosyal faşistler, nasıl sahte "anti-emperyalist", "anti-Amerikan emperyalist" ise, HALKIN SESİ de öylesine "anti-sosyal emperyalisttir". Çünkü, emperyalistlerarası mücadele ve çatışma emperyalist sisteme yönelmemektedir. Bunun için emperyalistlerin birbirlerine karşı olmaları sonuçta bir emperyalist devletin diğeri üzerinde tahakküm kurması, emperyalist devletlerin yok olmasını sağlamaz. O ülkeyi emperyalist olmaktan çıkaramaz. Çünkü emperyalist sistem, bir yanıyla uluslararası mali sermaye özelliği taşısa da aynı zamanda ulusal mali sermaye gruplarının varlığını da içinde barındırır. Kapitalizm, ulusal mali sermaye guruplarını ortadan kaldıracak kadar bir gelişme göstermediği müddetçe, ulusal mali sermaye grupları varlıklarını devam ettirirler. Dolayısıyla emperyalist sistem, çeşitli tekelci-kapitalist ülkelerden ve onlara bağımlı olan geri tarım ülkelerinden oluşmaktadır. Tekelci-kapitalist ülkelerin dünya pazarını yağmalamak için kendi aralarında sürdürdükleri rekabet, biri diğerini kendine bağlı kılmaktan öteye gidemez. Bu bağımlılık da geçicidir. Çünkü, kapitalizmin eşitsiz ve sıçramalı gelişme kanunu, bağımlı emperyalist ülkeyi, yine bağımsız ve dünya pazarlarını ele geçirecek güce sahip emperyalist ülke haline getirir ve getirmiştir. Emperyalizmi ortadan kaldırmadığına göre, emperyalistlerin birbirlerine karşı "anti-emperyalist" pozlara bürünmesinin sahte olacağı açıktır. Bir emperyalist burjuvazinin diğer emperyalist burjuvaziye karşı olmasıyla dünya proletaryasının ve dünyanın ezilen halklarının emperyalist sisteme karşı olması arasında benzerliğin bulunmadığı ortadadır. Bu iki karşı olma arasında nitelik farkı vardır. Çünkü dünya proletaryasının ve halkların mücadelesi, emperyalist sistemin tümünü en zayıf halkadan başlayarak parça parça yoketmeyi hedef alır. Bunun için özel olarak bir emperyaliste yönelen devrimci halk hareketi, tüm emperyalist sistemi karşısına aldığı için emperyalistleri ve gericileri karşısında bulur. Bütün emperyalistlerle dünya gericileri, emperyalist sistemi yok etmeye yönelen bu halk hareketini ezmek için birleşirler, birleşmek zorundadırlar.

HALKIN SESİ oportünizmi, emperyalistlerin birbirlerine karşı olmalarıyla halk kitlelerinin emperyalizme karşı oluşları arasında bir fark olmadığı, görüşünü yaygınlaştırmaya çalışıyor. Ve böylece devrimi baltalayarak, emperyalizmi ve gericileri savunmak için çırpınıyor

ABD emperyalizmi ve onun işbirlikçisi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarını gözeterek

Dev.Sa.7.Sü.4'de

İşbirlikçi egemen sınıflar buhranın bütün yükünü halkın sırtına yıkmaya çalışıyor

Sigaralardan en çok zammı uzun Maltepe gördü. En fazla zam gelen içkilerden biri de rakı oldu...

Benzin, motorin, mazot,fuel oil, kömür, elektirk, Tekel maddeleri ile DDY ve PTT zamları ilk sırayı alıyor

Zam oranı yüzde 30 ile yüzde 150 arasında değişiyor

TEKEL, % 160'A VARAN ZAMLAR YAPTI

Tekel piyasaya çıkmamış mallara bile zam yaptı

Elektrik santralı yedek parçaları döviz yokluğundan ithal edilemedi

Canlı hayvan ihracına izin verileceği haberleri yoğunlaştı

RÖNTGEN FİLMİ SIKINTISI SON HADDE ULAŞTI

İzmir'de birkilo etin fiyatı 100 lirayı aşacak

"Çifte zam", "devalüasyon ve zam furyası geliyor", "İlaç darlığı nedeniyle doktorlar reçete yazamıyor", "şeker karaborsada", "Önceden haber verilen Tekel zammı stokçu ve karaborsacıları zengin etti"

Böyle manşetler son günlerin gazetelerinde görmeğe alıştığımız haberler haline geldi. Hergün yeni bir zam haberi, karaborsacılık, kaçakçılık haberleri, baskınlar, aramalar , cinayetler. İşte faşist diktatörlüğün içinde yaşadığımız dönemdeki görüntüsü budur. II.MC hükümet olur olmaz, seçimler döneminde halka verilen vaadler bir kenara atılmış ve zamlar, enflasyon, devalüasyon arka arkaya dizilmiştir. Son günler proleter devrimcilerin dönem tahlillerini doğrulamış ve faşist diktatörlüğün ne denli büyük bir buhranla karşı karşıya olduğunu ortaya koymuştur.

Emperyalist-revizyonist sistemdeki kriz ülkemizi derinden etkilemektedir

Ekonomik krizler emperyalizmin ayrılmaz bir parçasıdırlar. Emperyalizm var olduğu sürece krizler de olacaktır. İçinde bulunduğumuz dönemde emperyalist-revizyonist dünyadaki kriz büyük bir hızla derinleşmektedir. Burjuva iktisatçılar çaresizlik içinde emperyalist sistemi derinden sarsan bu krizi önleme ya da küçük zararlarla atlatma yollarını aramaktadırlar. Genel olarak fiatlar artmakta , işsizlik oranı büyümekte, çeşitli işkollarında iflaslar olmakta, üretim düşürülmektedir. Ülkemiz de bu sistemin içindedir, onun bir yarı-sömürgesidir Yarı-sömürge teriminden anlaşılacağı gibi emperyalizme bağımlıdır. Ülkemizde hakim olan ekonomiyi belirleyen yön onun emperyalizme binlerce kan damarıyla bağlanmış olmasıdır Emperyalizmin buhranı hemen ülkemizi de etkilemekte, en güçlü biçimde onu da sarmaktadır.

Bugün ülkemizde var olan kriz de emperyalist - revizyonist dünyanın içinde bulunduğu krizden ayrı değildir,,onun bir yansımasıdır. Bu koşullar özel olarak ülkemizin içinde bulunduğu krizi daha da derinleştirmektedir.

Hakim sınıfların buhrandan kurtulma çabaları

Uzun bir süredir derinleşmekte olan ama siyasi bir taktik olarak seçimler döneminde halkın gözünden saklanmaya çalışılan ekonomik ve siyasi kriz bugün artık hiç bir şekilde saklanamaz bir hale gelmiştir. Burjuva ekonomistler bile bu gerçeği kabul etmekte ve "Türkiye ekonomisi batıyor" diye çığlıklar atmaktadırlar. Hakim sınıflar yan ceplerinde sakladıkları "buhrana çözüm" paketlerini piyasaya çıkarmaktadırlar. Sömürüyü daha da arttırmak, sömürüye karşı yönelen muhalefeti daha büyük bir şiddetle bastırmak. İşte hakim sınıfların çözümü budur.

Ülkemizi saran kriz ekonomik, siyasi, sosyal alanlarda kendisini göstermektedir.

Ekonomik alanda buhranın sonucu: Daha da yoksulluğa sürüklenen emekçiler

Ekonomik alanda kendini gösteren buhran büyük enflasyonlara, kitlelerin alım gücünün hızla düşmesine, dış borçlanmanın artmasına v.b. sebep olmaktadır. İçinde yaşadığımız dönemde hakim sınıflar buhranın yükünü emekçi sınıf ve tabakaların üzerine yıkarak kendilerini az zararla kurtarma çabası içindedirler. Bu yüzden kapıda bekleyen "acil ekonomik tedbirler" II. MC ile birlikte birbiri ardına dökülmektedir.

Hakim sınıflar 14 milyon lirayı aşan bütçe açığını kapayamamakta, aksine bu açık giderek artmaktadır. Döviz sıkıntısı çekilmekte, döviz yokluğu birçok alanı etkilemektedir. Ekonominin emperyalizme dayanmadan nefes alamaz durumda olması, enerji ihtiyacının karşılanamamasını getirmekte santrallere yedek parça bile ithal edilememektedir. Dış borçlar ise 196 milyar liraya ulaşmış bulunmaktadır.

Üretim için gerekli olan en temel ihtiyaç maddelerinin sıkıntısı çekilmektedir. Mazot bulunmamakta, bu durum ekonominin hemen her alanını etkilemektedir. Yapı malzemesi olarak çimento sıkıntısı çekilmekte, çelik bulunmamaktadır. İlaç darlığı, röntgen filmlerinin bulunamaması sağlığı tehdit etmektedir. Ekmek,pirinç gibi gıda maddelerinin sıkıntısı çekilmektedir. Her yerde halk uzun kuyruklar oluşturmaktadır. Bütün bu yokluklar karşısında hakim sınıfların tedbiri zamdır. Çok yakın bir zamanda petrole % 30-35 zam beklenmektedir. Uluslararası Para Fonu da yeni andlaşmalar yapmadan önce ön şart olarak liranın devalüe edilmesini ve yeni zamlar yapılmasını istemektedir.

Düzenin özünden gelen karaborsacılık ve istifçilik, buhranın derinleşmesi ile daha da artmıştır. Zamlardan önce, zam gelecek olan mallar piyasadan çekilmekte, istiflenmektedir. Bu mallar çok yüksek fiatlarla karaborsada satılmaktadır. Ağrı'da şeker, Samsun'da çay vb. karaborsadır. Karaborsa ve istif zamların habercisidir.

TARIMSAL ÜRÜNLERİN TABAN FİYATLARINDAKİ GELİŞMELER						Artış Yüzdeleri	
Ürün türleri	1972	1973	1974	1975	1976	1973-1974	1975-1976
Buğday	99	120	212	235	260	77	11
Pamuk	364	580	780	780	1026	35	31
Kuru üzüm	293	700	1000	1000	1050	43	5
Şeker Pancarı	20	30	40	55	62	33	13
Tütün	1060	1321	2311	3127	3950	75	26
Çay	400	450	625	750	850	39	13
Fındık	850	970	1350	1400	1450	39	4

Buhranın faturasını kimlere ödetiyorlar?

Ülke ekonomisini bu "krizden kurtarmak" için, II. MC, hükümet olduktan sonra, "acil tedbirler"uygulamaya başlamıştır. Lira'nın Mark'a göre %4,6 devalüe edilmesi, değerden düşürülmesi, arkasından Tekel maddelerine, Sümerbank mamullerine yapılan zam, ekmeğin gramajının önce İstanbul, sonra Pasinler ve Ilıca'da düşürülmesi, İzmir'de dolmuş fiatlarına ve gıda maddelerine yapılan zam , bu "acil tedbirlerin" sadece başlangıcıdır. Hakim sınıflar,halkın sırtına birdenbire yüklenmemeyi tercih etmektedirler. "Alıştıra, alıştıra öldürmek". Faşist diktatörlüğün bugün uyguladığı politika budur.

Emekçi halkın alım gücü hızla düşmektedir. Korkunç hayat pahalılığı karşısında ücretlerde bir artış olmamakta, olsa bile bu artış, fiatların artışı yanında "devede kulak" kalmakta, gerçek ücretler düşmektedir. Taban fiatları da son derece düşük tutulmuş, üreticiler yoksulluğa sürüklenmiştir. Taban fiatları fiat artışları ile kıyaslandığında gülünç derecede küçük bir artış göstermiştir. Örneğin fındık taban fiatı bir önceki yıla göre % 4 artmıştır. Oysa aynı dönemde gıda maddeleri % 22, yapı malzemeleri % 36,12 oranında dev bir artış göstermiştir.

Emekçi halk sokaklarda uzun kuyruklar oluşturuyor.

"Anarşiyi önleme" furyasının amacı: Halkın yükselen öfkesini susturmak

Hakim sınıfların buhranın faturasını emekçi sınıf ve tabakalara ödetme çabalarını halkımız tepkiyle karşılamakta ve bu çabalara karşı kendiliğinden mücadeleye atılmaktadır. Ağır buhran şartlarında hakim sınıfların giriştiği "acil tedbir"lerin bir yönü de halkın bu mücadelesinin bastırılmasıdır. Onlar sömürünün katmerleşmesine,soygunun,talanın artmasına karşı yükselen her sesi boğmak istemekte ,halkın elindeki kısmi demokratik mevzilere aç kurtlar gibi saldırmakta, var olan hakları da ellerinden almaya çalışmaktadırlar. Grevlerin yasaklanması, lokavt uygulamaları,var olan derneklerin kapatılması v.b. bunun örnekleridir.

Faşist diktatörlük halkımıza, onun devrimci mücadelesine azgınca saldırmaktadır. Cinayetler , toplu katliamlar, adam tutuklamalar, işkenceler giderek artmakta, halk üzerindeki terör koyulaşmaktadır. "Anarşiyi önleme " adıyla yürütülen karşı devrimci kampanya bütünüyle halka ve devrimcilere yöneliktir. Kampayanın amacı halkın dikkatini ekonomik sorunlardan, yaşanmaz hale gelen hayattan uzaklaştırmak ve halkın örgütlerine, onun devrimci, demokratik mücadelesine saldırmaktır.

Faşist diktatörlüğün halka saldısının bir organı olan faşist MC bir "Asayiş komisyonu" kurmuştur. Azılı faşistlerden oluşan bu komisyonun neler yapacağı açıktır. Bu komisyon halka yapılan saldırıları meşru göstermenin bir aracıdır.

"Asayiş sağlanması" adıyla yürütülen eylemler halkı aldatmak amacıyla kullanılmaktadır. "Esrarcıların, sigara kaçakçılarının yakalanması"." Kumar,fuhuş yerlerinin basılması, kapatılması" polislerin yürüttüğü aramataramaların, baskınların sonucu olarak gösterilmektedir. Bu baskınların, aramaların gerçek hedefini yani halka ve devrimcilere saldırı olan amacını halkın gözünden gizleyebilmek için bir kaç küçük sigara kaçakçısı, bir esrarcı yakalanmakta,bu kokuşmuş zincirin en son halkası biraz törpülenerek kaçakçılık, kumar, esrar fuhuş bataklığının kurutulduğu iddia edilmektedir. Oysa bugün kumar,fuhuş gibi kurumların bir "yeraltı ekonomisi" oluşturduklarını ve onları bu düzenin yarattığını ve beslediğini bilmeyen kalmamıştır. Baskınların,"yıldırma harekatları"nın yöneldiği gerçek hedef gün gibi ortadadır: Emekçi halk ve onun bir parçası olan devrimciler.

Faşist diktatörlük halka karşı düzenli provakasyonlar düzenlemektedir.Faşistler kendi derneklerini v.s. gene kendileri bombalamakta, saldırıları için meşru zemin yaratmaya uğraşmaktadırlar. Bir yandan "barış çağrıları" yapılmaktayken, devrimcilere kurşun sıkılmakta, katledilmektedir. İçişleri bakanı açık açık "İçinde bulunduğumuz durum, ilan edilmemiş bir savaş görüntüsüdür", "Türkiye en geç iki ay içinde huzura kavuşacak..anarşi önlenecek -

Dev.Sa.7.Sü.1'de

İçişleri Bakanı iddialı konuştu

Korkut Özal'ın Bakanlar Kurulu'na polise araç ve takviyesi kararı da

Anarşik olaylar en geç iki ayda önlenecek

5 BİN YENİ POLİS DROSU VERİLİYOR

ve Asayiş Komitesi şiddet hareketlerine karşı alınacak tedbirleri görüştü

"Ekonomik buhranlar kapitalist sistemlerin yol arkadaşıdır"

Mevcut buhran sosyal bir sistem olarak kapitalizmin çelişmelerinden ve hastalıklarından asla kurtulamayacağını, içte sosyal bir dengeyi korurken, aynı zamanda süper karlarını sağlamasının mümkün olmadığı bir kere daha doğrulanmıştır. Böylece hayat, ekonomik buhranların kapitalist sistemlerin yol arkadaşı oldukları, özel milkiyet ve kapitalist sömürü var oldukça ekonomik buhranın da var olacağı şeklindeki Marks ve Lenin'in teorisini tekrar tekrar ispatlamaktadır.

Bütün kapitalist ve revizyonist devletler buhranın yükünü emekçi kitlelerin sırtına atmak istemektedirler. Nitekim burjuvazi, tekelciler ve heryerdeki bütün sömürücüler karlarını olduğu gibi korumak için proletarya ve emekçi kitlelerin yaşam vasıtalarını azaltıp haklarını kısarak ezilmelerini ve sömürülmelerini yoğunlaştırmışlardır. Emperyalist ve sosyal-emperyalist devletlerin, her ülkedeki burjuva iktidarların bu ciddi buhran anlarında milyonlarca işçi sokağa atılmakta, bunların sayısı bugüne kadar takriben yüzmilyon kişiye ulaşmakta,enflasyon dörtnala gitmekte, ihtiyaç maddelerinin fiyatları erişilmez bir hale gelmektedir. Bugünkü kapitalist ve revizyonist toplumda Mark'ın kutuplaşma diye tanımladığı olgu yer alıyor, bir yandan emekçilerin yoksulluğu artıyor, öte yandan kapitalistlerin servetleri büyüyor. (Enver Hoca AEP 7. Kongre Raporları sy. 158-159)

BUGÜNKÜ BUHRANIN SOSYAL SONUÇLARI

Bugün ülkemizde de olanca ağırlığı ile yaşanan buhran, toplumu, ekonomik ve siyasi planlarda olduğu gibi sosyal planda da derinden etkilemekte ve toplumun en küçük hücresine kadar yansımaktadır. Buhran, sosyal planda temel olarak işsizliğin artmasına sebep olmasının yanı sıra, fiziki ve ahlaki çöküntüyü de doruğuna çıkarmaktadır.

Kapitalizmin genel bir hastalığı olan işsizlik; buhran şartlarında ve özellikle de yarı-sömürge ülkelerde daha korkunç boyutlara ulaşmaktadır. Bu durum, yarı-sömürge ülkelerde birinci olarak, tarımdan ve kırsal alandan kopanların sanayide istihdam edilememesi,ikinci olarak da, bir takım işçilerin işten atılması sonucu ortaya çıkmaktadır. Yarı-sömürge ülkelerdeki bu sürekli ve genel özellik, buhranın derinleşmesine bağlı olarak hızla büyük yoğunluk kazanmaktadır. Çünkü; buhran sanayide olduğu gibi, tarımda da etkisini göstermektedir. Bunun doğal bir sonucu olarak da, tarımdan ve kırsal alandan kopuş, üstesinden gelinemeyecek düzeylere ulaşmaktadır. Burjuvazi, üretimi yavaşlatmak ve buna bağlı olarak da bir kısım işçilerini sokağa atmak zorunluluğunu duymaktadır. Sanayi kesiminde bu nedenle buhranla birlikte iyice yoğunlaşan bu işsizler ordusuna, bir de tarımdan ve kırsal alandan gelen işsizler katılınca, ülkenin bütününü şiddetle etkileyen işsizlik, artık düzen sınırları içinde çözümlenemeyecek uzlaşmaz bir çelişki haline gelir.

Buhranın sosyal platformdaki bu en önemli sonucu bugün, ülkemizde de çok yalın bir biçimde görülmektedir. Buhranın derinleşmesi ile birlikte, işçilerin işten atılması da yoğunlaştı. Birçok fabrikada bu nedenle toptan ve tek tek işten atmalar büyük bir hız kazandı. Bu uygulama çeşitli uydurma gerekçelerle devam ederken, bir yandan da hala işçiler üzerinde bir tehdit aracı olarak kullanılmaktadır.

İşbirlikçi burjuvazinin buhranın bir sonucu olarak hızlandırdığı işten atma politikasına faşist, sosyal-faşist ve reformist sendikacılar da birer araç olarak tarihi misyonları doğrultusunda katkıda(!) bulunmaktadırlar.

Artık ülkemizde buhranın bir sonucu olan işsizlik oranı giderek en üst noktalara ulaşmış ve milyonları bulmuştur.

Bugün buhran ahlaki ve fiziki çöküntüyü de önemli ölçüde arttırmıştır. Artık ahlaki ve fiziki çöküntü o düzeye ulaşmıştır ki, faşist hükümet bunun için önlemler(!) düşünmekte, bu meseleye büyük bir titizlikle(!) eğilmek zorunluluğunu duymaktadır.İçişleri Bakanı: "Önümüzde uzun yılların biriktirdiği, geliştirip derinleştirdiği çok sayıda ve çok yönlü meseleler var. Bazılarını hemen ve sadece isimleri ile sayayım: Anarşik olaylar, trafik meseleleri, başta silah olmak üzere çeşitli kaçakçılık,uyuşturucu maddelerin kullanılışındaki yayılma, kanuni sınırlamaları mekan ve mahiyet olarak taşan fuhuş ve diğer aşırılıklar, rüşvet ve çeşitli yolsuzluklar."(K. Özal'ın Milliyet gazetesindeki mektubundan)

Fuhuş, esrar, vs. ahlaki çöküntünün birer unsurudur. Ahlaki çöküntü esas olarak kapitalizmin bir ürünü, onun ezeli ve ebedi bir hastalığıdır. Ancak bu durum buhran şartlarında daha da artan boyutlara varmaktadır. Bunalım kapitalizmin bu "urunu" da kanserleştirmektedir. Ülkemizde olan şey de budur.

Buhranın sosyal planda yoğunlaştırdığı fiziki çöküntünün bir göstergesi de salgın hastalıkların iyice yaygınlık kazanmasıdır.

Bu nedenle buhranın derinleşmesiyle birlikte, salgın hastalıklar da önemli ölçüde artmıştır. Günlük basın her gün "salgın hastalık"tan ölüm haberleri ile dolup taşmaktadır. Türk Tabipler Birliği, bulaşıcı hastalıkların önlenmesi için toplantılar düzenlemektedir. Son zamanlarda hızlanan tifo, sıtma ve kolera salgınları,buhranın bu alandaki tahrip edici birer yansımasıdır.

Sonuç olarak bugün ülkemizde görülen buhran, ekonomik ve siyasi alanlarda olduğu gibi,sosyal alanda da aynı oranda ortaya çıkmakta ve bozuk düzenin tüm hastalıklarını şiddetlendirmektedir.

Ekonomik ve siyasi buhranın derinleşmesi, sömürü ve soygun düzeninin kaçınılmaz bir sonucudur

Bugünkü buhran; sadece Türkiye ye özgü, onun iç çelişmelerinin sonucu ortaya çıkan, kendiliğinden bir olay değildir. Bu buhranın sebepleri de her türden burjuva ve revizyonist sözde ideologların göstermeğe çalıştıkları gibi kapitalizmden ayrı, onun dışında birşey hiç değil dir.

Bugünkü buhran bütün emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemin ve onların sömürge ve yarı-sömürgeleri,nin içine düştüğü bir buhrandır. Sömürge ve yarı - sömürgelerde daha şiddetli ve tahrip edici bir biçimde görülen bu buhran Enver Hoca'nın da belirttiği gibi; "İkinci Dünya Savaşından bu yana geçen bir bütün dönem boyunca, ekonomik buhranlar birbirini izlemiştir. Fakat mevcut buhran en büyüğüdür.Sadece gelişmiş ülkeleri değil daha az gelişmişleri de kapsayan bir buhrandır. Bu burjuva revizyonist sistemin alt ve üst yapılarını etkileyen ekonomik fakat aynı zamanda siyasi ve ideolojik, askeri ve kültürel bir buhrandır."(AEP, 7. Kongre Raporları syf. 157) Ve bütün buhranların temelinde olduğu gibi, bugünkü buhranın temelinde de kapitalizm vardır.Buhranlar sömürüsistemlerinin ayrılmaz bir parçası, bir unsurudur. Stalin bunu, "Bu baylar, bütün ekonomik bunalımların, kapitalizmin kaçınılmaz sonuçlarından başka birşey olmadıklarını kabul etmelidirler. " sözüyle açıkça ortaya koymaktadır.

Bugün ülkemizde buhran da, emperyalizmin genel buhranı temelinde yükselen ve işbirlikçi hakim sınıfların sömürü düzeninin kaçınılmaz sonucudur. Ancak ülkemizdeki buhran, emperyalistlerin buhranın yükünü sömürge ve yarı-sömürge ülkelere yıkma politikalarının bir sonucu olarak daha da ağırlaşmaktadır.

Kapitalizmin genel çerçevesi içinde gerçekleşen ve onun "yol arkadaşı" olan bugünkü buhran üretimdeki yoğunlaşmanın bir sonucu olarak ortaya çıkan "artık üretim" den ve buna bağlı olarak da milyonlarca emekçinin işten atılması ile sonuçlanan üretimi yavaşlatma çabaları nın da bir ürünüdür.

Tekrar ve kısaca özetlersek; buhran kapitalizmin bir ürünüdür. "Artık üretim"den ve onun doğal sonuçlarından kaynaklanmaktadır. Yarı-sömürge ülkelerde daha da şiddetli ve rip edici bir hal almaktadır. Sınıf mücadelesini keskinleştirmektedir.

Bugün Türkiye'de yaşanan ekonomik buhran özetlediğimiz tüm bu niteliklere uygun bir biçimde kendisini göstermektedir. Ve kurulan faşist hükümet buhranın yükünü halkın sırtına yükleyerek, hakim sınıflar için geçici de olsa istikrar sağlamaya çalışmaktadır.

Kapitalizm şartları altında buhranları ortadan kaldırmak mümkün değildir

Bugün hakim sınıflar buhrandan kurtulmak için debelenip durmakta ; sömürüyü yoğunlaştırarak halka saldırmaktadır. Özellikle ikinci MC ile birlikte alınan "tedbirler paketi" denen şeyler buhranın "çözülmesi" için başvurulan çabalardır. Ama bütün bu çabalar, hakim sınıfları buhrandan kurtaramayacaktır. Onlar bu çabaların başarıya ulaştıramayacaklar ve buhranın kökünü kazıyamayacaktır. Çünkü "...kapitalizm çerçevesi içinde kalarak, ekonomik, bunalımları önceden bildirmeye ya da ortadan kaldırmaya olanak yoktur." (Stalin, Kapitalizmin Büyük Bunalımı) "Bunalımları ortadan kaldırmak için kapitalizmi yok etmek zorunluğu vardır." (age) Onu da kapitalistler ve faşist hükümetler gerçekleştiremeyeceğine göre! bugünkü buhran ezeli ve ebedi dert olarak kalacaktır. Bu hakim sınıfların iktidarı dönemi boyunca artan ve azalan oranlarda genel bir buhran olarak devam edecektir.

Buhrandan çıkışın yolu devrimdir

Bugün ülkemizde ekonomik, siyasi ve sosyal alanda bütün şiddeti ile görülen buhrandan çıkışın tek yolu Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür. Ancak işbirlikçi hakim sınıflar da buhranın tüm yüklerini emekçi halkın sırtına yükleyerek geçici istikrar sağlamaya ve ferahlamaya çalışmaktadırlar. Bu hakim sınıflar yararına ve emekçi halk aleyhine olan geçici bir "çözümdür". Bu çözüm! nasıl sağlanacaktır? Yukarıda da açıkladığımız gibi hayat pahalılığı devalüasyonlar, enflasyonlar ve işçi-memur gibi tüm çalışanların gerçek ücretlerinin düşürülmesiyle v.b.. İşte bugün faşist MC, bunun hazırlığı ve uygulaması içindedir. Son günlerde hızla artan zamlar, uygulanan devalüasyonlar buhranı hakim sınıflar yararına çözme! çabalarının birer parçasıdırlar. Ancak hakim sınıflar buhranın yükünü kolay ve rahat bir şekilde halkın sırtına yıkamamaktadır. Çünkü özellikle de buhran şartlarında sınıf çelişmeleri hızla keskinleşmekte emekçi halkların devrim ve buna bağlı olarak da yaşama şartlarının düzeltilmesi uğruna sürdürdüğü mücadele büyük boyutlara ulaşmaktadır. Bu nedenle de hakim sınıflar buhranın yükünü emekçi halkın mücadelesini zor ve baskı yöntemleri ile bastırarak onu sırtına yıkmaya çalışmaktadırlar.

Bugün faşist MC de fiat artışları enflasyon ve devalüasyonla atbaşı olarak, baskı ve şiddeti de arttırmaktadır. Yani buhranın yükü emekçi halkın sırtına barışçıl olmayan yollarla yıkılmaya çalışılmaktadır. Bu da faşist diktatörlüğün halkın uzun mücadeleler sonucu kazanmış olduğu demokratik mevzilere de yönelmesi neticesini doğurmakta, onu hızlandırmaktadır.

Ülkemizde buhranın çıkışın tek yolu, işçi-köylü ittifakı temelinde gerçekleştirilecek olan; Ulusal Demokratik Halk Devrimidir. İşbirlikçi-tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü yıkılmadan, onların bugünkü sömürü düzenine son verilmeden ne buhrandan çıkılabilir ne de buhran tehlikeleri önlenebilir.

Bugün bu temelde sürdürülen devrimci mücadeleye bağlı olarak, ona hizmet eden bir tarzda halkın hayat şartlarının düzeltilmesi uğruna mücadeleye de yer vermeliyiz.

Faşist MC'nin her alanda saldırısını yoğunlaştırdığı bugünkü buhran şartlarında bu daha da önem kazanmaktadır. Çünkü, birincisi : halkın günden güne kötüleşen hayat şartlarının kısmi de olsa düzeltilmesi ve onun elindeki demokratik mevzilerin korunması ve genişletilmesi bu mücadelenin önemini vazgeçilmez bir unsur olarak ortaya çıkarmaktadır. Ancak bu mücadelenin başarıya ulaşması her dönemde Ulusal Demokratik Halk Devrimine ve Devrimci İşçi-Köylü İktidarı mücadelesine bağlı olarak yükselmesiyle mümkün olacaktır. Bu mücadelenin başarıya ulaşmasının bir koşulu da sendikaların, derneklerin yönetiminde bulunan faşist, sosyal-faşist ve reformist önderliklerinin! yıkılmasıdır.

Bu nedenle buhrandan çıkışın ve onun halk üzerindeki sonuçlarının engellenmesinin tek yolu Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesidir. Bu temelde yükselmesi gereken halkın hayat şartlarının düzeltilmesi uğruna mücadeledir.

Ve devrimci proletarya ve bütün halk kitleleri bu yolda ilerleyecektir.

HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET

Pülümür'e bağlı Karagöz köylüleri

"KURTULUŞUMUZ ULUSALDEMOKRATİK HALK DEVRİMİNDEDİR"

Köyümüz Tunceli'nin Pülümür ilçesine bağlı Karagöz köyüdür. Yöremizde kış 7 ay sürer. Ancak senenin 5 ayında topraktan yararlanabiliriz.

Köyümüzün 25 bin dönüm arazisi vardır. Ancak bu araziyi 5 ağa tarafından paylaşılmış durumdadır. Ağaların elindeki toprakların ancak 100 veya 150 dönümü tapulu, diğerleri tapusuzdur. Bugün ağaların elinde olan topraklar, eskiden dedelerimize aitmiş. Fakat şimdiki ağaların dedesi olan Haydar Bey, o zaman tapuları zorla dedelerimizden toplatmış ve çeşitli şekillerde onlara icar senetleri imzalatmış. Bu durumdan sonra, topraklarına sahip çıkmak isteyen herkesi öldürme yoluna gitmiş ve evlerini yıkmıştır. Bunun üzerine Haydar Bey'den yılan köylüler, marabalığı kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Kirayla tutulan toprakları tabiki bizi geçindirmemektedir. Onun için köyümüzde hemen her kes hayvancılıkla geçinir. Ağalar hayvanlarımızı otlatmak için tapusuz olan tarla ve çayırları bize kiraya verirler. Fakat, bir taraftan bizi yıldırmak, bir taraftan da emekçileri karşı karşıya getirmek için köy merasını, hayvancılıkla geçinen göçebelere de kiraya verirler. Bu göçebeler Elâzığ'dan ve Urfa'dan gelir. Ağalar köy merasından elde edilen kira parasını kendi aralarında paylaşırlar. Meraların 2-3 aylık kirasından ağalar yüzbinlerce para vuruyorlar.

Fakat göçebelerin hayvanlarına meralar dar geldiği için, zaten çok az olan çayırlarımız da elimizden gidiyor.

Ağalar bu durumdan yararlanarak, göçebelerle biz yoksul köylüler arasında mezhep ayrılıklarını körüklüyorlar. Bu bakımdan zaman zaman göçebelerle bizim aramızda kavgalar olmaktadır. Bu kavgalar göçebe aşiretler arasında da meydana gelmektedir. Geçtiğimiz aylarda, ağaların iki göçebe aşireti birbirine kışkırtması sonucunda bir kişi öldü.

Köy merasından, tüm yoksul köylüler olarak ortaklaşa yararlanmak için, Kaymakam'a, Vali'ye ve Bakanlığa başvurduk. Fakat hiç kimse ilgilenmedi. Bunun üzerine bir avukat tuttuk. Avukatla 20 bin liraya pazarlık ettik. 4 bin lira peşin verdik. Aradan iki sene geçtiği halde, avukat hiç bir davaya girmedi. Çünkü avukat da köydeki ağaların adamı.

Ağalar köyde zulüm yapmakta, terör estirmektedirler. Hakkını aramaya kalkışanların malını-mülkünü ateşe veriyorlar.

Ağaların estirdiği bu zulüm ve terör, köydeki göçün hızlanmasına sebep olmuştur. Köyden göç edenler büyük kentlere yerleşmektedir. Köyümüz eskiden 70 haneydi, fakat şimdi göçün hızlanması sonucunda 35 haneye düştü.

1967 yılında meydana gelen depremden sonra, o zamanlar CHP Genel Sekreteri olan Bülent Ecevit, köyümüze gelmişti. Sorunlarımızla ilgilendi ve basında bu konuyla ilgili birkaç yazı yazdı. Bu yazılarında köyümüzün ağaların elinde olduğunu söyledi. Fakat aynı Ecevit, bırakalım bu sorunlara çözüm getirme yönünde çaba göstermeyi, partinin genel başkanı olduktan sonra ve başbakanlığı döneminde ağaların aleyhine tek bir laf dahi söylemedi.

Biz anladık ki, bu düzende kurtuluş mümkün değildir.

Aramızda bir beraberlik ve bütünlük kurarak Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda mücadele ettiğimiz takdirde kurtuluşumuz mümkündür.

Biz, bu yolda yürümeye kararlıyız.

> "Şehir işçileriyle ittifak kurmadan, kır yoksulları kendilerini her türlü bağımlılıktan, yokluktan ve yoksulluktan asla kurtaramazlar, şehir işçilerinden başka kır yoksullarına yardım edecek hiç kimse yoktur ve onlar kendilerinden başka kimseye güvenemezler"
>
> (Lenin-Kır Yoksullarına)

CHP reformistleri ve faşistler topraksız ve az topraklı köylülere aynı şeyi vaadediyorlar

İki ay önce CHP reformistleri, geçtiğimiz ay içerisinde de faşistler, hükümet programlarını açıkladılar. Gerek orta burjuvazinin partisi CHP, gerekse işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağalarının partileri AP, aynı şeyi vaadetmektedirler: Nasıl gerçekleşeceği belli olmayan (aslında gerçekleşmeyeceği bellidir) süslü boş vaadler.

Köylülüğün geniş kesimlerini meydana getiren topraksız ve az topraklı köylülerin toprak talebine verdikleri cevap ise, mayınlı toprakların temizlenmesi ve "topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılması" yada "köylülerin istifadesine sunulması"dır.

Budur verdikleri cevap. Ve bu cevapla yoksul köylülerle alay etmektedirler. Bu aynı zamanda CHP reformizminin emekçi halkın talepleri karşısındaki tavrını, emekçi halk karşısında işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağaları ile uzlaştığını ve CHP reformizminin emekçi halkın umudu olamayacağını göstermekte ve ispatlamaktadır.

Bir avuç feodal toprak ağası, her biri binlerce ve onbinlerce dönüm toprağa sahipken, topraksız ve az topraklı milyonlarca yoksul köylüye bir mezar yerini bile çok görüyorlar.

Mayınlar temizlenecekmiş! Köylüye dağıtılacakmış! yada istifadesine sunulacakmış! vs. vs...!

Bir avuç kan emici toprak ağası milyonlarca dönüm toprağın üzerinde imparatorluklarını kurmuşlar, köylülerin kanını ve iliğini sömürüyor, onlara zulmediyorlar. Reformistler ve faşistler ise bir avuç toprağa muhtaç, yıllardır onun özlemini çeken yoksul köylülerle alay ediyorlar.

Milyonlarca dönüm toprak var. Mayın temizlemeye de gerek yok! Ayrıca mayınlı topraklar gibi birkaç bin dönüm de değil. Ve bu toprakların üzerinde tek bir pislik var: Feodal toprak ağaları. Bunların temizlenmesi yeterlidir.

Topraksız ve az topraklı köylülerin toprak özlemini ancak bu topraklar giderebilir. Birkaç dönüm mayınlı toprak değil...

Bu "pislik" nasıl temizlenir? Ve kimler temizler?

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağaları bunu gerçekleştiremezler. Onlardan toprak beklemek boş bir hayalden başka bir şey değildir. Kendilerinden ve ellerindeki zenginlikleri, halka devretmeyeceklerdir. Halka verecekleri, tek şey sömürü, işkence, ve baskıdır. Bazen de boş vaadler. "Refah", "mayınlı toprakların köylünün istifadesine sunulması" gibi.

Orta burjuvazi de bu pislikleri temizleyemez. Zira onun emperyalistler ve işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağaları ile bağları vardır. Emekçi halktan çok, onlara yakındır. Emekçi halkın zulüm

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Toprak ağalarının topraklarına ve hazine arazilerine tazminatsız olarak el konulmalı, topraksız ve az-topraklı köylülere dağıtılmalıdır.

İşçi-köylü ittifakı temel ve devrim için tayin edici bir ittifaktır

Ulusal Demokratik Halk Devrimi, bizim gibi, burjuva demokratik devrimini tamamlamamış, yani kapitalizm öncesi üretim ilişkilerini devrimci bir tarzda tasfiye etmemiş yarı-sömürge ülkelerin önündeki devrim aşamasıdır ve dünya proletarya devriminin bir parçasıdır. Bu bakımdan devrimin Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında proletaryanın görevi, her türlü sömürü ve zulmün kaynağı olan özel mülkiyeti bütünü ile kaldırmak değil, tersine o itici güçlerin gelişimini önleyen ülkede millî kapitalizmin açılıp serpilmesinin önüne set vuran ve sosyalist üretim ilişkilerinin önünde engel teşkil eden, emperyalizmi, işbirlikçi kapitalizmi ve feodal kalıntıları tasfiye etmektir. Zaten bizimki gibi ülkelerde devrimci proletaryanın Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasını atlayarak bütünü ile sosyalist üretim ilişkilerini kurması objektif olarak da mümkün değildir.

Bu bakımdan içinde bulunduğumuz devrimci aşamada proletarya, devrimi tek başına değil, fakat emperyalizm, işbirlikçi kapitalizm ve feodalizmin varlığından zarar gören bütün halk sınıf ve tabakaları ile birlikte tamamlayacaktır. Emperyalizme bağlı büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının ekonomik ve siyasi iktidarının yıkılarak, toplumun demokratikleştirilmesi ve devrimci demokratik halk iktidarının kurulması, ancak, proletaryanın önderliğinde bütün halk sınıf ve tabakalarının, köylülüğün, şehir küçük-burjuvazisinin ve orta burjuvazinin alt kesimlerinin birleşmesiyle mümkündür.

Ancak proletaryanın Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında ittifak kurduğu sınıf ve tabakalar arasında en devrimci olanı köylülük, özellikle yoksul köylülüktür. Çünkü köylülük, emperyalizmin baskı ve zulmünden en fazla zarar gören sınıflardan biri olduğu gibi, bundan ayrı olarak, kırsal bölgelerde varlığını devam ettiren feodal toprak ağalığı ekonomisinin ağır baskı ve sömürüsü altındadır. Köylülük, özellikle, yoksul köylülük üzerinde uygulanan baskı ve sömürü sadece emperyalizmin ve işbirlikçi kapitalizmin baskı ve sömürüsüyle sınırlı değildir, köylülük aynı zamanda feodal kalıntıların, "ekonomi dışı zor"un baskı ve sömürüsü altındadır.

Bunun için emperyalizmin işbirlikçi kapitalizmin ve feodalizmin tasfiyesi, kırsal bölgelerde üretici güçlerin gelişmesinde muazzam bir itici rol oynayacak ve bu toplumun bir bütün olarak demokratikleşmesinde önemli bir adım olacaktır.

Kırsal bölgelerdeki feodal kalıntıların bir bütün olarak tasfiyesi Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında bütün halk sınıf ve tabakalarının esas görevidir ve bu görev devrimin temelini teşkil eder. Feodal ilişkilerin tasfiyesine yönelmeyen bir devrimin, emperyalizmin baskı ve sömürüsünü, işbirlikçi kapitalizmin varlığını ortadan kaldırması düşünülemez. Çünkü emperyalizmin ve işbirlikçi kapitalizmin kırsal bölgelerdeki temel dayanağı feodal toprak ağalığı ekonomisidir. Her türden feodal kalıntıyı kökünden temizlemeyi hedefleyen köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesi, bu mücadeledeki her ileri atılımı, diğer bütün halk sınıf ve tabakalarının mücadelesiyle birleştiği ölçüde, emperyalizme bağlı büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi egemenliğine ağır darbeler indirecektir.

Bunun için köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesi Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında devrimin zaferi için belirleyici bir öneme sahiptir. Ve köylülüğün aktif olarak katılmadığı bir devrim hayal bile edilemez.

Ulusal Demokratik Halk Devriminin, aynı zamanda "köylü devrimi", "toprak devrimi" olmasının anlamı da budur zaten.

Bu bakımdan içinde bulunduğumuz devrimci aşamada köylülük, özellikle yoksul köylülük proletaryanın en yakın ve doğal müttefikidir.

İşçi-köylü ittifakı gerçekleşmeden, proletaryanın diğer sınıflarla süreklilik arzeden ittifakları kurması son derece zordur. Bu anlamda işçi-köylü ittifakı temel ve devrim için tayin edici bir ittifaktır.

Proletarya partisinin kurulmadığı, işçi sınıfının, köylülüğün ve diğer emekçi kesimlerin devrimci bir şekilde örgütlenmediği bugünkü şartlarda, işçi sınıfı ile köylülük arasındaki birliğin ve bu temel üzerinde şehir küçük-burjuvazisi ile birliğinin kurulması için güçlü bir objektif temel olmasına rağmen, işçi sınıfının ve köylülüğün mücadelesi tek bir siyasi önderlik altında toplanamamıştır. İşçi sınıfı ve köylülük merkezi kitlevi örgütler çatısı altında örgütlenememiştir, bu anlamda da işçi-köylü ittifakının gerçekleşmesinin önünde subjektif engeller vardır.

İşçi-köylü ittifakı gerçekleşmeden, sınıf mücadelesi bütün bir kırsal bölgeye yayılmadan, başta yoksul köylülük olmak üzere bütün köylülük kitlevi bir şekilde bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine aktif olarak katılmadan proletaryanın önderliğindeki Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin zafere ulaşması, devrimci demokratik halk iktidarının kurulması mümkün değildir.

İşçi-köylü ittifakı gerçekleşmeden, şehir küçük-burjuvazinin devrime, proletaryanın kızıl bayrağı altında birlik bir şekilde katılması, küçük burjuvazinin proletaryanın çelik disiplini altında eğitilmesi, küçük-burjuvazinin kendi ideolojisinden kaynaklanan her türden bireysel davranışının asgariye indirilmesi söz konusu olamaz.

İşçi-köylü ittifakı gerçekleşmeden, tek tek bütün halk sınıf ve tabakalarının yaşama koşullarının düzeltilmesi uğruna verdikleri mücadelenin kalıcı sonuçlar elde etmesi, mevcut ekonomik-demokratik ve siyasi mevzilerin korunması, yeni mevzilerin kazanılması ve işbirlikçi egemen sınıfların ve emperyalistlerin geriletilmesi mümkün değildir.

İşçi-köylü ittifakı gerçekleşmeden, işçi sınıfının sınıf olarak genel siyasi eyleminin, genel grev mücadelesinin kalıcı başarılar elde etmesi, bu eylemin tek başına işbirlikçi egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarını parçalaması, devrimci demokratik halk iktidarını kurması mümkün değildir.

İşçi-köylü iktidarı gerçekleşmeden, köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesinin başarıya ulaşması, emperyalizmi ve işbirlikçi kapitalizmin kırsal bölgelerdeki en temel dayanağı olan feodal toprak ağalığı ekonomisinin yıkılması, feodal kalıntıların bozkırdan bir bütün olarak temizlenmesi, kısacası köylülüğün feodal ve emperyalist boyunduruk altından kurtulması mümkün değildir.

Kısacası, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda ileri ve önemli adımların atılması, anti-emperyalist ve anti-feodal mücadelenin sosyalist devrime doğru ilerletilmesi, işçi - köylü temel ittifakının gerçekleştirilmesine, köylülüğün, özellikle yoksul köylülüğün devrimci proletaryanın kızıl bayrağı altında toplanmasına bağlıdır.

Devrimci proletarya hareketine ve tek tek proleter devrimcilere düşen görev, işçi-köylü ittifakının gerçekleşmesinin önündeki subjektif engellerin kaldırılması için mücadele etmektir. Sınıf mücadelesinin eriştiği bugünkü düzey, devrimci proletarya hareketinin geciktirilmesi mümkün olmayan, acil siyasi görevler yüklemektedir. Devrimci proletarya partisinin, işçi sınıfının siyasi örgütünün inşa edilmesi, işçi sınıfının birleşik ve merkezi sınıf sendikalarının kızıl bayrağı altında toplanması, köylülüğün örgütlenmesi, köylülüğün özellikle yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesine önderlik edilmesi, işçi sınıfının ve köylülüğün mücadelesinin birleştirilmesi vb.

İşçi-köylü ittifakının gerçekleşmesi, bu siyasi görevlerin savsaklanmadan yerine getirilmesiyle mümkündür.

Bunun için, işçi sınıfı arasındaki çalısmayı asla ihmal etmeden, proleter devrimciler kırsal bölgelerdeki çalışmaya önem vermeli, köylülüğün devrimci-demokratik mücadelesine, toprak ve özgürlük mücadelesine önderlik etmeli, proletaryanın devrimci siyasetini bütün bu kırsal bölgeye yaymalıdırlar.

Ekonomik ve siyasi buhranın derinleştiği, kitlelerin giderek devrimcileştiği, işçi sınıfının her alanda yeni atılımlar yaptığı ve köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesinin bütün bir kırsal bölgeye yaygınlaşmasının şartlarının giderek olgunlaştığı bugünkü şartlarda, bu siyasi görevlerin üstesinden gelinmesi daha da acil ve önemlidir.

Kiziroğlu köylüleri

"Topraklarımız ve hayvanlarımızın sütü ağa tarafından gaspediliyor!"

Bizler, Kars'ın SUSUZ kazasına bağlı KİZİROĞLU'nun yoksul köylüleri olarak, geneldeki sorunlardan ayrı olmayan köyümüzün sorunlarını, düzenin çirkefliklerini göstermesi ve yansıtması bakımından herkese duyurmak istiyoruz.

Köyümüz 200 hanelik bir dağ köyüdür. Köyümüzde 5 toprak ağasının sömürü, baskı ve yolsuzluğu ayyuka çıkmıştır. Bunlar 4 köy arazisinin en verimli ve sulak yerleri olmak üzere yarısından çok fazlasına sahiptirler. Diğer verimsiz, kıraç ve kayalık az bir arazi de 195 haneye bırakılmıştır.

Köy arazisinin yarısından çok fazlası feodal toprak ağası Şamiloğlu'ların elinde olmasına rağmen 195 hanenin elindeki kıraç toprağı da faşist devletin jandarmasının dipçiği ile gaspetmeğe çalışmaktadırlar. Böylece halkın tek geçim kaynağı olan hayvancılık suya düşmektedir. Hayvanları köy merasına otlatmaya götüren çoban kardeşimiz ise kurşunlanmakta ve işkence edilmektedir. Ağanın hayvanları bolca otlanırken, köy halkının hayvanları açlıktan bir deri bir kemiğe dönmektedir

Bunlar yetmiyormuş gibi hayvanlarımızın tek otlak yeri olan köyün dağıda (mera ve otlak yeri) IĞDIR'li hayvan tüccarlarına satıldı. Satanlar yine köyün ağalarıdır.

Böylece hayvanlarımızın atlayacağı tek yer olan dağlardaki otlaklar da elimizden alınmış oluyor.

Tüm bu zulüm ve baskıya karşı, köy halkı kendiliğinden direnişe geçiyor. Devrimci önderlikten yoksun olan köye halkı otomatik silahlarla taranarak sindirilmeğe ve gözdağı verilmeye çalışılıyor. Ama köy halkının mücadelesini durdurmaya hiç bir şey yetmeyecektir. Halk, feodal toprak ağalarına ve onların uşaklarına gerekli dersi vermeğe ve yaptıklarının hesabını sormaya kararlıdır.

KÖYLÜNÜN SÜTÜ DE AĞA TARAFINDAN YOK PAHASINA ELİNDEN ALINIYOR

Köyümüzün (hatta Kars'ın çoğu köyünün) can alıcı ve en önemli sorunlarından biri de süt sorunudur. Köylüler eskiden beri sütü yok pahasına ağaya satmaktadır. Bizim köyün ve birçok çevre köyün sütünü Şamiloğlu satın almaktadır. Sütün kilosu 5 lira iken (ki bu da çok yetersizdir) Şamiloğlu sütlerimizi 3 liradan almaktadır.

Kars'taki süt fabrikası da, ağaların kontrolünde olduğundan ağalar, yukarıda belirttiğimiz, binbir güçlükle elde edilen sütleri kolayca ucuz fiattan kapamakta ve korkunç oranlarda kâr etmektedirler.

Köylüler süt fabrikası yetkililerine sütlerini almaları için başvurduğunda: "Sizin ağanıza (!) borcunuz varmış, o bakımdan sütünüzü almamıza imkân yok!" diye köylüyü başlarından savmaktadırlar.

Köylülerin devlete, bankalara ve tefecilere olan borçları iptal edilmeli, ve toprakları üzerindeki ipotekler kaldırılmalıdır

Şamiloğlu gibi ağalar da, köylünün yoksulluğundan yararlanarak, paraya en çok ihtiyaçları olduğu bir dönemde borç vererek, onları 'açık bono' ile kendilerine iyice bağımlı kılmaktadırlar.

Köylüler çoğu kez bu borçlarını ödeyemememektedirler. Böylece borç birikmekte ve ağa da bunu kullanarak sütü daha da ucuz fiattan almaktadır. Örneğin, eğer 1975'den borcun kalmışsa sütü 1977'deki fiat üzerinden değil, 1975'deki fiattan satmak zorunda kalıyorsunuz. Böylece köylünün tek geçim kaynağı da elinden yok pahasına alınıyor.

Bu durum, köyümüzde en ağır biçimde yaşanmaktadır. Parlamenterler de halkın bu durumunu kendi çıkarları doğrultusanda kullanmaya çalışmaktadırlar. Bu seçimde MSP'liler, "Eğer oylarınızı MSP'ye verirseniz fabrika sütlerinizi alır, siz de sıkıntıdan kurtulursunuz" diyerek halk düşmanı yüzlerini ortaya koydular. Sadece MSP değil, tüm partiler aynı şeyi yaptılar. Çünkü bütün faşist, sosyal-faşist ve reformist partiler, bu sömürü ve zulüm düzeninden yanadırlar.

KÖYÜMÜZÜN BİRLİĞİ BOZULMAYA ÇALIŞILIYOR:

Daha önce de gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun da yayınladığı gibi, köyümüz deprem bölgesinde yer almaktadır. Deprem için gönderilen yardım çadırları bile bize verilmemiştir. Köylülerin direnişlerini bastırmak onları susturmak için yapılan çeşitli baskıların yanı sıra, köyümüzün arazisi aynı şekilde deprem uğrayan Büyük Çatak ve Küçük Çatak köylülerine konut yapımı için yerleşim merkezi olarak verilmişti. Böylece bir yandan iki köy halkı birbirine düşürülüyor, diğer taraftan da bu mesele öne çıkarılarak köyümüzün iç birliği bozulmaya çalışılmaktadır. Bu konuda yapılan tüm şikâyetler, yetkili makamlar tarafından dikkate alınmamakta, böylece mesele iyice kızışmaktadır.

Bütün bu sorunlarımıza ek olarak faşistlerin namussuzlukları da köyde huzursuzluk yaratmaktadır. Ama tüm köy halkı, faşistlerden nefret etmekte, onları lânetlemektedir.

Sonuç olarak, sorunlarımız halkımızın sorunlarından, kurtuluşumuz da halkımızın kurtuluşundan ayrı düşünülemez.

Ancak bunun için de, hem Kiziroğlu'nun yoksul köylüleri, hem de tüm halkımız birleşerek mücadele etmelidir. Biz, Kiziroğlu köylüleri bunun bilincinde olarak, Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine daha sıkı sarılıyoruz.

DOĞUDA MİLLİ ZULME SON!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Kiziroğlu köyünden bir grup devrimci

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!

İzmirli yurtsever devrimci öğretmenler: "HALKIN KURTULUŞU bütün engelleri aşacaktır"

İçinde yaşadığımız günler, faşist diktatörlüğün baskı ve zulmünü tüm devrimciler ve halkımız üzerinde yoğunlaştırdığı; her türden burjuva, reformist, oportünist akımların saldırılarını hareketimize yönelttiği zor ve çetin günlerdir.

Bu koşullar altında çıkmakta olan, önündeki zor engelleri aşarak çıkmaya devam edeceğine inandığımız, tüm yurtseverlerin, devrimcilerin ve dürüst demokratların gazetesi HALKIN KURTULUŞU'NA BİNLERCE SELAM!

İzmirli yurtsever, devrimci öğretmenler olarak gazetemizin her türlü zorlukları ve engelleri aşarak, fırsatçı-grupçu-tekkeci anlayışları mahkum ederek, daha da güçleneceğine inanıyor, halkın kurtuluşu yolundaki mücadelenizde başarılar diliyoruz. Bu amaçla, gazetemize şimdilik 700 TL. ile katkıda bulunuyoruz.

İZMİR'DEN BİR GRUP YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Devrim kitlelerin eseridir

Kitlelerle bağ kurup onların desteğini alamayan siyasi görüşler yenilgiye mahkûmdur.

Biz Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan Alacalı yurtsever devrimciler bu doğru ilkeden hareket ederek, halkla ilişkiler kurma çalışmalarının hızlandırılması gerektiği kanısına vardık.

Halkla hertürlü ilişkilerin geliştirilmesi yanında, halkın çıkarlarını savunan Halkın Kurtuluşu'na bağış kampanyası açtık. Şu ana kadar işçilerden, köylülerden, öğretmenlerden, esnaflardan toplanan 750 lirayı gazetemize gönderiyoruz.

Emekçi köylülerin verdiği ürünlerle (Buğday) bağış kampanyası sürdürülmektedir. Bağış kampanyası tamamlandığında, toplanan ürünlerin parasını da en kısa zamanda göndereceğiz.

Her zaman olduğu gibi, bağış kampanyası süresince de Halkın Kurtuluşu siyasetini açıklıyoruz Bundan böyle de açıklamaya devam edeceğiz.

Faşist ve sosyal faşist baskılar halkın yükselen mücadelesini engelliyemeyecektir.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

ALACALI YURTSEVER DEVRİMCİLER

Gelsenkirchen'den bir devrimci

Einlieferungsschein - Sorgfältig aufbewahren -
Name des Empfängers: Halkın Kurtuluşu Gazete
Straße und Nr.: P.K. 1107
Bestimmungsort: Sirkeci/İstanbul
Bestimmungsland: Turkei
Betrag: 217,50 DM

Biz Gelsenkirchen şehrinde Halkın Kurtuluşu yolunda çalışan ve bu fikirlerin gerçek olduğuna inanan genç işçileriz. Yakında bölgemizde faşizme, sosyal faşizme, emperyalizme karşı bir dernek açmayı düşünüyoruz.

Ben gazetemiz için topladığım 217.50 DM yardım parasını postalıyorum. Devrimci selamlar.

EMEKLİ SANDIĞINDAN BİR GRUP DEVRİMCİNİN EMEKLİ SANDIĞI ÇALIŞANLARINA ÇAĞRISI

Emekli Sandığı'ndan bir grup devrimci arkadaş gazetemize 1 ağustos ile 15 ağustos arasında yayınlanmasını istedikleri bir mektup göndermişlerdir. Ancak bu mektup elimize geç ulaştığından geçen sayılarımıza koyamadık, ancak bu sayımızda yayınlayabiliyoruz.

Emekli Sandığı'nda faşist baskılar her geçen gün yoğunlaşmakta, buna karşılık yurtsever - demokrat memurların mücadelesi kendiliğinden de olsa yükselmektedir.

Önümüzdeki günlerde bu mücadelenin, Sandığımızdaki Müdürler Kurulu temsilci seçimi nedeni ile daha da yükseleceği ileri boyutlara ulaşacağı gerçektir.

Müdürler Kurulu temsilci üyeliği 23 sayılı yasa ile memurların nisbî de olsa yönetime katılmasını içerir.

Müdürler Kurulu memur temsilcisi üyeliği, her iki senede bir yapılmaktadır. Müdürler Kuruluna seçilen her üye kişinin yönetimdeki yeri memurun yanında değil, daima yöneticilerin saflarında yer almaktadır. Bunun nedeni ise Sandığın yönetiminde bir önderlikten yoksun olması ve Müdürler Kuruluna seçilecek üyenin niteliğinin ve görevlerinin memurlara kavratılmamasında yatmaktadır.

Bizler Emekli Sandığı çalışanları olarak mevcut olan demokratik mevzilerimizi korumak ve yönetimden demokratik haklarımızı almak açısından bu seçimlerde doğru tavır almalı ve bu yönde örgütlü mücadelemizi yükseltmeliyiz. Tabii ki, memurların kurtuluşu Müdürler Kurulu seçimleri ile sınırlandırılamaz. Bizler memurların ekonomik-demokratik hak ve özgürlüklerini içeren grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı alma doğrultusunda vereceğimiz kararlı ve örgütlü mücadelemizle ve bu mücadelemizi Türkiye genelinde verilen demokrasi mücadelesine, yani "Devrime"ta bi kıldığımızda memurların kurtuluşu da sağlanacaktır.

Fakat bu dönemde iş yerimizde mevcut olan demokratik mevzilerimizi korumak ve genişletmek için, memurun nisbî de olsa yönetime katılması şeklinde mevcut olan Müdürler Kurulu üye seçimlerinde doğru ve kararlı tavır almak zorundayız.

Müdürler Kuruluna üye olarak seçtiğimiz temsilcimiz, bizler adına yönetimde konuşabilmeli, bizlerin haklarını savunabilmeli, memur lehinde ve aleyhinde alınan kararları bizlere bildirmeli ve bu şekilde memurları yönetime karşı uyanık tutmalı, onlarla bağlarını güçlendirmeli, kısacası, memur örgütlenmesinde araç olmalıdır.

Bu görevleri üstlenecek üyelerde ise şu nitelikler aranmalıdır:

1- Anti-faşist ve anti-emperyalist olması,
2- Örgütlü mücadeleyi kavramış ve başarının tüm memurların mücadelesi ile sağlanacağına inanmış olması,
3- Yurtsever ve demokrat olması,
4- Mücadelede kararlı ve dürüst olması,
5- Memurların çıkarlarını kişisel çıkarlarının üstünde tutması,
6- Tavizkar ve liberal olmaması,

Bu nitelikteki temsilcinin ise görevlerini şöyle sıralayabiliriz:

1- Sandığın demokratlaştırılmasını,
2- Siyasi baskıların ve sürgünlerin önlenmesini,
3- Fazla mesai ve yan ödemelerin herkese eşit olarak ödenmesini,
4- Odacıların fazla çalışmalarına ücret ödenmesini veya akşam erken bırakılmasını,
5- Memur çocuklarının kreş, burs, eğitim sorunlarına çözüm getirilmesi mücadelesinde memur kitlesi ile birlikte omuz omuza mücadele etmesi bugünkü koşulların ortaya çıkardığı ve aşılması gereken görevlerdir.

Bu ilkeler ışığında, aday adaylarının desteklenmesi doğrultusunda kitle içinde örgütlü ve disiplinli mücadele yürütülmesi şartlarının yaratılmasında, tüm anti-faşist ve anti-emperyalist kişilerin bir araya gelmesi, güç birliğini oluşturması yönünde adımlar atılmalıdır.

Biz Emekli Sandığı çalışanları olarak, tüm anti-faşist, anti-emperyalist, yurtsever ve demokrat olan herkese sesleniyor ve onları bu ilkelerde tartışmaya ve çalışmaya çağırıyoruz.

Bizler şunu da savunuyoruz:

Şayet bu ilkelerde bir güç birliği oluşturamazsak, yani bunun şartlarını yaratamazsak, bizlere düşen görev şunlar olmalıdır:

1- Müdürler Kurulu üyeliği hakkındaki yukarıda tesbit edilen ilkelerin memur kitlesine kavratılması ve bu doğrultuda ajitasyon ve propaganda çalışmalarını sürdürmeliyiz.

EMEKLİ SANDIĞI'NDAN BİR GRUP DEVRİMCİ

YAVUZ SANAYİ FABRİKASINDA

Sekiz saatlik işgünü uygulanmalı, her türlü angaryaya son verilmelidir!

Bizler oto - sanayi sitesinde Yavuz sanayii Fabrikasında çalışan bir grup emekçiyiz.

Her yerde var olan faşist baskı bizin üzerimizde de daha yoğun bir biçimde görünmektedir. Çok kötü koşullar altında 11.5 - 12 saat arasında çalıştırılmaktayız. 8 saatlik işgününün burada sözünü etmek bile yasaklanmaya çalışılıyor.

Cumartesi ve pazar günleri zorla tehditle mesai yaptırılmaktadır. Mesaiye kalmayan arkadaşlarımız sorgusuz - sualsiz işten atılmaktadır. İşe 5-10 dakika geç kalan arkadaşlarımızın o günkü yevmiyeleri kesilmektedir. Bir gün gelmediğimizde hiçbir hak tanınmadan işten atılıyoruz.

Bunların karşılığı olarak da 1200-1500 lira arasında para almaktayız. Ayrıca işe giren işçinin sigortası yedi sekiz ay sonra yapılmaktadır.

Kısacası çok ağır koşullar ve baskılar altında çalışmaktayız. Sendikalaşma girişimlerimiz, yıldırma hareketleri baskı ve işten atmayla sonuçlandırılmaktadır.

Bütün bu uygulamaların amansız baskıların sorumluları Makina Mühendisleri odasına kayıtlı faşist Cemil Aygen ve Cemil Sönmezdir.

Bizler baskı ve zulme karşı hergün daha da bilinçlenerek mücadele ediyoruz. Geçirdiğimiz her deney, kurtuluşumuzun Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile olacağını bize daha açık bir şekilde göstermektedir.

KAHROLSUN İŞBİRLİKÇİ-TEKELCİ BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARININ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

OTO SANAYİİDEN BİR GRUP EMEKÇİ

"Seçimler döneminde reformizmin etkisi belirli oranlarda kırıldı"

Tunceli'nin 8 köyünden gazetemize gelen seçim değerlendirmesinin bir bölümünü aşağıda yayınlıyoruz.

Biz Halkın Kurtuluşu sempatizanları olarak gazetemizin çağrısını görev saydık, 8 köyün seçim çalışmalarını birleştirerek aşağıda aktaracağız.

Değerlendirmesini yaptığımız köylerde genellikle Halkın Kurtuluşu'nun siyaseti hâkimdi.

İlimizde ön seçim döneminde CHP reformistleri adına 11 aday vardı. CHP'nin aday adayları, kimin ne kadar parası varsa ceplerine koyarak delege tüccarlığına başladılar. Her gün ev ev dolaştılar. Delege seçimi günü Tunceli'nin yaşadığı en soysuz günü. Çarşıda bile delege satın alıyorum diyenler vardı. A. H. Veziroğlu delegelere açık açık "Başkası 10 bin verirse ben 20 bin veririm" demişti.

Bu arada aşiretçilik de alet edildi; halkımızı parselliyorlardı. Seçim sonucu en çok oy avcılığı yapan Haydar Veziroğlu, liste başına geçirildi. Erkanlı ise ikincisi oldu.

Daha sonra proleter devrimci aday belli olunca CHP'li "düşman kardeşler" birleşiverdiler, işlerine korku düşmüştü. Başvurmadıkları oyun, söylemedikleri yalan kalmadı. Köy köy dolaşıp sızlandılar.

Biz seçimlere kadar, elimizden geldiğince adayımızın ve şahsında devrimin propagandasını yaptık. Seçimleri, parlamentoyu teşhir ettik.

CHP'liler sandık başında da binbir dümen çevirdiler. Köylere dağılan [illegible] tüccarlar halka tehditler yağdırıyordu. "Kim başımıza adaya oy verirse onu getirip işkence ederler, ona her türlü kötülüğü yaparlar" dediler. 5 haziran sabahı sandık başına gittiğimizde bazılarının bu gerici propagandasının etkisinde kalarak CHP'ye oy kullandıklarını gördük. Ayrıca CHP'liler Türkçe bilmeyenlerin kartlarını kendileri atıyorlardı. Tüm bunlara rağmen yine de oyların % 40 'ını aldık.

Kutudere, Yeşilkaya, Uzuntarla, Erdoğdu, Kuyıula, Gömemiş, Güleç, Meşeyolu köylerinden bir grup Halkın Kurtuluşu sempatizanı

Halkın Kurtuluşu Arı Bisküvi Fabrikası'ndan işçilerle konuştu

H.K.- Fabrikada kaç işçi çalışıyor?

- Bir yıl önce 613 işçi çalışıyordu. Şimdi ise 450 işçi çalışıyor.

H.K.- İşçi sayısındaki bu azalma neden ve nasıl oldu?

- Patron işçi sayısını azaltmaya karar verince 150 işçiyi baskı zoruyla, ihbar tazminatı bile verden işten attı.

H.K.- İşçilerin sorunları nelerdir?

- Sorunlarımız saymakla bitmez. Aldığımız para çok düşük, ev kirana mı yatıralım, yoksa borç mu ödeyelim şaşırıyoruz. Bu da yetmezmiş gibi ücretler de zamanında ödenmiyor.

H.K,- Ek ödenekler yok mu?

- Lâfta var. Örneğin odun parası. Odun parasını zaten almakta olduğumuz ikramiyenin içine soktular, aldığımız ücret hiç değişmedi hatta kesintiye bile uğradı.

H.K.- Başka sorunlarınız var mı?

- Olmaz olur mu. Ne iş güvenliğimiz var ne de can güvenliğimiz. Gofret yapraklarını kavuran makinelerden sızan zehirli gazdan göz gözü görmüyor. Zehirli gaz sasağlığımızı tehdit ediyor. Koca fabrikada havalandırma tesisatı bile yok. ahır mı fabrika mı belli değil. Makineler ise bir başka dert. Hepsi eski, laçka ve bakımsız. Elektrik kaçağından çarpılan, elini- kolunu makineye kaptıran ve sakat kalan bir çok arkadaşımız var. İş kazalarına ve zehirli gaz yayılmasına karşı hiç bir tedbir alınmadığı gibi, iş kazalarının suçu da sakatlanan işçiye yüklenerek zaten az olan tazminatını da iyice kısıyorlar. Arada bir doktor geliyor ama neden geldiğini ne biz biliyoruz ne de kendisi. Yemekler berbat, gıda gücü son derece düşük. Beslenemiyoruz.

H.K.- Bütün bu sorunlar karşısında işçiler ve sendika mücadele etmiyor mu?

- Bizim fabrika Türk-İş'in Gıda-İş Sendikasına bağlı. Yani, sözün kısası sarı sendika. Sendika Başkanı İbrahim Denizcier ise tam bir sendika ağası. İşçiler mücadele etmek istiyorlar ama, bir yandan patron diğer yandan sarı sendika engelliyor.

Sendika işçileri aldatmaya ve oyalamaya çalışıyor. İşçilerin sorunlarıyla hiç ilgilenmiyor, aksine işçiye ihanet ediyor. Hatta sendika yetkililerinden biri; "İşveren olmasa sendika ayakta kalamaz" demişti. Fabrikadaki bütün işçiler sarı sendikanın patronun kârına ortak olduğunu biliyorlar. Kara ortak olan bir sendikanın işçiler için çalışması olanaksızdır. İşçilerin sendikayı denetleme imkânları da yok. Sendika temsilci seçiminden seçimine işçi toplantısı yapıyor. İşçilerin hiçbiri bu sarı sendikayı sevmiyor ama henüz örgütsüz olduklarından sendikayı ele geçiremiyorlar.

H.K.- Size göre bu durumu değiştirmek için ne yapmak gerekir?

- İşçilerin gerçek kurtuluşu ancak "Devrimci İşçi-Köylü İktidarı"nı sağlayacak olan Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle olur. Bu hedefe varabilmek için fabrikada bize düşen görev; işçi arkadaşlarımızı can düşmanlarımız olan faşistlere ve ve sosyalist maskeli faşistlere karşı örgütlemek ve işçilerin sendika yönetimine gelmesini sağlamaktır. İşçi sınıfı Türk-İş'in ve DİSK'in başındaki sendika ağalarını devirecektir.

Halkın Kurtuluşu Kırıkhan gecekondu halkı ile konuştu

H.K. - Buraya hangi yöreden kaç yılında geldiniz?

- Elbistan yöresinden geldik. Hemen hemen 20 yıl oluyor, geliş nedenimiz ise topraksızlıktır.

H.K. - Gecekonduyu yaptığınız zaman ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

- Belediye zabıtalarının engellemesiyle karşılaştık. Onlar kondularımızı yıktı, biz gece tekrar yaptık.

H.K. - Yaptığınızdan bu yana kaç defa yıkmaya geldiler?

- Sayısını bilmiyoruz. Hemen hemen her gün.

H.K. - Yıkımın engellenmesi için herhangibir yere baş vurdunuz mu? Ne cevap aldınız?

- Belediye Başkanına, Kaymakamlığa başvurduk. Cevap hep olumsuzdu. Özellikle son yıkımda çoluk çocuk, kadın, erkek, Kaymakama gittik. Bize, "Nereye giderseniz gidin, sizin burada işiniz yoktur" dedi.

H.K. - Evlerinizin yıkılmaması için neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Direnmeyi, birlik olup direnmeyi düşünüyoruz.

H.K. - Son kez yıkıma gelenler kimlerdi, kaç kişiydiler?

- Polis, jandarma ve belediye zabıtalarıydı. 70 kişi kadardılar.

H.K. - Yıkıma geldiklerinde ne yaptınız?

- Direndik. Ama kadınlarımız tarım işçiliği yaptıklarından iştelerdi. Çok az kişiydik. Ancak

Dev.Sa.7.Su.1'de

Ara işçileri üzerindeki zabıta ve polis baskısına son!

Bizler Antakya'da çalışan ara işçileriyiz. Sabahın kör karanlığında, ağalar, beyler tatlı uykularında iken, bizler uykusuzluğa, soğuğa, yağmura aldırmadan bir ekmek parası için gücümüzü satmaya çıkarız. Hepimiz bir araya toplanır, iş bekleriz.

Ancak faşist devletin ve bu sömürü düzeninin ayrılmaz bir kurumu ve parçası olan belediye zabıtaları, işçilerin toplu olduğu bölgeye gelerek, jopla işçilere saldırmakta, ağıza alınmayacak küfürler etmekte ve açıkça ekmeğimizle oynamaktadırlar.

En küçük iğneden en büyük makinaya, apartmanlardan villaya, demiryolundan asfalta kadar her şeyi yaratan biz işçilerin, işbirlikçi büyük burjuvaların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü altında her şeyden mahrum olmamızın yanı sıra, bir de faşist devletin köpekliğini yapan polis ve zabıtaların insanlık dışı hakaret ve baskısı altında bulunuyoruz.

Biz işçiler, faşist diktatörlüğü ve onun uşaklarını tarihin çöplüğüne atıp, Devrimci İşçi-Köylü İktidarını kuruncaya kadar mücadele edecek ve bütün bunların hesabını tek tek soracağız.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!
HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

Antakya'dan bir grup devrimci ara işçisi

Sosyal faşistler Politika gazetesini işçilere zorla okutmaya çalışıyor

Bizler, Mazgirt'e bağlı Aslanyurdu köyünden, Aliağa'da çalışan devrimci işçileriz.

Petkim-İş'e bağlı işçilerin sosyal-faşistler tarafından düzenlenen bir toplantısına bizim de katılmamızı istediler. O toplantıda bir DİSK üyesi kitleye: "Arkadaşlar biz devrimciysek Politika gazetesini okumalıyız" dedi. Ayrıca bu doğrultuda ajitasyon yapmamızı da öğütledi.

Biz proleter devrimciler bu sosyal-faşist demagojilere karşı tavır alarak; Politika gazetesinin yanlış ve karşı-devrimci bir siyaset izlediğini, onun amacının sosyalizm değil, sosyal-faşizmin propagandasını yapmak olduğunu açıkladık. Ve bu gazetenin emekçi halkın değil, sosyal emperyalizmin safında yer aldığını belirttik.

Bu tavrımızdan ürken revizyonistler bu defa da tehditlere başladılar. "Politika'yı almadığınız sürece kesinlikle buraya giremezsiniz" dediler. Ayrıca toplantı boyunca sosyal-faşist yüzleri ve karşı-devrimci revizyonist siyasetleri iyice teşhir oldu.

Onlar "En doğru siyaseti Politika gazetesi savunuyor. Başka şey okumanıza gerek yok. Marksist-Leninist kitapları okuyup kitap kurdu mu olacaksınız?" diyerek de Marksizm-Leninizme nasıl düşman olduklarını bir kere daha sergilediler.

Bizim onların bu yüzünü de teşhir etmemiz sonucu bizi salondan atmaya çalıştılar. Ancak biz kararlı bir şekilde direnerek, toplantı bitinceye kadar salondan ayrılmadık. Sürekli olarak onları teşhir ettik, bundan sonra da bu devrim düşmanlarına karşı kararlılıkla mücadele edeceğiz.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM

Bu sömürü zincirini kırmaya kararlıyız

Biz Acar Giyim Sanayii'nde çalışan işçileriz. Buradaki toplam işçi sayısı 100'ü geçkindir. Ancak sınıf bilinçli işçilerin sayısı ise 15-20 kadardır. Bunun yanı sıra işyerinde patrona uşaklık eden ve ispiyonculuk eden işçiler de var.

İşyerinde çalışma koşulları oldukça kötü. Günde 11 saat çalıştırılıyoruz. Cumartesi günleri de çeşitli tehditlerle karşılıksız olarak mesai yapmak zorunda bırakılıyoruz. Mesai karşılığını alamadığımız gibi 10-15 yıllık işçiler dahil olmak üzere çoğumuzun sigortası dahi yok. Ancak patron işbirlikçilerinin sigortası var.

Ayrıca patron 5 haziran seçimlerinden sonra atölyeyi kontrplakla 6-7 bölmeye ayırarak buraları dükkan gibi gösterip vergi kaçakçılığı da yapmaktadır. Patron bu bölmeleri işbirlikçisi ustabaşılara devretmiş gibi gösteriyor.

Cumartesi günleri ücretsiz çalıştığımız gibi bir de geç kaldığımız günleri (saat ve dakika olarak) hesaplayarak ücretlerimizden kesmektedirler

Halen bizlerle beraber 8-10 yaşlarındaki çocuklar da günde 10-12 saat çalıştırılmaktadır. Bu çocuklar sabahtan akşama kadar mağazaya iş taşımalarına rağmen haftalık olarak 75-100 lira almaktadırlar. Bu da ancak araba parasına yetmektedir.

Bütün bu anlattığımız durumlarla mücadele eden arkadaşlarımızdan bir kaçı patron işbirlikçilerinin ispiyonu sonucu işten çıkarıldılar. Ama hiçbir baskı ve tehdit bizi mücadelemizden alıkoyamayacaktır.

8 SAATLİK İŞGÜNÜ!
ÇOCUK EMEĞİ SÖMÜRÜSÜNE SON!
İŞ GÜVENLİĞİ, SENDİKAL ÖZGÜRLÜK İSTİYORUZ!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

TÖB-DER Kayseri Şubesi

Baş.ta.sa.8'de

ratik kitle örgütü olan TÖB-DER'in siyasi partiler karşısında örgütsel bağımsızlığını koruması gereğini ortaya koyar." Ayrıca 11. nolu kararında"Demokratik merkeziyetçiliği bütünliyen vazgeçilmez, diğer bir devrimci ilke de eleştiri-özeleştiri ve ikna yönteminin organlar içinde ve organlar arasında işletilmesidir." demektedir.

Yine Kayseri TÖB-DER Şube yönetim Kurulunu seçen bizler, 6 haziran 1976 da şu ilkelere oy vermiştik. "Örgütümüz, demokratik mes lek örgütüdür... Toplumumuzdaki tüm sınıf ve tabakaların görüşleri örgütümüze de doğal olarak yansır... Bu görüşler örgütümüz için de tartışılması, savunulması, bu görüşleri savunan yayın organlarının serbestçe dağıtılıp okunması en doğal demokratik haktır. Bu hak hiçbir nedene dayandırılarak sınırlandırılmamalı ve ortadan kaldırılmamalıdır.Bu uygulama genel merkez yayın organlarında da aynen gerçekleştirilmelidir. "

Bu sosyalist maskeli faşistlerin azgınlığı saldırganlığı, kitleye inançsızlığı ve örgüt yıkıcılığı o denli gemi azıya almıştır ki, kendilerini seçen genel kurulu ve şubeleri seçen genel kurulların kararlarını bile ayaklar altına almışlardır.

Egemen sınıfların yöneticileri bile süreceği, kıyacağı, açığı alacağı bir devrimciyi göstermelik de olsa önce bir soruşturmaya tabi tutarken, bunlar hiçbir uyarma eleştirme ve soruşturma yapmadan böylesi bir kararı uygulamaları örgütümüz için gerçekten büyük bir talihsizliktir.

Biz aşağıda imzaları bulunan üyeler genel merkezin bu tutum ve kararını şiddetle kınıyor, tüm yurtseverler, demokratlar ve devrimciler olarak örgütümüzü yıkanlara karşı, birlik ve bütünlük içinde kararlı mücadelemizi sürdüreceğimizi bildiriyoruz.

TÖB-DER
KAYSERİ ŞUBESİNDEN
279 ÖĞRETMEN

Kırıkhan gecekondu

Baş.ta.sa.6'da

bir kaç kadın vardı. Gücümüz nispetinde direndik. Polisler, belediye zabıtaları 60 yaşında ihtiyar bir adama vurdular. Bir kadın damın üstüne çıkmış, "Gelirseniz beyninizi dağıtırız" diye bağırıyordu. Bu sırada iki kadın ve bir genç arkadaş kavgada hırpalanarak bayıldı. Onlar bayılınca polis, jandarma, zabıtalar kaçmaya başladı. Biz de onları taşladık.

H.K. - Bayılanların durumu ne oldu?

- Uzun bir zaman ayılmayınca hastaneye götürdük. Doktor bize inanmadı, "Bunlar yalan söylüyor" dedi. Hastaların ayaklarına iğne batırdığı, ağızlarını sıkıp su döktüğü halde yine de inanmadı. Sonunda da"Ben bunlara bakmam, bunlar işgalci" diye bağırdı. Biz de onları Antakya'ya götürdük.

H.K. - Gecekondu halkının yerli halk ile ilişkileri nasıldır?

- Pek fazla ilişkimiz yok. Ama içlerinden bize yardım edenler oldu.

O gece Halkın Kurtuluşu'ndan devrimci arkadaşlar geldiler. Ev ev dolaşıp güç toplamaya çalıştılar. Özellikle sabahleyin çalışmaların karşılığı alındı. Çünkü aşağıdan 100 kadar kadın bizi desteklemeye geldi.

İşbirlikçi egemen

Baş.ta.sa.4'de

tir" diye demeçler vermekte, halka karşı azgın saldırı planlarını açığa vurmaktadır.

Emekçi halka yöneltilen saldırıların bir yönü de faşist devletin koruyucu gücünün arttırılmak istenmesidir. MC'nin asayiş komisyonu, devleti halkın öfkesinden koruyabilmek için polis kadrosunun arttırılması, 5000 kadar yeni polis kadrosu açılması nı, polisin teçhizatının, yenileştirilmesi ve güçlendirilmesini kararlaştırmıştır. Polis teşkilatı faşist disiplinli kadrolarla yenileştirilecek, kuvvetlendirilecektir.

Bütün bu "tedbirler"in emekçi halk açısından ne anlama geldiği açıktır.Daha hayasız sömürü, daha yoğun baskı, daha azgın terör!

Ama halkımız hayatının daha da çekilmez hale getirilmesine göz yummayacaktır. Hakim sınıfların buhranın faturasını kendisine ödetme çabalarını tersine çevirecek ve siyasi iktidar mücadelesinde bu buhran durumundan faydalanacaktır.

Halkımız buhranı devrime dönüştürmek için mücadele edecektir.

CHP reformistleri ve

Baş.ta.sa.5'de

baskı ve sömürü düzenine karşı yönelmesinden, düzene karşı harekete geçmesinden korkmaktadır.Emekçi halkın baskı, zulüm ve sömürüye karşı hareketinde kendi sonunu görmektedir. O,işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağalarıyla uzlaşarak emekçi halkın karşısında yer almakta ve baskı zulüm ve sömürüye yardımcı olmaktadır. Bu, onun sömürücü bir sınıf olmasından kaynaklanmaktadır. Orta burjuvazinin partisi CHP bugün bu topraklar üzerindeki "pislikleri" temizleyemeyeceğini pratikte ispatlamıştır. O, aynen faşistler gibi topraksız ve az topraklı köylülerin toprak talebinin "mayınlı toprakların dağıtılmasına"! indirgemiştir. Seçimler öncesinde ve seçimler sırasında halka vaadettiklerinin boş laflar olduğu "tapuları deleceğiz " yaygaralarının kuru gürültü olduğu ortaya çıkmıştır. Emekçi halka verebileceği hiç bir şey yoktur. Boş vaadlerden ve faşistlerin ve sosyal-faşistlerin baskı ve zulüm ve sömürüsüne yardımcı olmaktan başka!

Feodal toprak ağalarının bu topraklar üzerinden temizlenmesinin tek yolu, UDHD yolunda mücadele ve devrimi gerçekleştirmektir.

Topraksız ve az topraklı köylüler, ne faşistlerden ne sosyal-faşistlerden ne de reformist - lerden hiç bir şey beklememelidirler. Devrimci proletaryanın bayrağı altında işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının zulüm, baskı ve sömürü düzenini faşist diktatörlüğü yıkmak için birleşmelidirler.

Kurtuluş kendi ellerindedir. Devrimci proletaryanın önderliğinde ter döktükleri, ekip biçtikleri topraklara sahip olmalıdırlar. Topraklar üzerindeki "pisliği" ken dileri süpürmeli ve kendileri için temizlemelidirler. Bu güç milyonlarca yoksul köylünün çelik bileklerindedir.

İşçi sınıfının, yoksul köylülerin ve milyonlarca emekçinin çelik ten yumruğu emperyalistlerin, sosyal-emperya - listlerin, feodal toprak ağalarının ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin sömürü ve zulmünü yok edecek ve geleceğin aydın - lık günlerini kuracaktır.

İşçi sınıfındaki ve yoksul köylülükteki uyanış ve mücadele azmi,bize aydınlık günleri müjdeliyor.

Hayat pahalılığına

Baş.ta.sa.1'de

bünyesidir.

Bütün bu korkunç hayat pahalılığına, yoksulluğa, açlığa karşı öfkemiz gün geçtikçe yakselmektedir . Hakim sınıflar öfkemizden korkarak, bizi sindirmeye "duymayan, görmeyen, ko - nuşmayan" bir sürü haline getirmeye uğraşmaktadır - lar. Onlar bu amaçlarını gerçekleştirebilmek için de yoğun bir terör estirmektedirler. Hergün baskınlar, aramalar yapılmakta polis kuvvetleri güç - lendirilmektedir. Milli zulüm ise iyice hayasız bir hal almıştır.

Kardeşler;

Bütün bu olanlara seyirci mi kalacağız? Üzerimizdeki sömürünün katmerleşmesini, açlığımızın , sefaletimizin bir kat daha arttırılmasını cevap - sız mı bırakacağız? Elbette ki hayır! Faşistler , sosyal-faşistler, refor - mistler elele vermişler , düzeni kurtarmaya, faşist devlet aygıtını buhranın, etkilerinden korumaya çalışıyorlar. Bizim onlara cevabımız şudur: Biz Ulusal Demokratik Halk Devriminin gerçekleştirilmesi, yolunda hakim sınıfların içine düştükleri buhran - dan yararlanacağız. Buhranı devrime dönüştürmek için var gücümüzle çalışacağız.

İZMİR

Baş.ta.sa.8'de

gili yazıların halkımızın Genel Af'ın çıkması ve zindanların boşalması yolundaki mücadelesine güç katacağına inanıyoruz.

Biz TUMAD-DER olarak İzmir'de "Zindanlar Boşalsın, Genel Af" kampanyasını açtık. Fakat böyle bir kampanyanın İzmir ve çevresinde sıkışıp kalmaması inancındayız. Bundan dolayı size bu kampanyanın merkezi ve güçlü bir şekilde açılması gerektiğini iletmek istiyoruz. Bizce bu kampanya Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği tarafından açılmalı ve Türkiye'nin dört bir yanına yayılmalıdır. Bu önderlik sonunda Genel Af konusunda sesleri çıkmayan hakim sınıflar halkımızın bu alandaki mücadelesi karşısında geri adım atarak ve tüm tutuklu ve mahkumları serbest bırakmak zorunda kalacaklardır.

Bu meselenin üzerine ciddiyetle eğileceğiniz inancında olarak sizlere en sıcak devrimci selamlarımızı iletiyoruz.

ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!

İzmir Tutuklu ve Mahkumlarla
Dayanışma Derneği

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK * YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT.5 AKSARAY-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. * İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL. * BASKI: DAILY NEWS WEB * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL *

Sarız halkı

Baş.ta.sa.8'de

mez", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye", "İşkencecilerden ve Katillerden Hesap Sorulsun", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm","Kurdara Azadî" vb. sloganlar atıldı. Mezarın başına vardığımızda Ali Gümüş ve diğer tüm ölen devrimci yoldaşlar için iki dakikalık saygı duruşunda bulunduk. Saygı duruşundan sonra HALKIN KURTULUŞU'ndan ve HALKIN BİRLİĞİ'nden birer arkadaş şiir okudular. Devrim andı içildikten sonra tekrar köye doğru yürüyüşe geçtik. Dönüşte bildiri dağıtıldı.

ALİLER ÖLMEZ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
NE AMERİKA NE RUSYA, YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

SARIZ TAVLA KÖYÜNDEN HALKIN KURTULUŞU'NU SAVUNAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Yaşar yoldaşı

Baş.ta.sa.1'de

rını kavrayarak oradan ayrılmıştı.

Yıldıztepe'de devrimcilerle tanışan Yaşar, kurtuluşun Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile gerçekleşeceğine, bu mücadeleye katılmanın tek doğru yol olacağına inandı. Bundan sonra da afişleme, pullama, yazı , gazete satışı, miting gibi eylemlerde fiilen görev aldı.

Faşist katiller Yaşar yoldaşı öldürdükten sonra dışarıdan topladıkları 100-150 kişilik faşist sürüyle mahallede forum yaparak ona sahip çıkmaya çalıştılar. Bunun için bildiri bile dağıttılar.

Devrimciler faşist demagojiyi mahalle halkına açıkladılar. Yaşar yoldaşın ailesine yardım kampanyası açtılar.Ankara'ya 80 kilometre uzakta bulunan Çat köyüne giderek ailesi ile görüştüler. Yaşar'ın mezarını ziyaret eden devrimciler, babasıyla birlikte mezar başında, faşist tertibi açığa çıkaracaklarına da ir and içtiler.Devrimciler toplanan paranın bir kısmını Yaşar'ın babasına verdiler ve mezar yapmayı üstlendiler.

Yaşar'ın ölümünden sonra mahalle dışından gelen Devrimci Yol taraftarları Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nu içine almayan, mahalle halkından kopuk bir eylem yaptılar. Tekke çıkarları için konulan bu eylem, sadece anti-faşist halk güçlerini bölmeye yaradı.

YAŞAR'LAR ÖLMEZ!
FAŞİST DEMAGOJİYİ AÇIĞA ÇIKARTALIM!

Bu kokuşmuş

Baş.ta.sa.8'de

list" maskeli faşistlerin de tanıyacaktır.

Halkımızın faşist diktatörlüğe, emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadelesini ne baskı zulüm ne de bu mücadeleyi "barış-demokrasi", "6 haziran halk iktidarı" v.b gibi pembe hayaller yayan CHP'nin reformist önderleri engelleyebilecektir.İşbirlikçi hâkim sınıflar senelerdir emekçi halkımızı seçim teraneleri ile uyutmak istemişlerdir.Her seçim öncesi verilen vaadler aynıdır. Hâkim sınıfların maşası olan Meclis, hiç bir zaman halk yararına kanun çıkarmaz, ancak onlar kendi maaşlarını arttırmak ve patronların ve ağaların lehine kararlar çıkarmak için Meclise doluşmuşlardır.Bunun en açık örneği senelerdir seçim yapıldığı halde ve şu parti gelip, bu parti gittiği halde halkımız yine aç, yine sefil haldedir.

Halkımızın gerçek ve biricik kurtuluşu Ulusal Demokratik Halk Devrimi yoluyla ABD emperyalizminin hegemonyasını kırmak, Rus sosyal emperyalizminin yayılmacılığını önlemek ve de işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarı olan faşist diktatörlüğü ezerek Devrimci İşçi—Köylü iktidarını kurmakla mümkündür.

Öyleyse bu kokuşmuş düzene karşı mücadele saflarına atılalım!

A.İ.D.
AMSTERDAM İŞÇİ DERNEĞİ
(Postbus 3042 A.dam - Noord)

Ceylanpınar'da

Baş.ta.sa.1'de

temişler, ancak Beşir Başkent yediği dipçik darbelerine dayanamayıp güçsüz, yere yıkılmıştır . Jandarmalar onu bu kez de yerde yumruklayarak gözdaltına almak istemişler, ancak çevreye biriken halk buna fırsat vermemiştir.Bekir Başkent jandarmala - rın elinden alınarak hastaneye kaldırılmıştır.

Azgınlaşan milli zulmün, hayasız şöven politikanın Kürt ulusu üzerinde uygulayıcıları durumunda olan jandarma doğuda terör estirmektedir. Kürt ulusunun ayağa kalkmasını, devrimci mücadeleye atılmasını jandarma dipçiğiyle, kitle katliamlarıyla, onları "Türkleştirerek" önlemeye çalışan hâkim sınıflar için bu uğurda her türlü işkence, cinayet, eziyet mübahtır.

Kürt ve Türk halkı faşist hâkim sınıflara, onların diktatörlüğüne karşı tek bir kızıl bayrak altında toplanarak milli zulme, asimilasyona,katliamlara son verecektir.

Halkımızın yenilmez

Baş.ta.sa.8'de

bir sonucu olan kan davaları, bir karış toprak için mücadele, ekmek kavgaları bizlere yılların üstünde hüküm giydirdi.

Bu düzenin kimin düzeni olduğunu, kimlerin gerçek katil ve hırsız olduğunu şimdi daha iyi anlıyoruz.Gerçek katiller, kurtuluşu için mücadele eden halkı katledenler, gerçek hırsızlar ise, işçileri , köylüleri sömürerek milyonları vuranlardır. Gerçek katil ve hırsızlar bunlar iken, halka 'katil,hırsız' damgası vurup, halk çocuklarını zindanlara dolduranlardan halk bir gün mutlaka hesap soracaktır. Ve halkımızın yenilmez gücü, bu sömürü düzenini zindanları ve işkencehaneleri ile birlikte yerle bir edecektir.

FAŞİZME ÖLÜM,İŞKENCEYE SON!

ÇORUM KAPALI CEZAEVİ TUTUKLU VE MAHKUMLARI (252 İMZA)

Nötron bombasının

Baş.ta.sa.2'de

partikül (parçacık) türü ile serbest bırakmaktadır. Bunun sonucu olarak, bombanın patlatıldığı bölge birkaç saat içinde işgal edilebilir hale gelmektedir. Yani Nötron bombasının diğer (Atom, Uranyum, Hidrojen, Kobalt vb.) nükleer bombalara üstünlüğü kullanıldığı bölgeyi aylarca veya yıllarca içine girilemez hale sokmamasıdır.

2) Bu bomba radyoaktif mantar oluşturmamaktadır; dolayısıyla radyoaktif serpinti oluşturmamaktadır. Bu da bombayı kullanan tarafın son derece lehine olan bir durumdur. Çünkü bu şekilde, bombayı atan tarafın kendi bombasının serpintisinden zarar görmesinin önüne geçilmiş olunmaktadır. Bu özellik de zaman kazanma açısından diğer nükleer bombalar karşısında büyük bir üstünlük sağlamakta - dır. Bombayı kullanan ordu emniyet içinde bombayı attığı yerin 3-4 km yakınına kadar sokulabilir ve patlamadan bir iki saat sonra patlamanın merkezine doğru hücuma geçebilir.

3) Bu bombanın emperyalistlerin ağzının suyunu akıtan bir başka özelliği de hemen hemen sadece insanları ve diğer canlıları yoketmesi, buna karşılık katı (içinde su miktarı düşük olan)cisimleri tahrip edememesidir. (Bunun sebebi, nötron denilen parçacıkların elektrik yüklü olmaması, dolayısıyla, herhangi bir atomun içinden onun yapısını bozmadan geçebilmesidir . Nötron sadece kendine ağırlık bakımından eşit olan proton miktarı fazla olan maddelerde enerji bırakmaktadır. Bilindiği gibi, insan vücudunun yüz de yetmiş kadarını oluşturan su da proton bakımından son derece zengindir. Bu bakımdan Nötron bombası insanı öldürürken, çevresinde hemen hemen hiç bir tahribat yapmamaktadır.) Bombanın bu özelliği sayesinde herhangi bir endüstri bölgesi,içindeki düşman askerleri (ve bu arada siviller) tamamen yokedilmesine rağmen sapa sağlam ele geçirilebilir.

4) Nötron bombasının bir başka önemli özelliği de kendisine karşı hiç bir savunma olanağının bulunmamasıdır. Beton ve kurşunla kaplı tahkim edilmiş korunaklar,kalın çelik zırhlar bir orduyu kla sik nükleer silahların etkisine karşı bir ölçüde koruyabilir. Fakat,Nötron bombası bütün bu engelleri aşabilmekte, yüksek sız ma (penetration) kabiliyeti sayesinde bütün savunma tedbirlerini imkansız hale getirmektedir.Nötron bombasına karşı tankları, ve diğer hareketli zırhlı araçları tahkim etmek teknik bakımdan imkansız görülmektedir. Batılı kaynaklara göre, Nötron bombası Sovyet tank üstünlüğünü askeri bir üstünlük olmaktan çıkaracaktır.Yine batılı kaynaklara göre Sovyetlerin Nötron bombasına karşı korunma teknikleri geliştirmeleri en azından yirmi yıl alacaktır. Bu son söylenenlerin emperyalist propaganda olmakla gerçeği de yansıttıkları hesaba katılmalıdır.

İşte tüm bu özellikleri ile taktik silah Nötron bombası klasik nükleer silahları büyük ölçüde rafa kaldırmaktadır. Nötron bombası konvansiyonel bir savaşta emperyalistlerin büyük bir istekle kullanabilecekleri bir silahtır.

Nötron bombasının bu özelliği, radyoaktif ve termik bombaların emperyalistler açısından"olumsuz" özelliklerini ortadan kaldırmış bulunmaktadır.

Halkın Sesi işbirlikçi büyük burjuvazinin

Baş.ta.sa.3'de

Sovyet sosyal-emperyalizmine ve onun işbirlikçilerine karşı yürütülen mücadele ile sosyal emperyalizmin sömürüsüne, baskısına ve ülkemizdeki yayılmasına, hegemonya kurma amacına son verilemez. Bunun tersi de doğrudur. Çünkü, emperyalistler, devrimci halk hareketi karşısında birbirlerini desteklerler. Çünkü birine yönelen devrimci hareket, diğerine de yönelmiş demektir. Özel olarak bir emperyaliste yönelen devrimci hareketin zaferi, emperyalist sistemin zayıflamasına, pazar kaybetmesine ve dünya sosyalist devriminin kapitalizme karşı güç kazanmasına sebep olur. Çağımız, emperyalizm ve proleter devrimler çağıdır. Çağımıza esas damgasını vuran çelişki, kapitalist dünya ile sosyalist dünya arasındaki çelişkidir. Bu iki dünya arasındaki mücadele, devamlı kapitalist dünya ile sosyalist dünyayı karşı karşıya getirir. Dünya proleter devriminin bir parçası haline gelen sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki halkların ulusal ve demokratik devrim mücadeleleri,emperyalist sistemi ve tüm emperyalistleri hedef alır.Bunun için bir emperyaliste dayanılarak, diğer emperyalistlere karşı mücadele edilemez.Ve yine emperyalistlerle emekçi halka ve ulusa karşı gerici bir blok oluşturan işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarını gözeterek emperyalizme karşı çıkılamaz. Özet olarak devrimden vaz geçerek yürütmeye çalıştığı "anti-sosyal emperyalizm" mücadelesi sahtekârlık ve ikiyüzlülükten öte gitmeyecektir. Ve yine bugünkü devleti savunan,devrimin amansız düşmanı kesilen sosyal faşistlerin yürüttükleri "anti-Amerikan emperyalizmi" hareketi de sahtekârlıktan ve ikiyüzlülükten başka bir şey değildir ve olamaz. Devrime karşı olunduğu sürece emperyalizme karşı olunamaz.

İsrail siyonistlerinin

Baş.ta.sa.1'de

"insan severliğinin" ve "Arap dostluğunun" yeni bir örneği olarak büyük yaygaralarla ilân edilirken, Batı Şeria'da üç yeni Yahudi yerleşim biriminin daha planlandığı haberi yayıldı.

Artık her şey derin incelemeleri gereksiz kılacak bir şekilde açığa çıkmıştır. Amerikan emperyalizminin bölgedeki jandarması kılıçlarını şakırdatmaya başlamış ve Batı Şeria'yı kesin olarak İsrail devletine ilhak etmek için harekete geçmiştir.

HER ZAMANKİ ALDATMACA TAKTİKLER: DEMAGOJİLER

Karşı devrimcilerin taktikleri miğde bulandıracak kadar açık bir şekilde halkları uyutma hedefine yöneliyor.

İsrail'in sahte barışçılık şemsiyesi altında Batı Şeria'yı ilhak etme yolunda yeni adımlar atması karşısında iki süper devletin pro - testo çığlıkları da bu niteliktedir.

Her iki süper devlet de İsrail'in kamu hizmetlerini Şeria'nın batısına doğru genişletme kararını "hoş karşılamadıklarını" (Sovyet sosyal emperyalistleri bunun bir ilhak olduğunu söylemektedir!) hele hele yeni üç yerleşim biriminin daha kurulmasını "şiddetle protesto" ettiklerini dünyaya ilan etmektedirler!

Onlar lafla "protesto" ederlerken gerçekte ne yapmaktadırlar? Önemli mesele bu noktanın doğru kavranmasıdır.

Her iki azman karşı devrimci de bölgede İsrail devletinin tanınmasından yana olduklarını, defalarca belirtmişti.

Amerika İsrail'i açık ve gizli askeri yardımlarla her gün biraz daha tahkim etmektedir . İsrail'e yeniden yüzmilyonlarca dolar askeri yardım yapılmıştır.

Sovyetler Birliği bölgede kendi emperyalist yayılma emellerinin karşısında yer alan bir Amerikan ileri karakolunun varlığından hoşnut değildir. Fakat bu ne de olsa "kendi kanından" bir düşmandır. Bir başka emperyalistin karakolu da, olsa bölge halklarının devrimci mücadelesinin önüne dikilmiş bir barikat olarak en başta silahlı Filistin halkının mücadelesinin can düşmanı olarak İsrail devleti Sovyetler Birliği'ne paha biçilmez hizmetlerde bulunmaktadır. Sovyetler Birliği'nin İsrail karşısındaki ikili tutumunun temel nedenleri işte bunlardır:

1) Sovyetler Birliği, bölgede diğer süper devletin hegemonyasının temel dayanak taşı olduğu için İsrail devletinden rahatsız olmakta, fakat

2) Bölgede karşı devrimin temel taşı olduğu için de İsrail siyonistlerinden vazgeçememektedir.

Sonuç olarak iki süper devlet de İsrail siyonist devletinin yaşatılmasından yana çıkmakta ve onu (her biri kendi konumuna uygun bir şekilde) desteklemektedirler.

Sözde protestolarla halkların gözünü boyamaya çabalayan Sovyet sosyal-emperyalistleri de, tıpkı Amerikalı kardeşleri gibi aslında İsrail'i ve bölgedeki gericiliği desteklemekte; devrimci güçlerin ezilmesi için çalışmaktadır.

SOSYAL EMPERYALİSTLER İSRAİL SİYONİSTLERİNE NASIL YARDIM EDİYOR?

Burada kısaca İsrail'e Sovyet yardımları üzerinde durmak gerekmektedir. Sovyetler Birliği İsrail'e nasıl yardım etmektedir? Her şeyden önce onun varlığını tanıyarak: Onunla açık ve gizli diplomatik ilişkilere girerek Sovyetler Birliği İsrail'in bölgeye zorla yerleşmiş ve Filistin halkının anavatanını işgal etmiş bir korsan devlet olduğunu unutturmak istemektedir. Sovyetler Birliği, İsrail siyonist devletini meşrulaştırmak için en az diğer süper devlet kadar uğraşmaktadır. Sovyetler Birliği sadece bu yardımla da yetinmemekte, senede 15 bin ile 50 bin arasında değişen oranlarda insan gücü ile İsrail'e destek olmaktadır.

Yüzbinlerce Kırım Tatarının, diğer azınlık milliyet ve ulusların vatanlarına dönmesini engelleyen, ülke içinde seyahat etme özgürlüğünü faşist yasa ve tedbirlerle ortadan kaldıran Sovyet sosyal emperyalistleri - nin, Yahudilere karşı bu derece "haktanır" olmalarının bir tek izahı vardır: Sovyet emperyalistleri İsrail'e göç izni vererek karşı devrimin damarlarına taze kan şırınga etmektedir.

İKİ SÜPER DEVLET DE İSRAİL'İN AZILI DESTEKÇİSİDİR...

Bütün bunlar gözönünde tutulduğunda, iki süper devletin "barış"çığlıkları kadar, Şeria'nın Batısının İsrail tarafından ilhak edilmesini protestolarının da alabildiğine sahte çıkışlar olduğu gün gibi açık ortaya çıkmıyor mu?

Onlar İsrail devletinin varlığını kabul ederek çeşitli yardımlarını esirgemeyerek siyonist saldırganların bütün ilhak ve işgallerine açık çek verdikten sonra sahte "protestolar" neye yarar? Sadece halkları aldatmaya değil mi? İsrailli siyonistleri askeri bakımdan "cömertçe" destekleyen; besleyip büyüten Amerikan emperyalistlerinin, verdikleri tankların ve uçakların hareket etmeleri karşısında, bu derece şiddetli protestolara kalkışmaları , onların sadece ve sadece "timsah gözyaşları" döktüklerini ispatlamaktan, başka neyi gösterir?

KURTULUŞ HALKIN SİLAHLI SAVAŞINDAN DOĞACAKTIR

İsrail korsan devleti, Batı Şeria'yı ilhak etmek üzeredir.

Bu bölge halklarının devrimci mücadelesine indirilen ağır ve ciddi bir darbe olacaktır.

Bu girişim iki süper devlet arasındaki rekabetin doğrudan bir sonucudur. Bu girişimin mimarı bunak katil Menahem Begin değildir: Onun arkasında ve onun iplerini tutan Amerikan emperya - lizmidir.

Batı Şeria'nın ilhak edilmesi sadece iki süper devlet ve İsrail siyonistlerine de mal edilemez. Arap işbirlikçi hâkim sınıfları, hem Rus hem de Amerikan işbirlikçileri bu ilhakın yaratıcıları arasındadır.Fransa, İngiltere ve Almanya'nın hatırı sayılır payları olduğu da gözden kaçmamalıdır.

Şeria'nın batı yakasının yakın bir gelecekte gerçekleşecek olan tam ilhakı bölgede karşı-devrimci cephenin devrimci cepheye karşı kazandığı bir başarıdır. Hiç bir gerici bu "şerefli" zaferden azade tutulmamalıdır! Hepsinin hakkını vermek gerekir. Çünkü ancak böylelikle daha sonra hakettiği cezayı adil bir şekilde vermek mümkün olacaktır.

Şeria'nın batı yakası ilhak edilmek üzeredir.

Bu adım emperyalistlere ve işbirlikçilerine pahalıya malolacaktır. Onlar böylece kendi elleriyle boyunlarına bir yağlı kement daha geçirmişlerdir.

Ezilen ve sömürülen Arap halkları boş durmamaktadır. Savaşan Filistin halkı boş durmamaktadır. Halklar zalimleri tanımakta ve her geçen günle birlikte şu gerçeği daha iyi kavramaktadırlar:

KURTULUŞ İKİ SÜPER DEVLETE, GENEL OLARAK EMPERYALİZME VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİNE KARŞI VERİLECEK HALK SAVAŞIYLA GERÇEKLEŞECEKTİR.

KURTULUŞA GİDEN BAŞKA HİÇ BİR YOL YOKTUR.ÇÜNKÜ DİĞER SÖZDE KURTULUŞ YOLLARININ BAŞINI,ELLERİNDE KASAP BIÇAKLARIYLA AZGIN EMPERYALİSTLER VE GERİCİLER TUTMUŞTUR.

ZAFER ER VEYA GEÇ SİLAHLI HALKIN OLACAKTIR.

HALK İÇİN YENİLGİLER GEÇİCİ ZAFER MUTLAKTIR!

SİYONİSTLER VE BÜTÜN GERİCİLERİN ŞERİA'DAN DA PILIILARINI, PIRTILARINI TOPLAYIP KAÇACAKLARI GÜNLER UZAK DEĞİLDİR.FİLİSTİN MUTLAKA SİYONİST İŞGALCİLERDEN KURTARILACAKTIR.

Kızılay'ın Urla kampı

Baş.ta.sa.1'de

ve deprem döneminde hastane olarak kullanılan sahra tipi çadırlarla büyük bürokratlara kamp olarak tesis edilmiştir. Bütün bu çadır ve malzeme kamp yerine Ankara plakalı Kızılay arabaları ile getirilmiştir.Deprem bölgesinde görülme - yen bu araçlar, kampta bol bol hizmet görmektedir.

Deprem felâketzedeleri için hastane olarak yapılan sahra tipi çadırlar, burada içinde her türlü ahlaksızlıkların yapıldığı diskotek olarak kullanılmaktadır.

Kızılay'a ait resmi otolarsa kamp hizmetinde çalışıyor. Ayrıca kamp iki dev jeneratörle de ışığa boğularak kampın konforu tamamlanmaktadır.

Tüm bunların yanı sıra felâketzedeler için birçok yabancı ülkeden gönderilen yiyecek ve konserve türleri kampta bulunanlar tarafından tüketilmektedir.Açlıktan,binlerce kişi geçtiğimiz kışı ölümle yüzyüze geçirmiş, bir kısmı da bu nedenle ölmüştür.

Bir müddet önce ilçeye gelen deprem felâketzedeleri ise, ya açıkta yatmışlardı veya oturulamayacak kadar bozuk yapılarda. Onlar Kızılay kampına adım dahi atamamışlardı.

Bütün bunlar neyin göstergesidir? Çok açıktır ki, sömürü zulüm düzeninde Kızılay gibi kurumlar da dahil olmak üzere hiç bir kurum halkın çıkarını temsil etmiyor. Doğal afetler bile, işbirlikçi hakim sınıf - larca bir sömürü vasıtası haline getiriliyor.Urla kampı bunun çarpıcı bir örneğidir.

Çorlulu devrimciler:

Baş.ta.sa.8'de

zuk düzene karşı mücadele eden binlerce kişi, hâkim sınıfların çıkarları için zindanlara doldurulmaktadır. Zindanlardaki halk çocuklarının özgürlüğü için sürdürdüğümüz mücadeleyi ne faşist diktatörlüğün, ne de CHP reformistlerinin demagojileri engellemeyecektir.

Bizler Halkın Kurtuluşu gazetesinin bu konuda yürüttüğü mücadeleyi, Çorlulu yurtsever devrimciler olarak tüm gücümüzle destekliyoruz.

ÇORLULU YURTSEVER DEVRİMCİLER (70 İMZA)

Derinleşen Buhran

Baş.ta.sa.1'de

rın ekonomik ve siyasi iktidarına karşı mücadelenin yoğunlaştığı dönemlerdir.

Kapitalizmin genel buhranının derinleşmesi,sadece halkla egemen sınıflar arasındaki çatışmayı, değil, fakat aynı zamanda egemen sınıfların kendi iç cephesindeki çatışmayı da şiddetlendirir. Egemen sınıflar arasındaki çatışmanın şiddetlenmesi, egemen sınıfların farklı gruplarının siyasi iktidarda daha fazla söz sahibi olmaya ve bu grupla - rın birbiri aleyhine kuvvetlenmeye çalışmaları şeklinde kendini gösterir.

Kısacası ekonomik istikrarsızlık siyasi istikrarsızlığa dönüşür.

Ekonomik istikrarsızlığın siyasi istikrarsızlığa dönüşmesi ve halk sınıflarıyla egemen sınıflar arasındaki çatışmanın keskinleşmesi, güçler dengesiyle orantılı olarak, halk üzerindeki baskı ve terörün artmasına, egemen sınıfların "yeni" siyasi baskı metodları geliştirmelerine yol açar. Ve işbirlikçi egemen sınıflar, kitlelerin her türlü direnişini kan ve ateşle bastırma yolunu seçerler, ve emekçi halkın uzun bir mücadeleyle kazandığı ve fiilen kullandığı kısmî ekonomik, demokratik ve siyasi mevzileri tümden yok etmeye çalışırlar.

Bugün ülkemizde başta proletarya olmak üzere bütün emekçi kitleleri, derin bir siyasi uyanış içerisindedir. Kitlelerin düzene, baskı ve sömürüye karşı muhalefeti her geçen gün yoğunlaşmakta - dır. İşçi sınıfının kitlevi grevlerinin artması, kırsal bölgelerdeki yoksul köylülüğün gelişme eğilimi gösteren toprak ve özgürlük mücadelesi ve öğrenci gençliğin önümüzdeki günlerde yeni boyutları kazanacak olan anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelesi, ezilen sınıflar cephesindeki siyasi hareketliliğin en belirgin göstergesidir.

İşbirlikçi egemen sınıflar, işçi sınıfını dize getirebilmek, köylülüğün devrimci-demokratik mücadelesini bastırabilmek ve gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist atılımını dizginleyebilmek için faşist baskıyı artırmanın ve karşı-devrimci terörü yoğunlaştırmalarının yanısıra, faşist diktatörlüğün kurumlarını yeniden organize etmeye ve sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar. Devletin en alttan en üstte kadar bütün organlarında girişilen "yeniden düzenleme" hareketi, DGM Kanununun yeniden çıkarılmak istenmesi, dernekler kanununda yapılmak istenen değişiklikler, sıkıyönetim tehditleri vb. bu yolda atılan veya atılmak istenen adımlardır ve bu adımları yenilerinin izleyeceği gözle görülebilir bir gerçektir.

Fakat işbirlikçi egemen sınıfların bu "tedbirleri" hayata geçirmeleri, onların isteğinden bağımsız bir olaydır. Başta proletarya olmak üzere ezilen halk kitleleri, dişe diş bir mücadele ile kazanmış oldukları ekonomik, demokratik ve siyasi mevzileri, bu mevzilerin tek bir tanesini bile, "gönül rızası" ile faşist diktatörlüğe terketmeyecektir. Proletarya ve ezilen halk kitleleri bu mevzileri faşist diktatörlüğün her türlü saldırı ve tehdidine rağmen koruyacak ve bunlara yenilerini eklemek için mücadele edecektir.

Kısacası, iş birlikçi egemen sınıfların, derinleşmekte olan buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını, ezilen halk kitlelerin omuzlarına, yüklemesi zannedildiği kadar kolay olmayacaktır . Herşeyden önce sınıf mücadelesinin bugün eriştiği boyutlar ve kitlelerin siyasi uyanışındaki yoğunluk buna engeldir.

Ancak meseleye işbirlikçi egemen sınıflarla ezilen halk kitleleri arasındaki güç çelişkileri açısından bakıldığında, bugün halk sınıflarının ciddi zaaflar içerisinde bulunduğu objektif bir gerçektir. Herşeyden önce devrimin önder gücü olan proletarya devrimci siyasi örgütünden yoksundur , devrimci proletarya partisi henüz oluşturulma aşamasındadır. Buna ek olarak proletaryanın merkezi sendikalarının yönetimi faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları tarafından gaspedilmiştir, sınıf sendikacılığı, hareketi zayıftır. Ve nihayet devrimin en temel güçlerinden biri olan köylülük dağınık ve örgütsüzdür.

İşbirlikçi egemen sınıfların ve onların faşist diktatörlüğünün bütün saldırı ve tehditlerinin boşa çıkarılması, buhranın ekonomik ve siyasi sonuçlarının ezilen halk kitlelerinin omuzlarına yüklenmesinin önüne geçilmesi ve "buhranın halkça çözümü" yolunda yeni ve ileri adımların atılması , başta proletarya olmak üzere ezilen halk kitlelerinin içinde bulundukları subjektif zaafları aşmasına, devrimci proletarya hareketinin, proletaryanın öncü siyasi müfrezesinin oluşturulması yolunda kayda değer ilerlemeler göstermesine, işçi sınıfının merkezi ve birleşik sınıf sendikalarına kavuşmasına ve işçi-köylü ittifakının gerçekleştirilmesinin önündeki bütün subjektif engellerin aşılmasına bağlıdır.

Bu görevler arasında, en başta geleni, şüphesiz ki, devrimci proletarya partisinin inşasıdır. Proletarya partisinin inşası, bugün temel ve belirleyici bir görevdir. Gelişen sınıf mücadelesinin siyasi iktidar doğrultusunda yönlendirilmesi, işbirlikçi egemen sınıflara karşı gelişmekte olan her türlü memnuniyetsizliğin merkezi bir yapı etrafında örgütlenmesi, ve egemen sınıfların buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını milyon - larca emekçinin omuzlarına yükleme çabalarının boşa çıkarılması, bir ölçüde de, merkezi ve birle - şik proletarya partisinin oluşturulmasından, veya bugünkü şartlarda bu yolda önemli ve kayda değer adımların atılmasından geçer. Bu merkezi siyasi görevin başarılması, diğer bütün görevlerin başarılması için tayin edici bir öneme sahiptir.

Kısacası, günün en acil siyasi görevi proletaryanın devrimci siyasi örgütünün oluşturulması, bu yönde önemli ilk adımların atılmasıdır. Devrimci proletarya hareketinin önündeki en can alıcı görev budur.

Ve devrimci proletarya hareketi bu siyasi görevi başaracak güçte ve olgunluktadır. Proleter devrimci bir öz taşıyan ve bu yönde gelişmekte olan bütün proleter devrimci gruplar, bu yolda kayda değer ilk önemli adımları atmalıdır. ve atacaktır

Bunun subjektif şartları giderek olgunlaşmaktadır. Devrimci proletarya partisinin oluşturulması yolunda belirleyici adımların atılmasının önüne subjektif engeller çıkarmak, doğru devrimci bir tutum sayılamaz, ve böyle bir tutum proletaryanın ve emekçi halk kitlelerinin yararına değildir.

Proletarya partisinin oluşturulması yolunda atılacak her ön adım, devrimci proletarya hareketi ile başta prolatarya olmak üzere bütün halk sınıfları arasındaki organik bağın geliştirilmesinin , devrimci proletarya hareketinin bütün cephelerdeki görevlerinin üstesinden gelmesinin de bir aracı olacaktır.

Proleter devrimcilerin birliği ve prolatarya partisinin oluşturulması yolunda engelleri aşalım.

Kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının derinleştiği ve işbirlikçi egemen sınıfların buhranın bütün ekonomik ve siyasi sonuçlarını, ezilen halk kitlelerinin omuzlarına yükleme çabalarının yoğunlaştığı bugünkü şartlarda, bu görevin yerine getirilmesi daha da acil ve önemlidir.

TÖB-DER'DEKİ İHRAÇLARA VE FESİHLERE HAYIR!

Sungurlu'dan TÖB-DER'li öğretmenler:

"Yurtsever devrimci öğretmenler TÖB-DER'i sosyal-faşist yöneticilerden kurtaracaktır

5 Şubat Ankara mitingini takip eden günlerde TÖB-DER Genel Merkezinin, dernek içinde Yurtsever Devrimci Öğretmen Muhalefet Hareketini tasfiyeye yönelik hareketleri birden bire hız kazandı. Bu, ülke çapında devrimci mücadeleye karşı revizyonist güçbirliğinin pratiğe yansıması, faşizm ile sosyal-faşizmin işbirliğinin bir ifadesi idi. Diğer bir ifade ile sınıf mücadelesinin yükselmesi sonucu devrimci güçlerle karşı-devrimci güçlerin ayrışması idi. TÖB-DER gibi yönetimi sosyal-faşistlerce gaspedilmiş öteki derneklerde de, sendikalarda da Yurtsever Devrimci Muhalefeti tasfiye kampanyaları başlatılmıştı. Çünkü, "maocu" imajının yaratılıp yaygınlaştırılmasında söz konusu tasfiyeci yönetimler, faşist MC ile adeta yarış ediyorlardı.

5 Şubat mitingi sonrası, altında Yönetim Kurulumuz adına da imza bulunan "BASINA VE KAMUOYUNA AÇIKLAMA" derneğin birliğini parçalayıcı nitelikte görülmüş, sosyal-faşist G. Gazioğlu yönetimi 20 şubenin yönetimini feshetmişti.

Şubemiz Geçici Yönetim Kurulunun oluşturulması, Genel Merkezin siyaseti doğrultusunda iş yapacak olan üye Musa Acılı'ya verildi. M. Acılı yanına bir orta yolcu ve bir gerici reformisti alarak Yurtsever Devrimcilere ortak yönetim oluşturmayı teklif etti. "Bizim amacımız en kısa zamanda, sağlıklı bir şekilde kongreye gitmek. Siz bu konuda tecrübenizle bize yardımcı olursunuz." dedi. Biz ise, öğretmenlerin yönetimsiz bırakılmaması uğruna çoğunluk dışımızda da olsa yönetimin mutlaka oluşturulmasından yana olduğumuzu ancak; şu ilkelerin kabulü ile ortak liste düzenleyebileceğimizi belirttik:

1- İhraçlara yönetim olarak karşı çıkmak, tabanda protesto kampanyası açmak.

2- Feshedilen yönetim kurulu üyelerinin ihracı karşısında işlem yapmamak.

3- Bu iki ilkenin yönetimce üyeler topluluğuna açıklanması.

M. Acılı yanına aldığı kişilerce de ilkelerin kabul edilmediğini söyledi. Yurtsever Devrimci Öğretmenler dışında da yönetim için yeterli sayıda öğretmen bulamadığından görevden çekildi.

Genel Merkez geçici yönetimin oluşturulmasını Yurtsever Devrimci Öğretmen mücadelesine karşı, baştan beri tavır almış, o ölçüde de teşhir olmuş sosyal-faşist H. Özçelik ve yandaşlarına bıraktı. Bunlar gerici reformistlerin, revizyonistlerin ve maceracı siyasetlerin güdümünde olan kişilerle geçici yönetimi oluşturdular. Yönetimin ismi var, ama cismi yoktu. Yöneticiler derneğe haftada bir uğruyorlardı. Dernek ilerici-demokrat-yurtsever ve devrimcilerin gayreti ile faaliyetini yürütüyordu. Bu dönemde milletvekili seçimleri kampanyası başladı. Biz de devrimci siyaseti bağımsız bir adayın şahsına tabi kılarak seçim kampanyasına aktif olarak katıldık. Faşist diktatörlük fiiliyatta yöneticisiz olan derneği kitle çalışmasına kampanya boyunca kapalı tutmak amacı ile kapattı. 5 Haziran seçimlerine birkaç gün kala dernek açıldı. (Kampanya boyunca proleter devrimcilerin dernekten yararlanmaması amacı ile, sosyal-faşist yönetim derneğin açılması için hiç bir çaba göstermedi.)

Kongre birden bire öne çıktı. Oysa gerici yönetim aylardır çalışmalarını yürütüyordu. Şimdiye kadar tavırları ve kişilikleri ile faşist saflarda yer almış onlarca öğretmen gizlice üye edilmişti. Şovenizm körüklenmiş, şimdiye kadar derneğin kapısını bilmiyen öğretmenlere "Maoculardan Sungurlulu öğretmenler olarak TÖB-DER'i kurtaralım..." çağrısı ile onlarca öğretmen kongreye davetiyeli kılınmıştı. Yurtsever Devrimci Öğretmenler kongre kararını mahalli gazete ilanından öğrendi. Bu şartlarda kongre gününe gelindi. 59 yeni kayıt üyenin üyenin ismi Yurtsever Devrimci Öğretmenlerden saklı tutuldu. Kongre salonu içinde polis... Binanın dışında jandarma... TÖB-DER tüzüğü çiğnenme pahasına Yurtsever Devrimci görüşte olan hiç bir kişi konuşturulmak istenmiyordu. Sosyal-faşist konuşmacılar feshedilen Yurtsever Devrimci yönetimi "KARŞI DEVRİMCİ" olarak suçlarken, "eleştiriye cevap" hakkını tanımıyorlardı. Kongre kongreliğini başladığı saatte kaybetmiş, sosyal-faşist ve reformistlerin yönetime paraşütle indirilmesi ortamı yaratılmıştı. Yurtsever Devrimciler 6 oy farkla yönetimi kaybettiler.

Gerici yönetimin ilk işi tabiatı gereği proleter devrimci aday için mahalli gazeteye demeç vererek, karalama kampanyası açmak oldu. Sosyal-faşizm tarihi görevini ilk günden üstlendi. İlçe merkezine ve köylere dağılarak karşı-devrimci tezlerini kustular. "Bağımsız adayı TÖB-DER de desteklemiyor" havasını yaratmaya çalıştılar.

Yurtsever Devrimci öğretmen, derneğine sahiptir. Onu yaşatacak, en kısa zamanda sosyal-faşist-gerici reformist yönetimden kurtaracaktır. Ancak biz Yurtsever Devrimci öğretmenler olarak kampanya süresince işlediğimiz hataları görebildiğimiz noksanlıkları ve gelecek için önerilerimizi sergilemekte yarar görüyoruz. Şöyle ki:

1- Yönetimde iken ve yönetimden sonraki sürede üyelerle sıkı ilişkiler yeterince geliştirilemedi. Öğretmenlerin ekonomik-demokratik ve özlük sorunları ile yakından ilgilenilmedi. Pratikteki anti-demokratik uygulamalar (araştırmaları sonucu) en azından teşhir edilebilirdi.

2- Ahbap-çavuş ilişkilerimizi devrimci ilişkilere dönüştürmede yeterli çaba gösteremedik.

3- Kitle eğitimi (özellikle seminerler) ihmal edildi.

4- Karşı devrimci güçleri, bu güçlerin reformist, revizyonist ideoloji ve siyasetini hafife aldık. "Kolay kolay liste çıkaramazlar" diyen arkadaşlarımız oldu.

5- Öğretmen kitlesi içinde gerici unsurlarla tartışmaları ihmal ettik.

6- Bazı arkadaşlar kişisel görev ve sorumluluklarını başkasına devretmişlerdir.

7- 40 kadar Yurtsever Devrimci üye kongrede hazır bulunamamışlardır. Oysa bunlar ilçe dışında uzakta idiyseler, adresleri önceden tesbit edilir, tel çekilebilirdi. İlçe içindekiler (köyler) çeşitli araçlarla süratle kongreye katılmaları sağlanmalıydı.

8- Üyelerde siyasi uyanıklığın olmaması, Yurtsever Devrimci kadroların "görev ve sorumluluk bilinci" ile çalışmamaları, kongreye katılımın düşüklüğünü doğurdu.

Yurtsever Devrimci öğretmenlerin sosyal-faşistleri ve reformistleri yönetimden tasfiye edeceği günler yakındır.

TÖB-DER Kayseri Şubesi:

"Örgütümüzü yıkanlara karşı kararlı mücadelemizi sürdüreceğiz"

Genel Merkez Yöneticileri zorba bir dernek ağalığı tavrıyla şubemiz Yönetim Kuruluna işten el çektirmişlerdir. Bu bizim örgüt içi demokratik hakkımıza indirilmiş ağır bir darbedir. Bu yüzlerinde devrimci ve sosyalist maskesi olan faşistlerin kendi eliyle maskelerini düşürmeleridir. Biz bu kararı Danıştay'a götüreceğiz. Ve egemen sınıfların, televizyonunda birlikte boy gösterdikleri Ankara Valisiyle birlikte, sanık sandalyesine oturtacağız.

Örgütümüz DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİĞİ çalışma ilkesi olarak kabul eden ve değişik görüşlerin ittifak kurduğu bir örgüttür. Üçüncü olağan genel kurulu 5. nolu kararında "Demokratik kitle örgütleri, temsil ettikleri toplum kesimlerinin ekonomik demokratik taleplери doğrultusunda çalışan bağımsız örgütlerdir. Tabanlarında değişik eğilimleri olan üyeler barındırmaları doğaldır. Ancak bu eğilimlerden herhangi birinin tüm örgütte hakim kılınması örgütsel bağımsızlığı zedeler. Bu demok-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

"Bu kokuşmuş, köhne düzene karşı mücadele saflarına atılalım!"

Hollanda'daki Türkiyeli işçileri ve emekçileri bağrında toplayan AMSTERDAM İŞÇİ DERNEĞİ, Hollanda'daki işçi ve emekçilere hitab eden ve ülkemizdeki ekonomik ve siyasi gelişmeleri özetleyen bir bildiri yayınlamıştır.

"Halkın Mücadelesi Yükseliyor" başlığını taşıyan bu bildiride şu görüşlere yer verilmektedir:

Ülkemizde emekçi halkımızın mücadelesi her geçen gün yükselmektedir. İşbirlikçi hâkim sınıfların içine düştüğü ekonomik, siyasi buhranın bütün yüklerini halkın sırtına yüklemeye çalışmaktadırlar. İşbirlikçi hâkim sınıfların bu manevralarından biri de 5 haziran seçimleri olmuş fakat seçimlerin yapılmasının üzerinden bir ay geçmesine rağmen ne "halk iktidarı" kurulmuş, ne de "büyük Türkiye" gerçekleşmiştir.

Fabrikalarda işçiler grevlere kalkmaktadır. Bunların en yenisi de faşist Madeni Eşya Sahipleri Sendikası (MESS)'na karşı 40 bin işçinin greve gitmesidir. İşbirlikçi hâkim sınıflar, MESS gibi faşist örgütleri aracılığıyla işçilerin ekonomik, demokratik, siyasi haklarını gaspetmeyi amaçlıyorlar. Aynı zamanda DİSK'in başındaki sosyal-faşist sendika ağaları da Rus sosyal-emperyalizmine ülkemizi peşkeş çekme amacı ile 40 bin yiğit işçinin grevlerine sahip çıkmaya kalkıyorlar. İşçiler faşist diktatörlüğe karşı mücadele ederken aynı zamanda faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarının da ihanetlerini ve saldırılarını açığa çıkarıyor ve yiğitçe karşı koyuyor.

Kırsal alanda topraksız ve az topraklı köylülerin ağalara karşı toprak, özgürlük mücadelesi de yükseliyor. Binlerce topraksız ve az topraklı köylü ellerinde kazmaları kürekleri, tırpanları ile bu köhnemiş düzene karşı yiğitçe mücadele veriyor. İşbirlikçi hâkim sınıflar köylülerin bu yiğit mücadelesini, köyleri basarak ve katliamlara girişerek, bastırmağa çalışıyor.

Doğuda Kürt ulusunun, millî zulme karşı başkaldırışı her geçen gün daha şiddetli hale gelmektedir. İşbirlikçi hâkim sınıflar Kürt ulusu üzerindeki katliamlarını "aşiretler arası çatışma", "kaçakçılık yapıyorlar" maskesi altında gizliyor. Rus sosyal—emperyalizminin işbirlikçisi T"K"P, TSİP, TİP gibi sosyal-faşistler de bu koroya katılarak Kürt ulusunun varlığını tanımıyor— lar ve bu baskıları sadece bir "jandarma baskısı" olarak gösteriyorlar. Halbuki bu baskılar var olan Kürt ulusu üzerindeki açık bir millî baskıdır.

Gençlerimiz okullarında sivil ve resmî faşist komandolara karşı mücadele ediyor. Faşist komandolar gençlerimizi hunharca kurşunlamakta ve onların okuma özgürlüklerini engellemektedirler. Ülkü Ocakları gibi faşist ve "İlerici" Gençler Derneği (İGD) gibi sosyal-faşist cinayet şebekeleri kolkola yurtsever gençlerin mücadelesini cinayet ve ölümle bastırmaya çalışıyorlar.

Bütün bunlara karşı mücadele veren yurtseverleri, devrimcileri işbirlikçi hâkim sınıflar katletmekte, işkencelerden geçirmekte ve faşistlerin bu saldırı ve cinayetlerine sosyal-faşistler de katılmakta ve mücadele eden devrimcilere azgınca saldırmaktadır. Sosyal-faşist T"K"P, TSİP, TİP gibi partilerin amacı ülkemizi Rus sosyal-emperyalizminin hâkimiyeti altına sokarak ülkede sosyal-faşist bir diktatörlük kurmaktır. Halkımız nasıl ki, Amerikancı faşistlerin içyüzünü tanıdıysa, bu "sosya-

Dev.Sa.7,Sü.3'de

HALKIN KURTULUŞU

"Biz TUMAD-DER olarak «ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF» kampanyası açtık"

İzmir TUMAD-DER, İzmir çapında bir Genel Af Kampanyası açmış ve şimdiye kadar 1708 imza toplamıştır.

Bu konuda gazetemize bir yazı ve imza metnini göndermişlerdir. Bu yazıyı ve imza metnini yayınlıyoruz.

İzmir TUMAD-DER'in "bu kampanyanın merkezi ve güçlü bir şekilde" açılması konusundaki önerisine gelince, zaten gazetemiz bu konuda sürekli ve sistemli bir yayın yapmaktadır. 'Genel Af' kampanyası da faşist diktatörlüğe karşı yükselen demokrasi mücadelesinin bir unsurudur. Kitle eylemleri bu hedefe de yönelmelidir.

HALKIN YOLU, HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ'ne

Tüm mahkumlar, mahkum yakınları ve halkımızın en başta gelen taleplerinden biri de Genel Af'ın çıkarılmasıdır. Fakat bu konuda Halkın Kurtuluşu'nda her hafta, Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nde zaman zaman çıkan yazılardan başka herhangi bir girişim yoktur. Bu gazetelerdeki Genel Af ile il-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

"Halkımızın yenilmez gücü, zindanları ve işkencehaneleri yerle bir edecektir!"

Biz Çorum Kapalı Cezaevinde yatan tutuklu ve mahkûmlar da, Türkiye'deki binlerce tutuklu ve mahkûm gibi bu bozuk düzenin kurbanlarıyız. Bu düzenin

Dev.Sa.7.Sü.3'de

"Zindanlardaki halk çocuklarının yanındayız"

Zindanlardaki bozuk düzenin kurbanı binlerce halk çocuğunun yanındayız. Zindanlar, bugünkü sömürü düzeninin bir kurumu ve aracıdır. Bozuk düzenin ağına düşen ve bo-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

"Esas suçluları protesto ediyoruz!"

Kokuşmuş düzenin kurbanları olan hapishaneleri dolduranların suçsuzluklarına inanıyor, esas suçluları protesto için zindanların boşaltılıp, genel affın çıkarılması için Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda mücadele ediyoruz.

GAZİANTEP ÇİMENTO FABRİKASINDAN 39 İŞÇİ

Seyitgazili öğretmenler TÖB-DER Genel Merkezini protesto ediyor

TÖB-DER GENEL MERKEZİNE!

Aşağıda imzaları bulunan bizler, birlik ve dayanışmaya ve çok ihtiyacımız olduğu bir dönemde, Genel Merkez gibi düşünmeyen yirmi şube ve Seyitgazi TÖB-DER Şubesini, bizlerin oyları ile yönetime geldiği halde anti-demokratik olarak işten el çektirmenizi faşist bir uygulama olarak niteliyor ve öğretmen hareketini bölücü bu girişiminizi şiddetle protesto ediyoruz.

TÖB-DER SEYİTGAZİ ŞUBESİNDEN 21 ÖĞRETMEN

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Gaziantep

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü altındaki ülkemizde, halkımızın kurtuluşu uğruna mücadele eden Devrimci Yurtsever Basına yapılan baskıları protesto ediyoruz.

- DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
- FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
- YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!

GAZİANTEP ÇİMENTO FABRİKASINDAN 41 İMZA

İstanbul

Devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları protesto ediyoruz.

İSTANBUL'DAN 26 DEVRİMCİ

Sarız halkı devrim şehidini bağrına bastı

Faşist diktatörlüğün kiralık çetelerince katledilen Ali Gümüş'ün mezarı yapıldı

Bütün köylüler korteje katıldı. Ayrıca diğer köylerden gelen köylüler de pankart ve çelenkleriyle korteje dahil oldular.

Ali Gümüş yoldaş, 4 kasım 1976'da faşist diktatörlük tarafından katledildi.

Sarız halkı devrim şehidini bağrına basmış ve geçtiğimiz aylarda Ali Gümüş'ün doğduğu köy olan Tavla'da mezarı yapılmıştır.

Biz proleter devrimciler olarak, 12 haziran 1977'de Tavla köyünde toplanarak pankartlarımızı açtık ve marşlar söyleyerek yavaş yavaş mezarlığa doğru harekete geçtik. Bunu gören bütün köylüler toplandı ve korteje katıldı. Ayrıca diğer köylerden gelen köylüler de pankart ve çelenkleriyle korteje dahil oldular. Yürüyüş sırasında "Aliler Öl-

Dev.Sa.7.Sü.4'de